

เปาโล พระสังฆราช
ผู้รับใช้บรรดาผู้รับใช้ของพระเจ้า

สังฆธรรมนูญว่าด้วยพระศาสนจักร
(Lumen Gentium)

พร้อมกับบรรดาพระสังฆราช ผู้ร่วมประชุมสภาสังคายนาศักดิ์สิทธิ์
เพื่อเป็นหลักฐานให้ความทรงจำดำรงอยู่ตลอดกาล

บทที่ 1

ธรรมล้ำลึกว่าด้วยพระศาสนจักร

อารัมภบท

1. พระคริสตเจ้าทรงเป็นแสงสว่างส่องนานาชาติ ด้วยเหตุนี้ สภาสังคายนาศักดิ์สิทธิ์ที่ได้มาประชุมพร้อมกัน
ในพระจิตเจ้า จึงปรารถนาอย่างยิ่งที่ว่า โดยการประกาศพระวรสารของพระองค์แก่สรรพสิ่งสร้าง (เทียบ
มก16:15) จะนำเอาแสงสว่างของพระคริสตเจ้า ซึ่งส่องสว่างพระศาสนจักรอย่างรุ่งโรจน์อยู่ไปสู่มนุษย์ทั้ง
ปวง ด้วยเหตุที่พระศาสนจักรอยู่ในพระคริสตเจ้าเยี่ยง “ศีลศักดิ์สิทธิ์” หรือเครื่องหมายและเครื่องมืออัน
บันดาลให้เกิดเอกภาพอันสนิทยึงกับพระเจ้า และเอกภาพระหว่างมนุษยชาติทั้งสิ้น บัดนี้ พระศาสนจักร
จึงปรารถนาที่จะแสดงให้สมาชิกของพระศาสนจักร และให้มนุษย์ทั่วโลกได้เห็นลักษณะแท้จริง และภารกิจ
สากลของพระศาสนจักรอย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พระศาสนจักรตั้งใจทำเช่นนี้โดยเจริญรอยตามหลักของสภา
สังคายนาครั้งก่อนๆอย่างซื่อสัตย์ สถานการณ์ปัจจุบันของโลกในเวลานี้ก็เรียกร้องพระศาสนจักรให้รีบทำการ
นี้อย่างเร่งด่วน เพื่อให้มนุษย์ทุกคน ซึ่งในปัจจุบันนี้มีความสัมพันธ์กันอยู่แล้ว ให้ใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้น
อาศัยความสัมพันธ์ด้านสังคม ด้านวิชาความรู้ และด้านวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางให้มนุษย์ทุกคน
บรรลุถึงเอกภาพในพระคริสตเจ้าอย่างเต็มเปี่ยมอีกด้วย

โครงการของพระบิดา ผู้ทรงประสงค์ให้มนุษย์ทั้งหลายได้รอด

2. พระบิดาสถิตสถาพรนิรันดรได้ทรงสร้างโลกจักรวาลขึ้นมา ด้วยแผนการอันเป็นอิสระเสรีอย่างยิ่ง ทั้งทรงพระปรีชาญาณ และคุณงามความดีลึกล้ำยิ่งนัก ได้ทรงตกลงพระทัยยกย่องมนุษย์ขึ้นให้มีส่วนในชีวิต พระเจ้าของพระองค์ท่านเอง ทั้งๆที่มนุษย์ได้ตกต่ำโดยทางอาดัมแล้ว พระองค์ก็ได้ทรงทอดทิ้ง ยังทรงช่วยเหลือให้เขามีทางรอดได้อยู่เสมอ ทั้งนี้เพราะทรงเห็นแก่พระคริสตเจ้าพระผู้ไถ่ “พระองค์ทรงเป็นภาพลักษณ์ของพระเจ้าที่เรามองไม่เห็น ทรงเป็นบุตรคนแรกในบรรดาสิ่งสร้างทั้งปวง” (คส 1:15) และทุกคนที่พระบิดาได้ทรงเลือกสรรตั้งแต่ก่อนกาลเวลา “เพราะผู้ที่พระองค์ทรงทราบล่วงหน้า นั้น พระองค์ทรงกำหนดจะให้ เป็นภาพลักษณ์ของพระบุตรของพระองค์ด้วย เพื่อพระบุตรจะได้เป็นบุตรคนแรกในบรรดาพี่น้องจำนวนมาก” (รม 8:29) ส่วนบรรดาผู้ที่เชื่อในพระคริสตเจ้า พระบิดาได้ทรงกำหนดเรียกเขาให้เข้ามาอยู่ในพระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งมีรูปหมายบอกล่วงหน้าไว้ตั้งแต่เนรมิตสร้างโลกแล้ว พระศาสนจักรนี้ได้รับการจัดเตรียมล่วงหน้าไว้เป็นอย่างดีในประวัติศาสตร์ของประชาชาติอิสราเอล และในพันธสัญญาเดิม ในยุคปัจจุบันพระศาสนจักรก็ได้รับการสถาปนาขึ้นโดยได้รับพระจิตเจ้าเป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่คนทั่วไป และเมื่อจะจบสิ้นกาลเวลา พระศาสนจักรก็จะบรรลุถึงความบริบูรณ์อย่างรุ่งโรจน์ เมื่อนั้นจะเป็นไปตามที่เราอ่านพบในหนังสือของบรรดาบิดาจารย์ ว่า “ผู้ชอบธรรมทั้งหลายนับแต่อาดัมจนถึงผู้ถูกเลือกคนสุดท้าย” จะมาร่วมกลุ่มอยู่กับพระบิดาในพระศาสนจักรสากล

ภารกิจขององค์พระบุตร

3. เพราะฉะนั้น พระบุตรจึงได้เสด็จมา โดยพระบิดาทรงเป็นผู้ส่ง พระองค์ทรงเลือกสรรเราไว้แล้วในพระคริสตเจ้าตั้งแต่ก่อนการเนรมิตสร้างโลก ทั้งทรงกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้วที่จะให้เราเป็นบุตรบุญธรรม เพราะได้ทรงพอพระทัยฟื้นฟูสรรพสิ่งในองค์พระบุตร (เทียบ อฟ 1:4-5 และ 10) และเพื่อตอบสนองน้ำพระทัยพระบิดา พระบุตรจึงได้ทรงเริ่มสถาปนาพระอาณาจักรสวรรค์บนแผ่นดิน ทรงเผยให้เราทราบถึงธรรมล้ำลึกของพระองค์ด้วยความเชื่อฟังของพระองค์จึงได้ทรงไถ่กู้เราจนสำเร็จ พระศาสนจักร – กล่าวคือ พระอาณาจักรของพระคริสตเจ้า - ซึ่งเป็นตัวตนอยู่ในธรรมล้ำลึกแล้ว ก็เจริญขึ้นในโลกอย่างแจ้งชัดอาศัยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า การเริ่มต้นและความเจริญเติบโตของพระศาสนจักรนี้มีเครื่องหมายบ่งบอกอยู่ คือ โลหิต และน้ำที่ไหลออกมาจากด้านข้างพระวรกายอันเปิดออกของพระเยซูเจ้าผู้ทรงถูกตรึงกางเขน (เทียบ ยน 19:34) สมตามพระวาจาของพระคริสตเจ้าผู้ทรงทำนายถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์บนกางเขนว่า “และเมื่อเราจะถูกยกขึ้นจากแผ่นดิน เราจะดึงดูดทุกคนเข้ามาหาเรา” (ยน 12:32) ทุกครั้งที่มีการถวายบูชาแห่งไม้กางเขนที่ “พระคริสตเจ้าองค์ปัสกาของเราถูกฆ่าบูชาแล้ว” (1 คร 5:7) กิจกรรมการไถ่บาปของเราก็อุบัติขึ้นด้วย ในเวลาเดียวกันนั้น พิธีบูชาขอบพระคุณก็เป็นเครื่องชี้แสดงและเป็นเครื่องผลิตเอกภาพของบรรดาสัตบุรุษ ซึ่งชาวเราวมกัน

เป็นพระกายอันหนึ่งอันเดียวกันของพระคริสตเจ้า (เทียบ 1 คร 10:17) พระองค์คือความสว่างของโลก เรา ออกมาจากพระองค์ มีชีวิตอยู่โดยพระองค์ และกำลังมุ่งหน้าไปสู่พระองค์นั่นเอง

พระจิตเจ้าทรงบันดาลความศักดิ์สิทธิ์แก่พระศาสนจักร

4. เมื่อพระบุตรได้ทรงปฏิบัติภารกิจที่พระบิดาได้ทรงมอบหมายให้จนสำเร็จแล้ว (เทียบ ยน 17:4) ก็มีการ ส่งพระจิตเจ้ามาในวันฉลองเปนเตกอสเต เพื่อว่าพระองค์จะทรงยังคงความศักดิ์สิทธิ์ให้พระศาสนจักรอยู่ เสมอ ทั้งเพื่อให้บรรดาผู้มีความเชื่อมีหนทางเข้าใกล้ชิดพระบิดา โดยผ่านทางพระคริสตเจ้า ในพระจิตเจ้า องค์เดียวกัน (เทียบ อฟ 2:18) พระจิตเจ้าทรงเป็นจิตแห่งชีวิต ทรงเป็นธารน้ำที่ไหลรินเพื่อชีวิตนิรันดร (เทียบ ยน 4:14; 7:38-39) บรรดามนุษย์ที่ตายไปแล้วเพราะบาป พระบิดาก็ทรงชุบให้มีชีวิตขึ้นอาศัยพระจิตเจ้า จนกว่าจะถึงวันที่พระองค์จะทรงปลุกร่างกายของเขาให้กลับคืนชีพในพระคริสตเจ้า (เทียบ รม 8 :10 - 11) พระจิตเจ้าทรงพำนักอยู่ในพระศาสนจักรและในดวงใจของบรรดาสัตบุรุษดุษในพระวิหารของพระองค์ (เทียบ 1 คร 3 :16 ; 6 :19) และในตัวพวกเขานั้น พระองค์ทรงภาวนาและทรงยืนยันว่าพวกเขาเป็นบุตรบุญธรรมของ พระเจ้า (เทียบ กท 4:6; รม 8:15 – 16 และ 26) พระจิตเจ้าทรงนำพระศาสนจักรไปสู่ความจริงทั้งหมด (เทียบ ยน 16:13) และทรงทำให้พระศาสนจักรเป็นหนึ่งเดียวกันทั้งในด้านการอยู่ร่วมกัน และในด้านศาสน บริการ ทรงโปรดให้พระศาสนจักรได้รับพระพรต่างๆ แห่งพระฐานานุกรม และพระพรพิเศษอื่นๆ หลาย ประการ และด้วยวิถีทางเหล่านี้ทรงนำพระศาสนจักร และทรงประดับพระศาสนจักรด้วยผลแห่งพระพรหรรษา ทานของพระองค์ (เทียบ อฟ 4 :11-12 ; 1 คร 12 : 4 ; กท 5 : 22) เดชะอาณาภาพแห่งพระวรสาร พระจิตเจ้า ทรงโปรดให้พระศาสนจักรคงความใหม่สดแห่งวัยเยาว์อยู่ ทั้งทรงฟื้นฟูและทรงนำพระศาสนจักรไปสู่เอกภาพ อันสมบูรณ์ร่วมกับพระภัสดาของท่านอยู่เสมอ ทั้งนี้ เพราะพระจิตเจ้า และเจ้าสาว ทั้งคู่จะทูลเชิญพระเยซู- เจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าว่า “เชิญเสด็จมาเถิด” (เทียบ วว 22 : 17)

ดังนั้นเอง จึงปรากฏว่าพระศาสนจักรทั่วสากลโลกเป็นดัง “ประชากรที่รวมตัวขึ้นจากเอกภาพของพระ บิดา และพระบุตร และพระจิต”

พระอาณาจักรของพระเจ้า

5. ธรรมล้ำลึกเรื่องพระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์ปรากฏเด่นชัดในวาระที่ถูกตั้งขึ้น ความจริงองค์พระเยซูเจ้าทรง เป็นผู้ให้กำเนิดพระศาสนจักรด้วยการประกาศข่าวดีว่า อาณาจักรของพระเจ้าที่ได้ทรงสัญญาไว้ในพระคัมภีร์ ตั้งแต่หลายๆศตวรรษนั้นมาถึงแล้ว “เวลาที่กำหนดไว้มาถึงแล้ว พระอาณาจักรของพระเจ้าอยู่ใกล้แล้ว” (มก 1:15 ; มธ 4:17) พระอาณาจักรนี้ทอแสงรุ่งโรจน์ให้มนุษย์เห็นโดยทางพระวาจา พระกิจการต่างๆ และการ สถิตประทับของพระคริสตเจ้า พระวาจาของพระองค์พระผู้เป็นเจ้านี้เปรียบเสมือนกับเมล็ดพืชที่หว่านลงในทุ่ง นา (มก 4:14) บรรดาคนที่ฟังพระวาจาด้วยความเชื่อ และถูกนับเข้าอยู่ในฝูงแกะน้อยๆของพระคริสตเจ้า (ลก 12 :32) ก็ได้ต้อนรับพระอาณาจักรนั้นแล้ว ครั้นแล้ว ด้วยพลังในตัวมันเอง เมล็ดพืชนั้นก็งอกขึ้น และ

เติบโตจนกระทั่งถึงเวลาเก็บเกี่ยว (เทียบ มก 4:26-29) อัครรรยต่างๆของพระเยซูเจ้ายังยืนยันด้วยว่าพระอาณาจักรของพระเจ้าได้มาถึงแผ่นดินโลกแล้ว “ถ้าเราขับไล่ปีศาจด้วยอำนาจของพระเจ้า ก็หมายความว่าพระอาณาจักรของพระเจ้ามาถึงท่านแล้ว” (ลก 11:20 ; เทียบ มธ 12:28) ถึงกระนั้น ก่อนอื่นหมดพระอาณาจักรปรากฏเด่นชัดในองค์พระบุคคลของพระคริสตเจ้าเอง ทรงเป็นบุตรของพระเจ้าและบุตรของมนุษย์ผู้เสด็จมา “เพื่อรับใช้ผู้อื่น และมอบชีวิตของตนเป็นสินไถ่เพื่อมวลมนุษย์” (มก 10:45)

เมื่อพระเยซูเจ้าสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อมวลมนุษย์ และได้เสด็จกลับคืนพระชนม์ชีพ จึงปรากฏชัดว่า พระองค์ทรงได้รับการสถาปนาเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระคริสตเจ้า ทั้งเป็นสมณะตลอดนิรันดร (เทียบ กจ 2 :36 ; ฮบ 5 : 6 ; 7:17-21) พระองค์ทรงหลังพระจิตเจ้าให้พวกสานุศิษย์ของพระองค์ ตามที่พระบิดาได้ทรงสัญญาไว้ (เทียบ กจ 2 : 32) เพราะฉะนั้น พระศาสนจักรผู้ได้รับพระคุณานุคุณจากองค์ผู้ทรงสถาปนาตัวท่านขึ้นมา และได้ชื่อสัตย์ปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์ในเรื่องเมตตาธรรม เรื่องความนอบน้อมถ่อมตน และเรื่องความเสียสละตนเอง พระศาสนจักรจึงรับภารกิจในการประกาศ และจัดตั้งพระอาณาจักรของพระคริสตเจ้าและของพระเจ้าในท่ามกลางมนุษยชาติทั้งสิ้น โดยเป็นทั้งเมล็ดพันธุ์และเป็นทั้งการเริ่มต้นการสถาปนาพระอาณาจักรไว้บนแผ่นดินโลก ในขณะที่พระศาสนจักรค่อยๆเจริญขึ้นสู่วุฒิภาวะ ก็ปรารถนาไปสู่การเป็นอาณาจักรที่ครบครัน และโดยทุ่มเทพลังทั้งหมด เปี่ยมไปด้วยความหวังและความปรารถนาอันแรงกล้า ที่ได้รวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระราชอาชญาของท่านในพระสิริรุ่งโรจน์

ภาพจำลองต่างๆของพระศาสนจักร

6. ในพันธสัญญาเดิม การเผยแสดงเรื่องพระอาณาจักรมักใช้รูปภาพจำลอง ทำนองเดียวกัน ธรรมชาติภายในพระศาสนจักรก็ปรากฏให้เราเห็นโดยอาศัยภาพจำลองหลายอย่างต่างกันด้วย เช่น ภาพชีวิตคนเลี้ยงแกะ ภาพชีวิตกสิกร (คนทำไร่ทำนา) ภาพการสร้างบ้านเรือน หรือกระทั่งภาพชีวิตครอบครัวและการแต่งงาน ภาพต่างๆเหล่านี้มีบันทึกไว้แต่กาลก่อนแล้วในหนังสือของบรรดาประกาศก

อันที่จริง พระศาสนจักร คือ คอกแกะ ซึ่งมีพระคริสตเจ้าเป็นประตูทางเข้าแต่ประตูเดียว และเป็นทางที่จำเป็นด้วย (ยน 10 :1-10) พระศาสนจักรยังเปรียบได้กับฝูงแกะที่พระเจ้าได้มีพระดำรัสไว้ล่วงหน้าแล้วว่า พระองค์เองจะทรงเป็นคนเลี้ยงแกะ (เทียบ อสย 40 :11 ; อสค 34 :11) และแกะของพระองค์นี้ แม้มีมนุษย์เป็นผู้เลี้ยงและปกครอง ถึงกระนั้น พระผู้ทรงนำทางและเลี้ยงดูพวกมันตลอดเวลาก็คือองค์พระคริสตเจ้าเอง พระองค์ทรงเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดี ทั้งทรงเป็นพระผู้เลี้ยงสูงสุด (เทียบ ยน 10 :11;1 ปต 5 :4) พระองค์คือผู้ที่ได้ยอมสละชีวิตเพื่อฝูงแกะของพระองค์ (เทียบ ยน 10 :11-15)

พระศาสนจักรเป็นไร่นาของพระเจ้า (1 คร 3:9) ในไร่นานี้มีต้นมะกอกเก่าแก่ขึ้นอยู่ มีบรรดาประกาศกเป็นรากเง่าอันศักดิ์สิทธิ์ของมัน และโดยต้นมะกอกนี้ได้อำนาจให้เกิดการกลับคืนดีกันของชาวยิวและชนต่างชาติ (รม 11:13-26) ไร่นานั้น เหนือเช่นเดียวกับสวนองุ่นที่ทรงเลือกสรรไว้ กสิกรแห่งสวรรค์ได้เป็นผู้ปลูก (มธ 21 : 33 – 43 ;เทียบ อสย 5:1...) ต้นองุ่นแท้คือพระคริสตเจ้า พระองค์คือผู้ประสาทชีวิตและอำนาจ

ผลิตผลแก่กึ่งก้าน หมายถึงชาวเรานั่นเอง โดยทางพระศาสนจักรทำให้เราดำรงอยู่ในพระคริสตเจ้า หากปราศจากพระองค์ เราก็ทำอะไรไม่ได้เลย (ยน 15 : 1- 5)

หลายต่อหลายครั้งยังเรียกพระศาสนจักรว่าเป็นอาคารของพระเจ้า (1 คร 3:9) องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปรียบพระองค์เองเป็นดั่งหินที่ช่างก่อสร้างทิ้งเสีย นั่น แต่กลับกลายเป็นศิลาหัวมุม (มธ 21:42 ; เทียบ กจ 4 :11; 1ปต 2:7 ; สดต 117 : 22) บนรากฐานอันนี้ของพระศาสนจักรที่พวกอัครสาวกได้สร้างขึ้น (เทียบ 1 คร 3:11) และจากหินก้อนนี้ พระศาสนจักรได้รับความมั่นคงและความเป็นปึกแผ่น อาคารนี้มีชื่อเรียกหลายชื่อ เช่น เรียกว่า “บ้านของพระเจ้า” ซึ่งครอบครัวของพระองค์ท่านพำนักอยู่ (1 ทธ 3 :15) เรียกว่า “ที่ประทับของพระเจ้าเดชะพระจิตเจ้า” (อฟ 2 : 19 - 22) เรียกว่า “ที่พำนักของพระเจ้าในหมู่มนุษย์” (วว 21 : 3) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรียกว่า “วิหารศักดิ์สิทธิ์” ซึ่งบรรดานักบุญปีตาจารย์กล่าวชมไว้ว่าเป็นสถานศักดิ์สิทธิ์สร้างขึ้นด้วยศิลา นอกนั้นในพิธีกรรมยังเปรียบเทียบไว้อย่างเหมาะสมว่าเป็น “นครศักดิ์สิทธิ์” เป็น “นครเยรูซาเล็มใหม่” เราเป็นเหมือนศิลาที่มีชีวิตที่กำลังก่อสร้างขึ้นเป็นวิหารนั้น (1 ปต 2:5) นักบุญยอห์นมองภาพนครศักดิ์สิทธิ์นี้ลงมาจากสวรรค์ ลงมาจากพระเจ้า เตรียมพร้อมเหมือนกับเจ้าสาวที่แต่งตัวรอรับเจ้าบ่าว เมื่อโลกจะได้รับการสถาปนาขึ้นเสียใหม่ (วว 21:1...)

พระศาสนจักรยังได้ชื่อว่า “กรุงเยรูซาเล็มที่อยู่เบื้องบน” และ “มารดาของเรา” (กล 4:26; เทียบ วว 12:17) มีคำพรรณนาถึงพระศาสนจักรว่าเป็น เจ้าสาวนิรมลของลูกแกะนิรมล (วว 19: 7 ; 21 : 2 และ 9 ; 22 : 17) เธอเป็นผู้ “ที่พระคริสตเจ้าทรงรัก และทรงพลีพระองค์เพื่อบันดาลให้เธอศักดิ์สิทธิ์” (อฟ 5:26) พระองค์ทรงรับเธอเข้ามาเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ ด้วยคำมั่นสัญญาอันไม่เสื่อมสลาย และ “ทรงเลี้ยงดู และทะนุถนอมอย่างดียิ่ง” เสมอเป็นนิตย์ (อฟ 5:29) และเมื่อเธอบริสุทธิ์หมดจดแล้ว พระองค์ทรงประสงค์ให้เธอมาสนิทชิดเชื้อกับพระองค์ และให้เธอมอบตนด้วยความรัก และความซื่อสัตย์ (เทียบ อฟ 5: 24) ที่สุดพระองค์ประทานพระพรจากสวรรค์ให้เธอตลอดนิรันดร ทั้งนี้เพื่อให้ชาวเราซึ่งถึงความรักของพระเจ้า และของพระคริสตเจ้าที่ทรงมีต่อชาวเรา อันเป็นความรักที่เกินจะหยั่งรู้ได้ด้วยสติปัญญา (เทียบ อฟ 3:19) ระหว่างที่พระศาสนจักรจาริกในแผ่นดินนี้ที่อยู่ห่างไกลจากพระเจ้า (เทียบ 2 คร 5:6) พระศาสนจักรถือว่าตนถูกเนรเทศ จึงชวนขวายหาและลิ้มรสสิ่งที่อยู่เบื้องบน ณ ที่ซึ่งพระคริสตเจ้าประทับเบื้องขวาพระเจ้า ณ ที่ซึ่งชีวิตของพระศาสนจักรแผ่ซ่านอยู่กับพระคริสตเจ้าในพระเจ้า ทั้งนี้จนกว่าจะได้ปรากฏตัวในพระสิริรุ่งโรจน์กับพระภัสสวดของท่าน (เทียบ คส 3 : 1- 4)

พระศาสนจักรคือพระกายทิพย์ของพระคริสตเจ้า

7. พระบุตรของพระเจ้าขณะทรงอยู่ในธรรมชาติมนุษย์ ซึ่งได้ทรงรับเอามาร่วมเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ ด้วยการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนม์ชีพจึงทรงมีชัยชนะต่อความตาย ได้ทรงไถ่มนุษย์ และเปลี่ยนให้กลายเป็นสิ่งสร้างใหม่ (เทียบ กท 6:15; 2 คร 5:17) ทรงประทานพระจิตของพระองค์แก่บรรดาพี่น้องที่ได้ทรงเรียกมาจากชาติต่างๆ ได้ทรงแต่งตั้งพวกเขาขึ้นโดยทำนองลึกลับให้เป็นพระกายของพระองค์

ในพระกายนั้น ชีวิตของพระคริสตเจ้าหลังไหลไปสู่บรรดาผู้มีความเชื่อ อาศัยศีลศักดิ์สิทธิ์ เขาเหล่านี้ก็กลายเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสตเจ้าผู้ทรงรับทรมานและผู้ทรงพระสิริรุ่งโรจน์ด้วยวิถีทางที่ซ่อนเร้น แต่เป็นสิ่งที่จริง โดยทางศีลล้างบาปชาวเราถูกทำให้เป็นเหมือนอย่างพระองค์ “เดชะพระจิตเจ้าองค์เดียวกัน เราทุกคนจึงได้รับการล้างมารวมเข้าเป็นกายเดียวกัน” (1 คร 12:13) พิธีกรรมอันศักดิ์สิทธิ์นี้เป็นทั้งสัญลักษณ์ที่บ่งถึง และก่อให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียวกับการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนมชีพของพระคริสตเจ้า “ดังนั้นเราถูกฝังไว้ในความตายพร้อมกับพระองค์อาศัยศีลล้างบาป เพื่อว่า พระคริสตเจ้าทรงกลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตาย เดชะพระสิริรุ่งโรจน์ของพระบิดาฉันใด เราก็จะดำเนินชีวิตแบบใหม่ด้วยฉันนั้น” (รม 6:4-5) ในการหักล้างของพิธีบูชามิสซา เรามีส่วนร่วมอย่างแท้จริงกับพระกายขององค์พระผู้เป็นเจ้า ในการรับศีลมหาสนิททำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ และกับพวกเราเองด้วย “มีปังก้อนเดียว แม้ว่าจะมีหลายคน เราก็เป็นกายเดียวกัน” เพราะเราทุกคนมีส่วนร่วมกินปังก้อนเดียวกัน (1 คร 10:17) เพราะเหตุนี้เอง เราทุกคนจึงกลายเป็นอวัยวะของพระกายนั้น (เทียบ 1 คร 12:27) “แต่ละคนต่างเป็นส่วนร่างกายของกันและกัน” (รม 12:5)

อันว่า อวัยวะทั้งหลายในร่างกายมนุษย์ แม้จะมีหลายส่วน แต่ก็รวมเป็นร่างกายเดียวฉันใด บรรดาสัตบุรุษในพระคริสตเจ้าก็เป็นฉันนั้น (เทียบ 1 คร 12:12) ในการสร้างพระกายของพระคริสตเจ้าขึ้นก็เช่นเดียวกัน มีอวัยวะต่างๆ และมีหน้าที่ต่างๆ แต่มีพระจิตเจ้าองค์เดียวกัน เป็นพระผู้ทรงแจกจ่ายพระพรต่างๆ เพื่อประโยชน์ของพระศาสนจักร ตามความไพบูลย์และตามความต้องการของหน้าที่ต่างๆ (เทียบ 1 คร 12:1-11) ท่ามกลางพระพรเหล่านี้ ที่พิเศษกว่าหมดคือพระพรของบรรดาอัครสาวก พระจิตเจ้าทรงประสาท มอบให้อยู่ในอำนาจของพวกท่าน แม้พวกที่รับพระพรพิเศษอื่นๆก็ตาม (เทียบ 1 คร 14) พระจิตเจ้าองค์เดียวกันนี้ โดยทรงใช้ฤทธิ์อำนาจของพระองค์ และโดยความสัมพันธ์ภายในระหว่างบรรดาสมาชิกทรงผลิตและกระตุ้นให้เกิดความรักต่อกันในระหว่างสัตบุรุษ จนถึงกับว่าถ้าอวัยวะหนึ่งเป็นทุกข์ อวัยวะอื่นๆทุกส่วนก็ร่วมเป็นทุกข์ด้วย ถ้าอวัยวะหนึ่งได้รับเกียรติ อวัยวะอื่นทุกส่วนก็ร่วมยินดีด้วย (เทียบ 1 คร 12:26)

พระคริสตเจ้าทรงเป็นศีรษะของกายนี้ พระองค์ทรงเป็นภาพลักษณ์ของพระเจ้าที่เรามองไม่เห็น และในพระองค์เท่านั้นทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นมา พระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนสรรพสิ่ง และสรรพสิ่งดำรงอยู่เป็นระเบียบในพระองค์ พระองค์ทรงเป็นศีรษะของร่างกาย คือพระศาสนจักร พระองค์ทรงเป็นปฐมเหตุ ทรงเป็นบุคคลแรกในบรรดาผู้ตายที่กลับคืนชีพ ทั้งนี้ เพื่อพระองค์จะได้ทรงเป็นเอกในทุกสิ่ง (เทียบ คส 1:15-18) ด้วยพระอำนาจยิ่งใหญ่ของพระองค์ ทรงเป็นเจ้านายเหนือสรรพสิ่งทั้งปวง ในสวรรค์และในแผ่นดิน และด้วยความบริบูรณ์เลิศล้ำของพระองค์ และด้วยกิจการอันสูงส่ง พระองค์ทรงทำให้กายนี้ทั้งสิ้นเต็มเปี่ยมไปด้วยพระสิริรุ่งโรจน์อันไพบูลย์ของพระองค์ (เทียบ อฟ 1:18-23)

สมาชิกทุกคนต้องได้รับรูปแบบที่เป็นเหมือนกับพระองค์ จนกว่าพระคริสตเจ้าจะปรากฏอยู่ในพวกเขาอย่างชัดเจน (เทียบ กท 4:19) ด้วยเหตุนี้ ชาวเราซึ่งถูกทำให้เป็นเหมือนกับพระองค์ ซึ่งยอมตายพร้อมกับพระองค์ และกลับคืนชีพพร้อมกับพระองค์ จะถูกนำไปสู่ธรรมล้ำลึกแห่งชีวิตของพระองค์ จนกว่าเราจะ

ครองราชย์พร้อมกับพระองค์ (เทียบ ฟป 3:21; 2 ทธ 2 :11; อฟ 2:6; คส 2:12 ฯลฯ) ขณะที่ชาวเรากำลังจาริกในแผ่นดินโลกนี้ ชาวเราก็อำปไปตามรอยพระบาทในความทุกข์ยากลำบาก และการถูกเบียดเบียนข่มเหง ร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับพระองค์ในความทุกข์ทรมานต่างๆ ดังเช่นร่างกายต่อศิระะ เรารับทรมานร่วมกับพระองค์ เพื่อจะได้รับพระสิริรุ่งโรจน์ร่วมกับพระองค์ด้วย (เทียบ รม 8:17)

จากพระองค์นั่นแหละ “ร่างกายทั้งหมดรับทุกสิ่งที่เป็น มีข้อต่อและเส้นเอ็นยึดเข้าไว้ด้วยกันเป็นหนึ่งเดียว จะได้เจริญเติบโตขึ้นตามพระประสงค์ของพระเจ้า” (คส 2:19) ในพระกายของพระองค์ กล่าวคือในพระศาสนจักร พระองค์ทรงแจกจ่ายของประทานต่างๆ ให้เหมาะกับภาระหน้าที่ทางด้านศาสนบริการ ที่จะใช้ซึ่งกันและกันจนกว่าจะบรรลุถึงความรอด อาศัยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ เมื่อเราปฏิบัติความรักด้วยความจริงใจ เราจะเจริญเติบโตขึ้น จนบรรลุถึงความสมบูรณ์ในพระคริสตเจ้าผู้ทรงเป็นพระเศียร (เทียบ อฟ 4: 11-16, กรีก)

เพื่อเราจะได้รับฟื้นตนใหม่ในพระองค์อยู่เสมอ (เทียบ อฟ 4:23) พระองค์ได้ทรงโปรดให้เรามีส่วนร่วมในพระจิตของพระองค์ พระจิตพระองค์เดียวนั้นแหละประทับทั้งในศิระะและในอวัยวะต่างๆ พระองค์ทรงบันดาลให้ร่างกายทั้งหมดมีชีวิต โปรดให้เป็นหนึ่งเดียวกัน และทรงเป็นผู้ขับเคลื่อนร่างกายทั้งหมด จนกระทั่งบรรดานักบุญปีตาจารย์สามารถเปรียบเทียบหน้าที่ของพระองค์ที่เป็นต้นเดิมของชีวิต หรืออีกทำนองว่า เป็นเหมือนวิญญาณในร่างกายคนเรานั้นเอง

พระคริสตเจ้าทรงรักพระศาสนจักรดุจภรรยาของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างของสามีที่รักภรรยาเหมือนรักกายของตน (เทียบ อฟ 5:25-28) ส่วนพระศาสนจักรเองก็ยอมอยู่ใต้ศิระะของตน (อฟ 5 : 23-24) “เพราะว่าในองค์พระคริสตเจ้านั้น พระเทวภาพบริบูรณ์สถิตอยู่ในสภาพมนุษย์ที่สัมผัสได้” (คส 2:9) พระศาสนจักรเป็นร่างกายที่ครบบริบูรณ์ของพระคริสตเจ้า พระองค์จึงทรงประทานพรต่างๆ ให้อย่างเต็มที่ (เทียบ อฟ 1:22-23) เพื่อให้พระศาสนจักรก้าวหน้า และบรรลุถึงความไพบูลย์ทั้งปวงของพระเจ้า (เทียบ อฟ 3:19)

พระศาสนจักรเป็นสิ่งที่แลเห็นได้ และเป็นจิตในเวลาเดียวกัน

8. พระคริสตเจ้าทรงเป็นองค์คนกลางแต่ผู้เดียวของชาวเรา ทรงสถาปนาพระศาสนจักรอันศักดิ์สิทธิ์ขึ้น และทรงค้ำจุนอยู่เสมอมิได้ขาด ทรงทำให้เป็นหมู่คณะของผู้ที่มีความเชื่อ ความหวัง และความรัก ในฐานะเป็นองค์กรหนึ่งทีแลเห็นได้ โดยผ่านทางองค์กรนี้ พระองค์ทรงส่งมอบความจริง และพระพรหรรษาแก่มนุษย์ทุกคน แต่โครงสร้างของสังคมนี้ซึ่งประกอบด้วยองค์กรต่างๆ แห่งพระสุณานุกรม และพระกายทิพย์ของพระคริสตเจ้า เป็นกลุ่มสังคมทีแลเห็นได้ และเป็นกลุ่มคณะฝ่ายจิต เป็นพระศาสนจักรแห่งแผ่นดินโลก และเป็นพระศาสนจักรทีมั่งคั่งด้วยพระพรแห่งสวรรค์ ชาวเราไม่พึงพิจารณาดูว่าพระศาสนจักรเป็นดังสองสิ่ง แต่เป็นดังสิ่งทีมีอยู่จริงเพียงสิ่งเดียวทีทับซ้อนกันอยู่ รวบรวมขึ้นส่วนของมนุษย์และของพระเจ้าเข้าด้วยกัน

เพราะเหตุนี้ ชาวเรากำลังเผชิญหน้ากับการเปรียบเทียบที่สำคัญยิ่ง กล่าวคือ พระศาสนจักรเปรียบเทียบได้กับธรรมชาติที่พระวจนาตถ์ทรงรับเอาขึ้น โดยที่ร่วมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระองค์อย่างแยกจากกันไม่ได้ เป็นประโยชน์รับใช้ดังเป็นอวัยวะของชีวิตเพื่อบันดาลความรอด ในทำนองที่คล้ายคลึงกัน โครงสร้างทางสังคมของพระศาสนจักรก็เป็นประโยชน์รับใช้พระจิตของพระคริสตเจ้าผู้บันดาลชีวิตให้พระศาสนจักรในการเสริมสร้างร่างกายนั้น (เทียบ อฟ 4 :16)

นี่แหละคือพระศาสนจักรแต่เพียงหนึ่งเดียวของพระคริสตเจ้า ที่ชาวเราประกาศยืนยันในบทข้าพเจ้าเชื่อ ว่าเป็น เอกะ ศักดิ์สิทธิ์ สากกล และสืบเนื่องมาจากคณะอัครสาวก ซึ่งองค์พระผู้ไถ่เมื่อได้ทรงกลับคืนพระชนมชีพแล้ว ได้ทรงมอบให้เปโตรเป็นผู้ดูแล (เทียบ ยน 21:17) และให้ท่านกับอัครสาวกคนอื่นๆเผยแผ่และปกครองต่อไป (เทียบ มธ 28 :18...) และเป็นพระศาสนจักรที่ได้ทรงสถาปนาขึ้นสำหรับตลอดกาลตามที่ทรงยกขึ้น “ให้เป็นหลักและรากฐานแห่งความจริง” (1 ทธ 3:15) พระศาสนจักรนี้ได้รับการสถาปนาและรับการจัดระบบเป็นสังคมขึ้นในโลก ดำรงอยู่ในพระศาสนจักรคาทอลิก ซึ่งปกครองโดยผู้สืบตำแหน่งของนักบุญเปโตร และบรรดาพระสังฆราชที่ร่วมสหพันธ์กับท่าน แม้ว่า ภายนอกองค์กรของพระศาสนจักรนี้ จะยังพบส่วนอื่นๆที่บันดาลความศักดิ์สิทธิ์ และความจริงอีกหลายประการด้วย แต่ก็เป็นเพราะพระพรของพระศาสนจักรของพระคริสตเจ้า ที่มีพลังนำไปสู่เอกภาพคาทอลิกนั่นเอง

พระคริสตเจ้าได้ทรงสำเร็จภารกิจไถ่บาปโดยทางความยากจน และการถูกเบียดเบียนข่มเหงฉันใด พระศาสนจักรก็ถูกเรียกให้ดำเนินตามหนทางเดียวกัน ถ้าต้องการจะนำผลความรอดไปสู่มนุษย์ฉันนั้น พระเยซูคริสตเจ้า “แม้ว่าพระองค์ทรงมีธรรมชาติพระเจ้า....ทรงสละพระองค์จนหมดสิ้น ทรงรับสภาพดุจทาส” (ฟป 2:6-7) และ “แม้ทรงรำรวย พระองค์ก็ยังทรงยอมกลายเป็นคนยากจน” (2 คร 8:9) เพราะเห็นแก่ชาวเรา เช่นเดียวกัน พระศาสนจักร แม้ว่าต้องการทรัพยากรแบบมนุษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ ก็ไม่ได้ถูกตั้งขึ้นเพื่อแสวงหาความรุ่งเรืองฝ่ายโลก แต่เพื่อจะประกาศความถ่อมตน และการสละตนให้เป็นแบบอย่างด้วยพระบิดาทรงส่งพระคริสตเจ้ามา “เพื่อประกาศข่าวดีแก่คนยากจน... สนิทานแผลของผู้ที่เป็นทุกข์ใจ (ลก 4:18) “แสวงหา และช่วยผู้ที่เสียไปให้รอดพ้น” (ลก 19 : 10) เช่นเดียวกัน ใครที่มีความทุกข์ร้อนเพราะความเจ็บไข้ประสามนุษย์ พระศาสนจักรก็เข้าช่วยเหลือด้วยความรักเมตตาจิต ยิ่งกว่านั้น ยังตระหนักว่าผู้คนที่ยากจน และทุกข์ร้อนเช่นนี้แหละ เป็นภาพลักษณ์ขององค์ผู้ทรงสถาปนาพระศาสนจักรขึ้นมา จึงพยายามทุเลาบรรเทาพวกคนอาภัพเหล่านี้ มุ่งรับใช้พระคริสตเจ้าในตัวพวกเขา อย่างไรก็ตาม พระคริสตเจ้าทรงเป็น “ผู้ศักดิ์สิทธิ์ ไร้ความผิด และไร้มลทิน” (ฮบ 7:26) ทรงไม่รู้จักบาป (2 คร 5:21) แต่เสด็จมาไถ่โทษชดเชยบาปของประชากร (เทียบ ฮบ 2 : 17) ส่วนพระศาสนจักรรวบรวมคนบาปเข้าอยู่ในอ้อมอกของตน แม้เป็นพระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์ก็จริง แต่ในขณะที่เดียวกันก็ต้องชำระล้างตนเองอยู่เสมอ จึงต้องบำเพ็ญทุกขกิริยาชดใช้บาปกรรม และฟื้นฟูตนเองขึ้นใหม่อยู่เสมอ เรื่อยไป

พระศาสนจักรก้าวไปข้างหน้าท่ามกลางการถูกเบียดเบียนข่มเหงของโลก และความทุเลาบรรเทาใจจากพระเจ้า พลังประกาศเทศนาเรื่องกางเขนและการสิ้นพระชนม์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า จนกว่าพระองค์จะ

เสด็จมา (เทียบ 1 คร 11 : 26) เดชะฤทธิ์อำนาจขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าผู้ทรงกลับฟื้นคืนพระชนมชีพ พระศาสนจักรจึงได้รับพลังกำลังที่จะเอาชนะความทุกข์ยากและความลำบากต่าง ๆ นานา ทั้งที่มาจากภายในและที่มาจากภายนอก ทั้งนี้ด้วยอาศัยความมานะอดทนและความรักเมตตาจิต เพื่อว่าพระศาสนจักรจะได้เผยแสดงอย่างซื่อสัตย์ให้โลกทราบถึงเรื่องธรรมล้ำลึกขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า แม้ว่าจะยังไม่ชัดเจนนัก แต่เมื่อบรรลุลูกสมบุญนั้นก็ส่งแสงเจิดจ้าเต็มทีในที่สุด

บทที่ 2

ประชากรของพระเจ้า

อารัมภบท

9 เป็นความจริงในทุกยุคทุกสมัย ไม่ว่าจะเป็ชนเชื่อชาติใดที่ยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และปฏิบัติความชอบธรรม เขาเหล่านั้นย่อมเป็นที่พอพระทัยพระองค์ (เทียบ กจ 10:35) กระนั้นก็ดี พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะบันดาลให้มนุษย์ศักดิ์สิทธิ์และทรงช่วยเหลือเขาให้รอด ไม่ใช่แก่มนุษย์แต่ละคนต่างหากโดยปราศจากความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน แต่ทรงจัดตั้งพวกเขาขึ้นเป็นประชากรให้มารู้จักพระองค์ และมาปรนนิบัติรับใช้พระองค์ในความศักดิ์สิทธิ์ ดังนี้เอง พระองค์จึงได้ทรงเลือกสรรชาติอิสราเอลให้เป็นประชากรของพระองค์ ทรงแสดงออกให้เห็นชัดเจนในประวัติศาสตร์ของพวกเขา และทรงบันดาลให้พวกเขาศักดิ์สิทธิ์สำหรับพระองค์ท่าน ทุกสิ่งทุกอย่างนี้เกิดขึ้นเพื่อเตรียมพวกเขาไว้ล่วงหน้า และเพื่อเป็นรูปแบบแห่งพันธสัญญาใหม่อันสมบูรณ์ที่จะกระทำขึ้นในองค์พระคริสตเจ้า ทั้งเป็นการไขแสดงที่ครบถ้วนยิ่งขึ้นโดยทางพระวจนาตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงมารับเป็นมนุษย์ พระเจ้าตรัสว่า “ดูซิ วันเวลาจะมาถึง เมื่อเราจะทำพันธสัญญาใหม่กับพงศ์พันธุ์อิสราเอลและพงศ์พันธุ์ยูดา... เราจะใส่ธรรมบัญญัติของเราไว้ภายในเขา เราจะเขียนธรรมบัญญัติไว้ในใจของเขา เราจะเป็พระเจ้าของเขา และเขาจะเป็ประชากรของเรา... เพราะทุกคนจะรู้จักเรา ตั้งแต่คนเล็กน้อยที่สุด จนถึงคนใหญ่โตที่สุด (ยรม 31:31-34) พันธสัญญาใหม่นั้น พระคริสตเจ้าได้ทรงกระทำขึ้นในพระโลหิตของพระองค์ท่านเอง (เทียบ 1 คร 11:25) พระองค์ได้ทรงเรียกประชากรนี้มาจากทั้งชาวยิวและชาวต่างชาติ ให้มาเป็นหนึ่งเดียวกัน ไม่ใช่ทางฝ่ายเนื้อหนัง แต่ด้วยเดชะพระจิตเจ้า และทรงตั้งขึ้นเป็นประชากรใหม่ของพระเจ้า เหตุว่าบรรดาผู้ที่เชื่อในพระคริสตเจ้าก็บังเกิดใหม่แล้ว มิใช่จากเมล็ดพันธุ์ที่เสื่อมสลายได้ แต่จากเชื้อเมล็ดที่มีรูเสื้อมสลาย คือจากพระวาจาที่ทรงชีวิตและคงอยู่ตลอดไป (เทียบ 1 ปต 1:23) มิใช่มาจากเนื้อหนัง แต่มาจากน้ำ และพระจิตเจ้า (เทียบ ยน 3:5-6) ที่สุด พวกเขาถูกตั้งขึ้นเป็น “ชาติที่ทรงเลือกสรรไว้ เป็นชนชาติศักดิ์สิทธิ์ เป็นประชากรที่เป็นกรรมสิทธิ์พิเศษของพระเจ้า... ในอดีตท่านไม่ได้เป็นประชากร แต่บัดนี้ท่านเป็ประชากรของพระเจ้า” (1ปต 2:9-10)

ประชากรแห่งพระเมสสิยาห์นี้ มีพระคริสตเจ้าเป็นศิรัษะ (ประมุข) “ผู้ทรงยอมสละพระชนม์ชีพเพราะบาปของเรา และทรงกลับคืนพระชนม์ชีพเพื่อให้เราเป็นคนชอบธรรม” (รม 4:25) และบัดนี้พระองค์ทรงได้รับพระนามอันประเสริฐกว่านามทั้งหลาย ทรงครองราชย์ในสวรรค์เพียบพร้อมด้วยพระสิริรุ่งโรจน์ ประชากรใหม่ตามฐานะของเขา มีเกียรติศักดิ์และอิสระเสรีอันบุตรของพระเจ้า มีพระจิตเจ้าประทับอยู่ในใจ ดังพระองค์สถิตในพระวิหาร เขายึดถือบทบัญญัติใหม่เป็นกฎหมาย บทบัญญัตินี้สั่งให้รักกันและกัน ดุจดั่งพระคริสตเจ้าทรงรักเรา (เทียบ ยน 13:34) ที่สุด ปลายทางของเขาคือพระอาณาจักรของพระเจ้า ซึ่งพระองค์ได้ทรงเริ่มบนแผ่นดินนี้แล้ว และจะขยายต่อไปจนกระทั่งสิ้นกาลเวลา จะบรรลุผลสมบูรณ์เมื่อพระคริสตเจ้าจะเสด็จมา พระองค์ทรงเป็นองค์ชีวิตของเรา (เทียบ คส3:4) และ “สรรพสิ่ง... จะได้รับการปลดปล่อยจากการเป็นทาสของความเสื่อมสลาย เพื่อไปรับอิสรภาพอันรุ่งเรืองของบรรดาบุตรของพระเจ้า” (รม 8:21) เพราะฉะนั้นประชากรแห่งพระเมสสิยาห์นี้ แม้ในปัจจุบันไม่ได้ครอบคลุมประชากรทั่วทั้งโลก และบางครั้งดูเหมือนว่าเป็นเพียงฝูงแกะน้อยๆเท่านั้น แต่ก็เชื่อพันธุที่มั่นคง อันก่อให้เกิดเอกภาพ ความหวัง และความรอดสำหรับมวลมนุษยชาติ ประชากรนี้พระคริสตเจ้าได้ทรงสถาปนาขึ้น ให้มีส่วนร่วมในชีวิต ความรัก และความจริง อีกทั้งยังทรงใช้พวกเขาเป็นเครื่องมือเพื่อไถ่มนุษย์ทุกคน ทรงส่งพวกเขาไปทั่วโลก ให้เป็นดังแสงสว่างส่องโลก เป็นดังเกสรดอกไม้บนแผ่นดิน (เทียบ มธ 5:13-16)

ชาวอิสราเอลที่เกิดจากเลือดเนื้อในช่วงระเหว่ร้อนอยู่ในถิ่นทุรกันดาร ยังได้ชื่อว่าเป็นพระศาสนจักรของพระเจ้าแล้วฉันใด (นหม13:1, เทียบ กตว 20:4, ฉธบ 23:1...) อิสราเอลใหม่ที่กำลังจาริกอยู่ในโลกปัจจุบันนี้ เพื่อแสวงหานครถาวรที่จะมาถึง (เทียบ ฮบ 13:14) ก็ได้ชื่อว่าเป็นพระศาสนจักรของพระคริสตเจ้าฉันนั้น (เทียบ มธ 16:18) เพราะว่าพระองค์ทรงได้มาด้วยพระโลหิตของพระองค์ (เทียบ กจ 20:28) ได้ทรงประทานพระจิตเจ้าให้พวกเขาอย่างเต็มที่ ทรงประดับตกแต่งพวกเขาให้บริบูรณ์ด้วยเครื่องมือต่างๆที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุถึงเอกภาพทางสังคมที่แลเห็นได้ บรรดาผู้มีความเชื่อที่เห็นว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นผู้นำความรอด ทรงเป็นหลักแห่งเอกภาพและสันติภาพเหล่านี้แหละ ที่พระเจ้าทรงเรียกมา และทรงแต่งตั้งพวกเขาขึ้นเป็นพระศาสนจักร เพื่อจะได้เป็นเครื่องหมายและเครื่องมือที่แลเห็นได้ นำไปสู่ความเป็นเอกภาพที่ได้รับการช่วยให้รอด เพราะลิขิตไว้ให้แผ่ขยายไปทั่วทั้งโลก จึงแทรกเข้าไปอยู่ในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ทั้งหลาย แม้จะเป็นการอยู่แบบข้ามพ้นขอบเขตของเวลาและสถานที่ก็ตาม พระศาสนจักรยังคงเดินหน้าต่อไป ท่ามกลางการประจัญล่อลวงและความทุกข์ยากลำบากต่างๆ อาศัยพลังกำลังที่มาจากพระหรรษทานของพระเจ้า ที่พระคริสตเจ้าทรงสัญญาจะประทานให้ ท่านจึงเกิดมีพลังกำลัง แม้ว่าจะยังมีความอ่อนแอตามประสาเนื้อหนัง แต่ท่านก็ไม่เพียงพล้าจนถึงกับสูญเสียความเชื่อสัตย์ที่ครบสมบูรณ์ ท่านยังคงเป็นภริยาที่เหมาะสมของพระคริสตเจ้า และโดยพระจิตเจ้าทรงทำงานในท่าน ท่านก็ไม่หยุดยั้งที่จะรื้อฟื้นปรับปรุงตน จนกว่าจะผ่านกางเขนไปสู่แสงสว่างอันไม่รู้ดับ

สังฆภาพทั่วไป

10 พระคริสตเจ้า มหาสมณะจากมวลมนุษย์ (เทียบ ฮบ 5:1-5) ได้ทรงจัดตั้งประชากรใหม่ให้เป็น "อาณาจักรสงฆ์เพื่อรับใช้พระเจ้าพระบิดาของพระองค์" (วว 1:6, เทียบ 5:9-10) ผู้ที่ได้รับศีลล้างบาปโดยการบังเกิดใหม่และโดยการเจิมจากพระจิตเจ้า ก็ได้รับการเสกให้เป็นดังเคหาฝ่ายจิต และเป็นสังฆภาพอันศักดิ์สิทธิ์ เพื่อว่าเมื่อประกอบกิจการต่างๆ ในฐานะที่เป็นคริสตชน เขาจะได้ถวายบูชาทางจิตใจ และประกาศฤทธิ์อำนาจของพระผู้ทรงเรียกเขาออกจากความมืด มาสู่ความสว่างที่น่าพิศวงของพระองค์ (เทียบ 1 ปต 2:4-10) ดังนั้น ศาสนิกชนทั้งหลายของพระคริสตเจ้าจึงต้องบำเพ็ญภาวนาและสรรเสริญพระเจ้าเรื่อยไป (เทียบ กจ 2:42-47) พวกเขาต้องถวายตนเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต ที่ศักดิ์สิทธิ์ และเป็นที่ยอมรับแด่พระเจ้า (เทียบ รม 12:1) และเป็นพยานยืนยันถึงพระคริสตเจ้าในทุกแห่งหนในโลก เมื่อใครต้องการรู้เหตุผล ก็สามารถอธิบายสิ่งที่มีอยู่ในใจว่า เป็นเพราะเขาหวังจะได้ชีวิตนิรันดร (เทียบ 1ปต 3:15)

สังฆภาพทั่วไปของสัตบุรุษ กับสังฆภาพของศาสนบริกร หรืออีกนัยหนึ่งของผู้ที่อยู่ในฐานานุกรม แม้มีความแตกต่างกันทางด้านธรรมชาติ แต่ไม่ได้ต่างกันที่ระดับชั้น ถึงกระนั้น สังฆภาพทั้งสองก็เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน เหตุว่าสังฆภาพแต่ละอัน ต่างก็ได้รับการปันส่วนมาจากสังฆภาพอันหนึ่งอันเดียวกันของพระคริสตเจ้า แต่ว่าตามแบบเฉพาะของตน พระสงฆ์ศาสนบริกร โดยอำนาจอันศักดิ์สิทธิ์ที่ท่านมี จึงได้สร้างรูปแบบและการปกครองประชากรสงฆ์ ท่านเป็นตัวแทนของพระคริสตเจ้า ถวายบูชามิสซาแด่พระเจ้าในนามของประชากรทั้งมวล ส่วนบรรดาสัตบุรุษ อาศัยราชสังฆภาพที่พวกเขา มี ก็ร่วมมีส่วนในการถวายบูชามิสซา จึงถือว่าพวกเขาปฏิบัติตามสังฆภาพนั้นด้วย โดยการไปรับศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ โดยการบำเพ็ญภาวนาขอพระคุณพระเจ้า โดยการดำเนินชีวิตศักดิ์สิทธิ์เพื่อเป็นพยานยืนยัน โดยการสละตนเองและประกอบกิจการแห่งความรักต่างๆ

การปฏิบัติกิจกรรมของสังฆภาพทั่วไป โดยการรับศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ

11 โครงสร้างของสังคมสงฆ์ที่ถูกจัดไว้อย่างเป็นระเบียบและมีลักษณะที่ศักดิ์สิทธิ์ จะเกิดผลเป็นกิจการได้ ต้องอาศัยศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ และการปฏิบัติฤทธิกุศลต่างๆด้วย โดยทางศีลล้างบาป สัตบุรุษได้เข้าเป็นสมาชิกของพระศาสนจักร เขาได้รับการประทับตราให้เข้าร่วมภารกิจของคริสตศาสนา และเขาได้เกิดใหม่เป็นบุตรของพระเจ้า เขาต้องแสดงความเชื่อที่ได้รับมาจากพระเจ้าผ่านทางพระศาสนจักรให้ปรากฏต่อหน้ามวลมนุษย์ โดยอาศัยศีลกำลังซึ่งทำให้เขามีความสัมพันธ์กับพระศาสนจักรสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยพลະกำลังพิเศษที่พระจิตเจ้าประทานให้ เขาจึงมีหน้าที่เร่งรัดยิ่งขึ้นในการแผ่ขยายและป้องกันความเชื่อด้วยวาจาและกิจการ ในฐานะเป็นพยานแท้ของพระคริสตเจ้า เมื่อเขาร่วมส่วนในพิธีมิสซาอันเป็นบ่อเกิดและจุดสูงสุดแห่งชีวิตคริสตชนทั้งสิ้น เขาก็ถวายแด่พระเจ้าโดยมีองค์พระเจ้าเป็นเครื่องบูชา ทั้งถวายตนเองพร้อมกันไปด้วย จึงเป็นอันว่า ทั้งในการถวายและในการรับศีลมหาสนิท ทุกคนต่างทำหน้าที่ในส่วนของตนในพิธีกรรมนั้น แต่ทั้งนี้ไม่ใช่อย่างปนเปกันหนึ่ง เมื่อได้รับพระกายของพระคริสตเจ้าในการรับศีลมหาสนิทแล้ว เขาก็แสดงออกเป็นรูปเป็นร่างอย่างชัดเจน

ซึ่งเอกภาพแห่งประชากรของพระเจ้า เพราะว่าศีลมหาสนิทที่ศักดิ์สิทธิ์นี้เป็นทั้งเครื่องหมายและเครื่องผลิตเอกภาพนั้น เป็นที่อัศจรรย์ใจยิ่งนัก

ส่วนผู้ที่เข้าไปรับศีลอภัยบาป เขาก็ได้รับการยกบาปความผิดที่ได้กระทำต่อพระเจ้า จากพระเมตตากรุณาของพระองค์ และพร้อมกันนั้น เขาก็ได้รับการคืนดีกับพระศาสนจักรด้วย เพราะว่าการทำงานคือการทำร้ายพระศาสนจักร ซึ่งพระศาสนจักรเองก็พยายามแผ่เมตตาจิตใจ ทำตนเป็นแบบอย่าง และบำเพ็ญภาวนาเพื่อให้เขากลับใจ โดยอาศัยศีลเจิมคนไข้และโดยคำภาวนาของพระสงฆ์ พระศาสนจักรทั้งมวลก็เฝ้าปากฝังคนไข้ไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงทนทุกข์และทรงพระสิริรุ่งโรจน์ ขอให้พระองค์ทรงช่วยให้เขาได้รับความบรรเทาและได้รับความรอด(เทียบ ยก5:14-16) ยิ่งกว่านั้น พระศาสนจักรยังตักเตือนคนไข้ให้มอบตนไว้กับพระมหาทรมานและการสิ้นพระชนม์ของพระคริสตเจ้าโดยสมัครใจ เพื่ออุทิศส่วนกุศลของตนให้เป็นประโยชน์แก่ประชากรของพระเจ้า(เทียบ รม8:17, คส1:24, 2 ทธ 2:11-12, 1ปต4:13) อนึ่ง ท่ามกลางบรรดาสัตบุรุษผู้ที่ได้รับศีลวชนันศักดิ์สิทธิ์ เขาได้รับการแต่งตั้งขึ้นในนามของพระคริสตเจ้า เพื่อเป็นผู้เลี้ยงดูพระศาสนจักรด้วยพระวาจาและพระหรรษทานของพระเจ้า ที่สุด อาศัยศีลสมรสซึ่งเป็นเครื่องหมายและการมีส่วนร่วมในธรรมล้ำลึกของความเป็นเอกภาพ และความรักที่ซื่อสัตย์ต่อกันระหว่างพระคริสตเจ้าและพระศาสนจักร(เทียบ อฟ 5:32) สามีมักรยาคริสตชนต่างช่วยเหลือกันให้บรรลุถึงความศักดิ์สิทธิ์ในชีวิตแต่งงานของเขา และในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ดังนั้น ตามสถานภาพและหน้าที่ของพวกเขา ทำให้มีพระพรพิเศษสำหรับพวกเขาในประชากรของพระเจ้า(เทียบ 1คร7:7) จากการสมรสก็เกิดมีครอบครัว ในครอบครัวก็มีพลเมืองใหม่ของสังคมมนุษย์ พลเมืองใหม่นี้อาศัยพระหรรษทานของพระจิตเจ้า เขาจึงถูกตั้งขึ้นเป็นบุตรของพระเจ้าโดยทางศีลล้างบาป ดังนั้นประชากรของพระเจ้าจึงดำรงอยู่ต่อไปตลอดกระแสศตวรรษ ครอบครัวเป็นดังพระศาสนจักรภายในบ้านเรือน ฉะนั้นในครอบครัว บิดามารดาต้องเป็นคนแรกที่ประกาศความเชื่อให้แก่ลูกๆของตน ด้วยวาจาและด้วยแบบอย่าง พวกเขาต้องสนับสนุนกระแสเรียกเฉพาะของลูกแต่ละคน และเอาใจใส่เป็นพิเศษต่อกระแสเรียกอันศักดิ์สิทธิ์

เมื่อมีเครื่องมืออุปกรณ์อันนำความรอดมากมายเช่นนี้แล้ว สัตบุรุษของพระคริสตเจ้าทุกคน ไม่ว่าจะอยู่ในเงื่อนไขหรือสถานะใดก็ตาม ต่างก็ถูกเรียกร้องโดยองค์พระผู้เป็นเจ้า ตามหนทางเฉพาะของตน ไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์อันสมบูรณ์ อย่างที่พระบิดาเจ้าเองทรงเป็นผู้ตีบริบูรณ์

ประชากรของพระเจ้ามีส่วนร่วมในภารกิจของพระคริสตเจ้าในหน้าที่ประกาศ

12. ประชากรศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าย่อมมีส่วนร่วมในหน้าที่ประกาศของพระคริสตเจ้า โดยเฉพาะเมื่อเขาบำเพ็ญตนเป็นพยานยืนยันถึงพระองค์ด้วยการดำเนินชีวิตตามความเชื่อและความรัก และด้วยการถวายเป็นสรเสริญเป็นบูชาแด่พระเจ้าเสมอไป เป็นถ้อยคำจากปากถวายพระเกียรติแด่พระนามของพระองค์ (เทียบ ฮบ 13:15) สัตบุรุษที่ได้รับการเจิมจากองค์ผู้ศักดิ์สิทธิ์ (เทียบ 1ยน 2:20 และ 27) เมื่อนำมารวมกันเข้าทั้งหมด ย่อมไม่หลงผิดในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อได้ และลักษณะพิเศษนี้ พวกเขาแสดงออกเป็นความรู้สึกเหนือ

ธรรมชาติทางความเชื่อของประชากรทั้งหมด เมื่อนับจากบรรดาพระสังฆราชไปจนถึงสัตบุรุษฆราวาสคนสุดท้าย ที่แสดงความเห็นพ้องกันโดยทั่วไปในเรื่องความเชื่อและศีลธรรม เพราะด้วยว่าความรู้สึกทางความเชื่อนี้มีพระจิตเจ้าเป็นผู้ปลุกเร้าให้เกิดขึ้นและทำนุบำรุงไว้ ดังนั้นประชากรของพระเจ้าภายใต้อำนาจการสั่งสอนอันศักดิ์สิทธิ์ของพระศาสนจักร ซึ่งพวกเขาเคารพเชื่อฟังอย่างซื่อสัตย์ ก็รับพระวาจาที่นั้นไว้ มิใช่วาจาของมนุษย์ แต่เช่นที่เป็นจริงคือ “พระวาจาของพระเจ้า” (เทียบ 1ธส 2:13) เป็นความเชื่อที่พระเจ้าประทานแก่บรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ครั้งเดียวตลอดไป (เทียบ ยด 3) ประชากรที่ยึดมั่นในความเชื่อนี้อย่างมั่นคงก็แทรกซ่านลึกกลงไปด้วยการตัดสินใจที่ถูกต้อง และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตแต่ละวันอย่างเต็มที่

มิใช่เพียงผ่านทางศีลศักดิ์สิทธิ์และศาสนบริการของพระศาสนจักรเท่านั้นที่พระจิตเจ้าได้ทรงทำให้ประชากรศักดิ์สิทธิ์ แต่พระองค์ยังทรงนำพวกเขาและทรงเพิ่มพูนให้พวกเขาด้วยพระคุณนานาประการของพระองค์ “ทรงแจกจ่ายพระพรต่างๆ ให้แต่ละคน ตามที่พอพระทัย” (1คร 12:11) พระองค์ทรงแจกจ่ายพระพรพิเศษให้แก่คนทุกฐานะ เพื่อโปรดให้เขาพร้อมที่จะรับภาระและหน้าที่ต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ฟื้นฟูและก่อสร้างพระศาสนจักรขึ้น ทั้งนี้เป็นไปตามวาทะที่ว่า “พระจิตเจ้าทรงแสดงพระองค์ในแต่ละคนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม” (1คร 12:7) พระคุณพิเศษนี้ “ไม่ว่าจะเด่นชัดหรือสามัญธรรมดา ซึ่งมีอยู่มากมายก็ตาม ล้วนเป็นสิ่งที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ตามความต้องการของพระศาสนจักร เราไม่ควรไฝหาพระคุณพิเศษเหนือจากธรรมดาโดยไม่จำเป็น และไม่ควรรหวังผลเลิศในกิจกรรมแพร่ธรรมของตน แต่เป็นหน้าที่ของหัวหน้าในพระศาสนจักรที่จะตัดสินใจว่าเป็นพระคุณจากพระจิตเจ้าแท้จริงหรือไม่ และจะใช้ให้เหมาะสมได้อย่างไร ท่านเหล่านั้นมีหน้าที่โดยเฉพาะ ไม่ใช่เพื่อดับไฟของพระจิตเจ้า แต่เพื่อทดสอบทุกสิ่งและยึดสิ่งที่ดีงามไว้ (เทียบ 1ธส 5:12 และ 19-21)

มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้เข้ามาสู่เอกภาพสากล(คาทอลิก)แห่งประชากรของพระเจ้า

13 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้เข้าเป็นประชากรใหม่ของพระเจ้า เพราะฉะนั้นประชากรนี้ที่ยังคงเป็นประชากรหนึ่งเดียวและตลอดไป จะต้องแผ่ขยายไปทั่วโลก และตลอดกระแสศตวรรษทั้งหลาย เพื่อให้สำเร็จไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า ผู้ทรงสร้างธรรมชาติมนุษย์มาแต่ธรรมชาติเดียวตั้งแต่แรกเริ่ม และบรรดาบุตรของพระองค์ที่กระจัดกระจายอยู่ทั่วไปนั้น จะทรงรวบรวมให้กลับมาเป็นหนึ่งเดียวกันในที่สุด (เทียบ ยน 11:15) เพราะเหตุนี้เอง พระเจ้าจึงได้ทรงส่งพระบุตรของพระองค์มา ทรงแต่งตั้งให้เป็นทนายทนายครอบครองทุกสิ่ง (เทียบ ฮบ 1:2) ให้เป็นพระอาจารย์ พระราชา และพระสงฆ์ของทุกคน ให้เป็นประมุขของประชากรใหม่และประชากรสากลแห่งลูกๆของพระเจ้า ที่สุดเพราะเหตุนี้เอง พระเจ้าได้ทรงส่งพระจิตแห่งพระบุตรของพระองค์มา พระจิตนี้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและเป็นผู้บันดาลชีวิต พระจิตนี้ทรงเป็นแหล่งที่มาแห่งการรวมตัวกันเป็นกลุ่มเป็นก้อนและเอกภาพในคำสอนของพวกอัครสาวก แห่งสหพันธ์ การหักป้ง และการบำเพ็ญภาวนา ของพระศาสนจักรทั้งหมด ทั้งสำหรับผู้มีความเชื่อแต่ละคน และทุกคนรวมกันด้วย (เทียบ กจ 2:42 กรีก)

ดังนั้น ประชากรแต่เพียงหนึ่งเดียวของพระเจ้าก็ปรากฏตัวอยู่ในทุกๆชาติบนแผ่นดินนี้ ทั้งนี้เพราะประชากรนี้มาจากทุกชาติภาษา มีลักษณะพิเศษที่มีใช้เป็นอาณาจักรฝ่ายโลกนี้ แต่เป็นอาณาจักรฝ่ายสวรรค์ เหตุว่าสัตบุรุษทุกคนที่กระจายอยู่ทั่วโลก ต่างก็ร่วมสหพันธ์ในพระจิตเจ้ากับสัตบุรุษอื่นทั้งหลาย เป็นอันว่า “คนที่พำนักอยู่ที่กรุงโรม ก็ทราบข่าวว่าชาวอินเดียเป็นสมาชิก(อวัยวะ)ของตน” ในเมื่ออาณาจักรของพระคริสตเจ้าไม่ใช่ของโลกนี้ (เทียบ ยน18:36) ฉะนั้นพระศาสนจักร หรือประชากรของพระเจ้าที่ประกอบขึ้นเป็นอาณาจักรนี้ ท่านไม่ลึกลอบเอาทรัพย์สินฝ่ายโลกใดๆไปจากประชาชนคนใดเลย แต่ตรงข้ามกลับสนับสนุน และรับเอาความสามารถ ทรัพยากร และชนบประเพณี トラบเท่าที่สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งดีงาม เมื่อรับไว้แล้ว ท่านก็ชำระสะสาง ปลูกฝังให้มั่นคงและเชิดชูขึ้น พระศาสนจักรต้องสำนึกอยู่เสมอว่า ท่านจำเป็นต้องทำงานร่วมกับพระราชารองคืนั้น พระองค์ที่นานาชาติถูกมอบให้เป็นมรดกของพระองค์ท่าน (เทียบ สดด 2:8) และที่นครของพระองค์ที่พวกเขา นำบรรณาการมาถวาย (เทียบ สดด 71(72):10, อสย 60:4-7, วว 21:24) สากลภาพซึ่งเป็นลักษณะพิเศษที่ระดับประชากรของพระเจ้านี้ ก็เป็นพระคุณขององค์พระผู้เป็นเจ้าเอง และด้วยพระคุณนี้ พระศาสนจักรคาทอลิกมุ่งมั่นอย่างได้ผลและสม่ำเสมอที่จะนำมนุษยชาติทั้งหมดพร้อมกับทรัพยากรทั้งสิ้นของเขา กลับเข้ามามอบให้กับพระคริสตเจ้า องค์พระประมุข ร่วมเอกภาพกับพระจิตของพระองค์ท่าน

อาศัยอำนาจแห่งสากลภาพนี้ สมาชิกแต่ละหน่วยในพระศาสนจักรต่างก็นำพระคุณของตนเองมาให้สมาชิกอื่นๆ และพระศาสนจักรทั้งหมด และแต่ละหน่วยนั้นยอมเจริญขึ้นจากการที่ทุกคนต่างนำพระพรของตนมามอบให้แก่กันและกัน และต่างก็พากันมุ่งไปสู่ความอุดมสมบูรณ์ในเอกภาพ ดังนั้น ประชากรของพระเจ้าจึงไม่เพียงเป็นแต่การรวมตัวกันของคนต่างๆกันเท่านั้น แต่ภายในพระศาสนจักรยังประกอบด้วยตำแหน่งที่แตกต่างกัน ในท่ามกลางสมาชิกที่แตกต่างกันนั้น บ้างก็ในด้านของหน้าที่ ในเมื่อท่านบำเพ็ญศาสนบริการเพื่อประโยชน์แห่งพี่น้องของตน หรือบางท่านก็ในด้านฐานะและการดำเนินชีวิต ในเมื่อหลายท่านสังกัดในฐานะนักบวช พวกท่านก็ดำเนินชีวิตตามวิถีทางที่รัดกุมเคร่งครัดยิ่งขึ้น เพื่อมุ่งไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ แบบอย่างของพวกท่านจะเป็นเครื่องกระตุ้นเตือนพวกพี่น้อง เป็นเพราะเหตุนี้เองด้วย ที่ในสหพันธ์ของพระศาสนจักรยังมีศาสนจักรปลีกย่อย(เฉพาะ)อีกหลายหน่วย ซึ่งเป็นไปตามสิทธิอันชอบธรรมที่จะสงวนรักษาชนบประเพณีเฉพาะของตนไว้ โดยที่ยังดำรงอยู่อย่างครบถ้วนภายใต้การเป็นประมุขเอกของธรรมาสันแห่งท่านเปโตร ผู้เป็นประธานในที่ประชุมของชุมชนที่มีความรักต่อกัน ท่านเปโตรก็ปกป้องความแตกต่างที่เป็นไปตามท่านองคคองธรรมนี้ ในขณะที่เดียวกันก็ดูแลเอาใจใส่ไม่ให้ความต่างนี้เป็นภัยแก่เอกภาพ แต่กลับมีส่วนเสริมเอกภาพให้มั่นคงขึ้น ที่สุด ในระหว่างความต่างในภาคส่วนต่างๆของพระศาสนจักร ก็มีสายสัมพันธ์อันสนิทชิดเชื้อต่อกัน ทั้งในด้านทรัพยากรฝ่ายวิญญาณ ด้านบุคลากรในงานแพร่ธรรม และความช่วยเหลือเกื้อกูลกันทางโภคทรัพย์-ฝ่ายแผ่นดิน ทั้งนี้ เพราะว่าบรรดาสมาชิกแห่งประชากรของพระเจ้าได้รับเรียกมาเพื่อนำทรัพยากรต่างๆมาแบ่งปันกันและกัน วาทะของท่านอัครสาวกจึงเหมาะแก่พระศาสนจักรแต่ละพระศาสนจักรว่า “แต่ละคนจงใช้พระพรที่ได้รับมาเพื่อรับใช้กัน ประดูจผู้จัดการที่ดี เพื่อแจกจ่ายพระพรหรรษทานหลากหลายของพระเจ้า” (1ปต 4:10)

เพราะฉะนั้น มนุษย์ทุกคนที่ได้รับเรียกให้เข้ามาสู่เอกภาพสากล (คาทอลิก) แห่งประชากรของพระเจ้า เอกภาพสากลนี้เป็นทั้งเครื่องหมายบ่งชี้ล่วงหน้าและสนับสนุนส่งเสริมให้เกิดมีสันติภาพสากล และด้วยวิถีทางต่างๆกันที่พวกเขาสังกัดขึ้นอยู่กับหรือมีความสัมพันธ์กัน ไม่ว่าจะเป็นคริสตชนชาวคาทอลิกก็ดี คนอื่นๆที่เชื่อในพระคริสตเจ้าก็ดี และที่สุด มนุษย์ทุกคน ต่างได้รับคำเชื้อเชิญจากพระพรหมทานของพระเจ้าให้เข้ามาสู่ความรอดด้วยกันทั้งนั้น

สัตบุรุษคาทอลิก

14 สภาสังคายนาศักดิ์สิทธิ์นี้หันมาสนใจสัตบุรุษคาทอลิกเป็นอันดับแรก โดยอาศัยพื้นฐานจากพระคัมภีร์และธรรมประเพณี จึงสอนว่าพระศาสนจักรที่กำลังจาริกอยู่ในโลกขณะนี้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเอาตัวรอด เหตุว่ามีพระคริสตเจ้าผู้เดียวเท่านั้นเป็นศูนย์กลางและหนทางแห่งความรอด พระองค์ประทับอยู่กับเราในพระวรกายของพระองค์ ซึ่งก็คือพระศาสนจักร พระองค์ทรงยืนยันไว้อย่างชัดเจนถึงความจำเป็นในเรื่องความเชื่อ และศีลล้างบาป (เทียบ มก16:16, ยน3:5) พร้อมกันนี้ ก็ทรงยืนยันถึงความจำเป็นของพระศาสนจักร ซึ่งมนุษย์จะเข้ามาอยู่ในนั้นได้โดยทางศีลล้างบาป ซึ่งเป็นดังประตูทางเข้า ดังนั้น บุคคลใดก็ตามที่ทราบว่า พระศาสนจักรได้ถูกตั้งขึ้นโดยพระเจ้าผ่านทางพระคริสตเจ้าให้เป็นสิ่งที่จำเป็น และยังปฏิเสธไม่ยอมเข้าไปในสังกัด หรือไม่ยอมสังกัดอยู่ต่อไป ก็ไม่สามารถเอาตัวรอดได้

ผู้ที่ถูกถือว่าเป็นสมาชิกสมบูรณ์ของพระศาสนจักร คือผู้ที่มีพระจิตของพระคริสตเจ้า ยอมรับเอาหลักเกณฑ์ของพระศาสนจักรทุกประการ และวิธีการต่างๆเพื่อเอาตัวรอด อันกำหนดอยู่ในพระศาสนจักร รวมทั้งภายในองค์กรทั้งหมดของพระศาสนจักร และผู้ซึ่ง-โดยความผูกพันอันเนื่องจากการประกาศความเชื่อโดยศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ โดยการปกครองและสมาพันธ์ของพระศาสนจักร - ได้เข้ามาร่วมในโครงสร้างที่แลเห็นได้ของพระศาสนจักรของพระคริสตเจ้า ผู้ทรงปกครองพระศาสนจักรผ่านทางพระสันตะปาปาและบรรดาพระสังฆราช อย่างไรก็ตาม ผู้ที่เข้าสังกัดในพระศาสนจักรแล้ว หากมิได้ดำรงอยู่ในความรัก ก็ไม่อาจเอาตัวรอดได้ เขาอยู่ในพระศาสนจักรแต่เพียง “ฝ่ายร่างกาย” มิใช่อยู่ “ด้วยใจ” ทุกคนจงตระหนักว่า ฐานะอันประเสริฐที่เราได้เป็นบุตรของพระศาสนจักรนั้น ไม่ใช่เราได้มาเพราะคุณงามความดีอะไรของเรา แต่ได้มาเพราะพระพรหมทานพิเศษของพระคริสตเจ้า ซึ่งหากเราไม่สนองตอบด้วยความคิด ด้วยวาจา และด้วยกิจการแล้วไซ้ร้อ ย่าว่าแต่จะเอาตัวรอดเลย เรากลับจะถูกพิพากษาอย่างเคร่งครัดยิ่งขึ้น

ส่วนคริสตชนสำรอง ผู้ที่แสดงความปรารถนาออกมาอย่างแน่วแน่จะเข้าสังกัดในพระศาสนจักร โดยมีพระจิตเจ้าทรงดลใจ ความตั้งใจเช่นนี้ก็ทำให้เขาสังกัดอยู่ในพระศาสนจักรแล้ว และพระศาสนจักรผู้เป็นมารดาที่รับเขาไว้ด้วยความรัก และความเอาใจใส่ดูแล

สัมพันธภาพของพระศาสนจักรกับคริสตชนที่ไม่ใช่คาทอลิก

15 พระศาสนจักรทราบดีว่า ตัวท่านมีความสัมพันธ์กับบรรดาผู้มีเกียรติที่ได้รับนามว่าเป็นคริสตชน เพราะเป็นผู้ที่ได้รับศีลล้างบาป ด้วยเหตุผลหลายประการ แม้ว่า พวกเขาไม่ประกาศรับรองความเชื่อคาทอลิก ทั้งครบ หรือไม่ได้รับรู้เอกภาพ หรือไม่รับสัมพันธภาพภายใต้ผู้สืบตำแหน่งของนักบุญเปโตร แต่พวกเขา ส่วนมากเคารพพระคัมภีร์ และยึดถือเป็นหลักของความเชื่อและการดำเนินชีวิต พวกเขาแสดงความร่อนรน อย่างจริงใจต่อพระศาสนา พวกเขาเชื่อด้วยใจรักในพระเจ้า พระบิดาผู้ทรงสรรพานุภาพ และในพระคริสตเจ้า พระบุตรของพระเจ้าและพระผู้ทรงกอบกู้ พวกเขาได้รับประทับตราของศีลล้างบาปจึงร่วมสนิทกับพระคริสต เจ้า กว่านั้นอีก ยังรับรู้และรับศีลศักดิ์สิทธิ์ประการอื่นๆในคริสตจักรหรือกลุ่มของเขาเองอีกด้วย ในพวกเขา มี หลายๆท่านมีบรรดาศักดิ์เป็นพระสังฆราช ซึ่งยังคงทำพิธีถวายบูชาแห่งศีลมหาสนิท ทั้งยังส่งเสริมความภักดี ต่อพระนางพรหมจารี พระมารดาของพระเจ้า นอกนั้น ยังมีการภาวนาร่วมกันและแบ่งปันพระคุณฝ่าย วิญญาณด้านอื่นๆอีก โดยแท้จริงแล้ว คริสตชนเหล่านี้มีส่วนร่วมกับเราอย่างจริงจังโดยทางองค์พระจิตเจ้า ด้วยพระคุณและพระพรชทานต่างๆของพระองค์ และด้วยฤทธิ์เดชบันดาลความศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ท่าน ทรงทำงานอย่างมีชีวิตชีวาในพวกเขา ทรงทำให้บางคนในพวกเขามีใจกล้าหาญจนถึงกับยอมพลีหลังโลหิต ของตน ดังนี้แหละ ที่พระจิตเจ้าทรงปลุกให้บรรดาศิษย์ทั้งหลายของพระคริสตเจ้ามีความปรารถนาและออก แรงทำงาน เพื่อให้ทุกคนเข้ามาวมกันอย่างสันติ ตามที่พระคริสตเจ้าทรงกำหนดไว้ เพื่อจะได้เป็นฝูงแกะ เดียว และมีนายชุมพาบาลแต่ผู้เดียว เพื่อให้บรรลุลผลสำเร็จนี้ พระศาสนจักรผู้เป็นมารดาไม่หยุดยั้งที่จะภาวนา ที่จะหวังและทำงาน อีกทั้งคอยตักเตือนลูกๆของท่านให้ชำระตน ปฏิรูปตนเสียใหม่ เพื่อให้สัญลักษณ์ของ พระคริสตเจ้าได้ฉายแสงเจิดจ้ายิ่งขึ้นบนใบหน้าของพระศาสนจักร

บรรดาผู้มีไม่ใช่คริสตชน

16 ที่สุด ก็คือบุคคลที่ยังมิได้รับพระวรสาร แต่พวกเขาก็มีความเกี่ยวข้องกับประชากรของพระเจ้าด้วย เหตุผลหลายประการ ก่อนใครอื่นหมดก็คือประชากรที่พระเจ้าประทานพันธสัญญาต่างๆให้ พระคริสตเจ้าทรง บังเกิดมาเป็นมนุษย์ในชาติของเขา (เทียบ รม9:4-5) โดยการเลือกสรรของพระองค์ พวกเขาได้เป็นประชากร สุดที่รัก เพราะเห็นแก่บรรพบุรุษของพวกเขา พระองค์ได้ประทานพระคุณต่างๆโดยไม่ทรงเปลี่ยนพระทัยเพิก ถอน(เทียบ รม11:28-29) แต่แผนการประทานความรอดยังรวมถึงบุคคลเหล่านั้นที่รับรู้ถึงพระผู้สร้าง ทำมกลางพวกเราก็มีชาวมุสลิมเป็นต้น ซึ่งประกาศยืนยันว่าพวกเขายึดถือความเชื่อของอับราฮัม และ นมัสการพระเจ้าผู้ทรงเมตตากรุณาแต่องค์เดียวเหมือนกับเรา และในวันสุดท้ายจะทรงพิพากษามวลมนุษย์ ส่วนบุคคลอื่นๆที่แสวงหาพระเจ้าที่เขาไม่รู้จักในเงา(ความมืด) และรูปภาพต่างๆ พระเจ้าเองก็ไม่ทรงอยู่ห่าง จากคนพวกนี้ เพราะพระองค์ประทานชีวิต ลมหายใจ และสิ่งต่างๆให้แก่มนุษย์(เทียบ กจ17:25-28) และพระผู้ กอบกู้มีพระประสงค์ให้มนุษย์ทุกคนเอาตัวรอด(1ทธ 2:4) คนเหล่านี้ไม่รู้ถึงพระวรสารของพระคริสตเจ้า ไม่รู้ถึง พระศาสนจักรของพระองค์โดยไม่มี ความผิด ถึงกระนั้น พวกเขาก็แสวงหาพระเจ้าด้วยใจสุจริต พยายามทำดี

ตามน้ำพระทัยของพระองค์ที่เขาทราบตามเสียงของมโนธรรม โดยมีพระพรชทานของพระคอยช่วยเหลือ พวกเขา ก็อาจบรรลุถึงความรอดตลอดนิรันดร์ ทั้งพระญาณสอดส่องของพระเจ้ก็ไม่เพิกเฉย ประทานความช่วยเหลืออันจำเป็นสำหรับความรอดแก่ผู้ที่ยังไม่ได้รู้จักพระเจ้าอย่างกระจ่างแจ้งโดยมิใช่ความผิดของเขา แต่พวกเขาก็ยังพยายามดำเนินชีวิตที่ถูกต้องดีงาม แน่นอน โดยมีพระพรชทานคอยช่วยเหลือ เพราะว่าทุกสิ่งที่ดีหรือความจริงที่มีอยู่ในตัวเขานั้น พระศาสนจักรถือว่าการเตรียมตัวเบื้องต้นแห่งพระวรสารแล้ว พระองค์ผู้ทรงส่องสว่างแก่นุชย์ทั้งหลายได้ประทานสิ่งเหล่านี้ให้ ก็เพื่อพวกเขาจะได้รับชีวิตในที่สุดนั่นเอง แต่ก็มีบ่อยครั้งเหมือนกันที่มนุษย์ถูกปีศาจล่อลวง จึงหลงไหลไปในความนึกคิด พวกเขาแลกความจริงของพระเจ้ากับความเท็จ ยอมรับใช้สิ่งสร้างมากกว่าพระผู้สร้าง (เทียบ รม1:21 และ 25) หรือบางคนดำรงชีพอยู่และตายไปโดยไม่มีพระ คนพวกนี้ล่อแหลมต่อความหมัดหวังอย่างยิ่ง เพราะเหตุนี้เอง เพื่อเพิ่มพระเกียรติมงคลของพระเจ้า และเพื่อช่วยคนเหล่านี้ทั้งหมดให้เอาตัวรอด พระศาสนจักรจึงระลึกถึงพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ว่า “ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวดีให้มนุษย์ทั้งปวง” (มก16:15) จึงพยายามอย่างยิ่งยวดที่จะปฏิบัติภารกิจเหล่านี้

หน้าที่ธรรมทูตที่พระศาสนจักรได้รับมอบหมาย

17 พระบิดาได้ทรงส่งพระบุตรมาฉันใด พระบุตรก็ทรงส่งบรรดาอัครสาวกไปฉันนั้น(เทียบ ยน20:21) พระองค์มีพระดำรัสว่า “พระเจ้าทรงมอบอำนาจอาชญาสิทธิทั้งหมดในสวรรค์และบนแผ่นดินให้แก่เรา เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงไปสั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ของเรา ทำพิธีล้างบาปให้เขา เดชะพระนามพระบิดา พระบุตร และพระจิต จงสอนเขาให้ปฏิบัติตามคำสั่งทุกข้อที่เราให้แก่ท่าน แล้วจงรู้เถิดว่าเราอยู่กับท่านทุกวันตรวบจนสิ้นพิภพ” (มธ28:18-20) พระคริสตบัญชาอย่างสง่าที่ทรงสั่งให้ประกาศความจริงอันช่วยให้รอดนี้ พระศาสนจักรได้รับมาจากบรรดาอัครสาวกให้ปฏิบัติเรื่อยไปจนถึงสุดปลายแผ่นดิน(เทียบ กจ1:8) ด้วยเหตุนี้เอง พระศาสนจักรจึงเชื่อว่าพระของท่านอัครสาวกกับตนเองที่ว่า “หากข้าพเจ้าไม่ประกาศข่าวดี ข้าพเจ้าย่อมไม่ได้รับความวิบัติ” (1คร 9:16) ดังนั้น พระศาสนจักรจึงดำเนินการส่งผู้ประกาศข่าวดีออกไปไม่ขาดสาย จนกระทั่งพระศาสนจักรที่เพิ่งตั้งขึ้นใหม่จะได้รับสถาปนาขึ้นโดยสมบูรณ์ และสามารถดำเนินงานประกาศข่าวดีต่อไปได้ด้วยตัวเอง พระจิตเจ้าทรงเป็นแรงผลักดันให้พระศาสนจักรทำในส่วนของตนจนบรรลุผลสำเร็จตามแผนการของพระเจ้า ผู้ทรงแต่งตั้งพระคริสตเจ้าขึ้นเป็นบ่อเกิดแห่งความรอดของโลกทั้งมวล ในการประกาศข่าวดีนั้น พระศาสนจักรเชื้อเชิญให้ผู้ฟังยอมรับรู้และประกาศแสดงความเชื่อออกมา เตรียมตัวพวกเขาสำหรับการรับศีลล้างบาป ดึงพวกเขาออกมาให้พ้นจากการเป็นทาสของการหลงผิด ทำให้พวกเขาเจริญวัฒนาไปจนถึงขั้นสมบูรณ์โดยอาศัยความรักของพระองค์ พระศาสนจักรยังออกแรงทำงาน เพื่อว่าเมื่อพบเห็นสิ่งที่ดีงามในใจ ในความนึกคิดของมนุษย์ หรือที่อยู่ในจารีตประเพณีและธรรมเนียมปฏิบัติของประชาชนต่างๆ ท่านไม่เพียงรักษาไว้ไม่ให้ดับสูญไป แต่กลับทำให้บริสุทธิ์ขึ้น ยกย่องขึ้น และนำไปสู่ความสมบูรณ์ เพื่อพระเกียรติมงคลของพระเจ้า ยิ่งความอับอายให้แก่ปีศาจ และเป็นความผาสุกแก่มวลมนุษย์ ศิษย์ของพระคริสตเจ้าแต่ละ

คนจึงมีหน้าที่เฉพาะ และภาระที่จะต้องเผยแผ่ความเชื่อ จริงอยู่ไม่ว่าใครก็โปรดศีลล้างบาปได้ แต่ก็เป็นหน้าที่ของพระสงฆ์ที่จะก่อสร้างพระวรกายโดยการถวายมิสซา ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามวาระของพระเจ้าที่ตรัสผ่านทางประกาศว่า “ตั้งแต่สุดปลายทิศตะวันออกจนถึงสุดปลายทิศตะวันตก นามของเรายิ่งใหญ่ในหมู่นานาชาติ ทุกหนทุกแห่งจะมีผู้ถวายกำยานและของถวายบริสุทธิ์แก่นามของเรา” (มลค1:11) ดังนั้นแหละพระศาสนจักรทั้งอริษฐานภาวนา และทำงานไปพร้อมๆกัน เพื่อให้โลกทั้งโลกบรรลุความสมบูรณ์ มาเป็นประชากรของพระเจ้า เป็นพระวรกายขององค์พระผู้เป็นเจ้า และเป็นวิหารที่ประทับของพระจิตเจ้า และเพื่อว่าในพระคริสตเจ้า ผู้ทรงเป็นศีรษะของสิ่งทั้งหมด จะทรงมอบพระเกียรติยศและพระสิริรุ่งโรจน์ทุกประการแด่องค์พระผู้สร้าง ผู้เป็นพระบิดาแห่งสากลจักรวาล

บทที่ 3

พระฐานานุกรมของพระศาสนจักร และตำแหน่งพระสังฆราชโดยเฉพาะ

อารัมภบท

18 พระคริสตเจ้าทรงแต่งตั้งตำแหน่งหน้าที่ต่างๆไว้ในพระศาสนจักรสำหรับบำรุงเลี้ยงดูแลและทวีประชากรของพระเจ้าให้มีจำนวนมากขึ้นอยู่เสมอเพื่อประโยชน์ของพระวรกายทั้งหมด บรรดาศาสนบริกรผู้ได้รับอำนาจศักดิ์สิทธิ์มีหน้าที่ทำงานรับใช้มวลพี่น้องของตน เพื่อว่าทุกคนที่เป็นประชากรของพระเจ้า ซึ่งผลที่ตามมาคือมีเกียรติศักดิ์เป็นคริสตชนที่แท้จริง จะได้มุ่งหน้าสู่จุดหมายเดียวกัน คือบรรลุถึงความรอดอย่างเป็นอิสระ และเป็นระเบียบเรียบร้อย

สภาสังคายนาศักดิ์สิทธิ์นี้ดำเนินตามสภาสังคายนาวาติกันครั้งที่ 1 โดยสอนและประกาศว่า พระเยซูคริสตเจ้า องค์พระชุมพบาลนิรันดรได้ทรงสถาปนาพระศาสนจักรขึ้น โดยได้ทรงส่งบรรดาอัครสาวกออกไปเหมือนพระบิดาได้ทรงส่งพระองค์มา (เทียบ ยน 20:21) บรรดาผู้สืบตำแหน่งอัครสาวก ก็คือ บรรดาพระสังฆราช จะเป็นชุมพบาลในพระศาสนจักรของพระองค์เรื่อยไปจวบจนสิ้นโลก แต่เพื่อให้ตำแหน่งพระสังฆราชคงความเป็นหนึ่งเดียวกันและแบ่งแยกไม่ได้ พระองค์ได้ทรงตั้งท่านเปโตรให้เป็นประมุขของอัครสาวกอื่นทั้งหลาย และในตัวของท่านเปโตรนั้น พระองค์ได้ทรงตั้งไว้ให้เป็นแหล่งที่มาและรากฐานอันคงอยู่เสมอ และแลเห็นได้ในเอกภาพแห่งความเชื่อและความสัมพันธ์อันเดียวกัน อันคำสอนเรื่องการสถาปนา เรื่องความสถาพรมั่นคง เรื่องอำนาจ และเหตุผลของการเป็นประมุขของพระสังฆราชแห่งกรุงโรม ตลอดจนถึงเรื่อง

อาจารย์นาภาพอันไม่รู้ผิดพลังของพระองค์ท่าน สภาสังคายนาศักดิ์สิทธิ์นี้นำกลับมาเสนออีกครั้งหนึ่งให้สัตบุรุษทั้งสิ้นต้องเชื่ออย่างมั่นคง นอกจากนี้ ยังเสริมต่อในเรื่องคำสอนที่เกี่ยวกับบรรดาพระสังฆราชผู้สืบตำแหน่งของบรรดาอัครสาวก ท่านเหล่านี้พร้อมกับผู้สืบตำแหน่งของท่านเปโตร ซึ่งเป็นองค์ผู้แทนของพระคริสตเจ้า และเป็นประมุขที่แลเห็นได้ของพระศาสนจักรทั้งหมด ทั้งสองฝ่ายทำหน้าที่เป็นผู้ปกครองเคหะของพระเจ้าผู้ทรงชีวิต

การแต่งตั้งอัครสาวกสิบสองท่าน

19 หลังจากทรงภาวนาอย่างยาวนานต่อพระบิดาแล้ว องค์พระเยซูเจ้าได้ทรงเรียกบุคคลที่พระองค์เองทรงพอพระทัยเข้ามาหา แล้วทรงแต่งตั้งสิบสองท่านให้อยู่กับพระองค์ และให้พวกเขาไปประกาศเรื่องพระอาณาจักรสวรรค์ (เทียบ มก3:13-19, มธ 10:1-42) บรรดาอัครสาวกเหล่านี้ (เทียบ ลก 6:13) พระองค์ทรงตั้งพวกท่านขึ้นเป็นคณะ หรือเป็นกลุ่มก้อนที่ถาวร และในพวกท่านนี้พระองค์ได้ทรงเลือกคนหนึ่งคือท่านเปโตร ตั้งให้เป็นหัวหน้าของคณะ (เทียบ ยน 21:15-17) พระองค์ได้ทรงใช้พวกท่านไปหาลูกๆชาวอิสราเอลก่อน แล้วจึงไปหานานาชาติทั้งหลาย (เทียบ รม1:16) ทั้งนี้เพื่อให้พวกท่านมีส่วนร่วมในฤทธิ์อำนาจของพระองค์ ให้พวกท่านทำให้งวงชนมาเป็นศิษย์ของพระองค์และทำให้ศักดิ์สิทธิ์ไป และให้ปกครองพวกเขาเหล่านั้น (เทียบ มธ 28:16-20, มก16:15, ลก 24:45-48, ยน 20:21-23) ดังนี้ ก็เป็นการเผยแผ่และบริการรับใช้พระศาสนจักรภายใต้การนำขององค์พระผู้เป็นนายชุมพบาลทุกวันตลอดไปตราบจนสิ้นพิภพ (เทียบ มธ 28:20) บรรดาอัครสาวกได้รับกำลังตั้งมั่นเต็มทีในภารกิจนี้ ณ วันเพนเทกอสเต(วันที่ 50 วันพระจิตเจ้าเสด็จมา เทียบ กจ 2:1-26) ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสัญญาไว้ว่า “พระจิตเจ้าจะเสด็จลงมาเหนือท่าน และท่านจะรับอานุภาพเพื่อจะเป็นพยานถึงเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั้งแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย จนถึงสุดปลายแผ่นดิน” (กจ 1:8) ฝ่ายพวกอัครสาวกก็แยกย้ายกันออกไปประกาศพระวรสารทั่วทุกแห่งหน (เทียบ มก 16:20) พระจิตเจ้าทรงบันดาลให้ผู้ฟังยอมรับข่าวดีนั้น ดังนี้ พวกท่านก็รวบรวมผู้คนเหล่านั้นไว้ในพระศาสนจักรสากล (= ทั่วไป) ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสถาปนาพระศาสนจักรขึ้นในพวกอัครสาวก และได้ทรงตั้งขึ้นบนท่านเปโตร หัวหน้าของพวกท่าน โดยมีพระคริสตเยซูทรงเป็นศิลาหัวมุม (เทียบ วว 21:14, มธ16:18, อฟ 2:20)

พระสังฆราชคือผู้สืบตำแหน่งอัครสาวก

20 ภารกิจของพระเจ้าที่พระคริสตเจ้าได้ทรงมอบให้บรรดาอัครสาวก จะต้องดำรงอยู่ตลอดไปตราบจนสิ้นพิภพ(เทียบ มธ 28 : 20) เพราะว่าพระวรสารที่พวกท่านส่งมอบต่อกันไปนั้น เป็นดั่งแหล่งที่มาแห่งชีวิตของพระศาสนจักรในทุกๆเวลา เพราะเหตุนี้ บรรดาอัครสาวกจึงได้เอาใจใส่ในอันที่จะแต่งตั้งผู้สืบตำแหน่งแทนพวกท่าน ในรูปแบบสังคมที่มีพระสุณานุกรมเช่นนี้

แท้จริงแล้ว ไม่เพียงแต่จะต้องมีผู้ช่วยในหน้าที่ของพวกท่านหลายคนเท่านั้น แต่เพื่อให้ภารกิจที่ได้รับมอบหมายดำรงอยู่ต่อไปหลังจากพวกท่านสิ้นชีวิตแล้ว จึงได้กำชับสั่งตั้งเป็นพันธกรรม ให้ผู้ร่วมงานใกล้ชิด

ของท่านทำหน้าที่นั้นต่อไปจนสำเร็จ และงานที่พวกท่านได้เริ่มไว้ ก็ให้พวกเขาเย็นหยัดทำต่อไป พลางกำชับให้พวกเขาเอาใจใส่ต่อฝูงแกะทั้งหมด ซึ่งพระเจ็ดเจ้าได้ทรงตั้งพวกเขาไว้ให้เลี้ยงดูพระศาสนจักรของพระเจ้า (เทียบ กจ 20 : 28) ฉะนั้นพวกอัครสาวกจึงคัดเลือกบุคคลดังกล่าว และสั่งว่าเมื่อเขาจะสิ้นชีพไปก็ให้บุคคลอื่นที่ได้รับเลือกมาเป็นอย่างดีแล้วรับช่วงต่อไป ในบรรดาหน้าที่ต่างๆซึ่งตามธรรมเนียมของพระศาสนจักรได้ถือปฏิบัติมาตั้งแต่สมัยต้นแล้วนั้น หน้าที่สำคัญอันดับแรกคือหน้าที่ของบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งขึ้นสู่ตำแหน่งพระสังฆราช ซึ่งสืบตำแหน่งมาจากบรรดาอัครสาวกตั้งแต่ต้นไม่ขาดสาย ดังนี้จึงเป็นไปตามวาทะของนักบุญอิเรเนโอ ที่ว่า โดยผ่านทางบุคคลที่พวกอัครสาวกได้ตั้งขึ้นเป็นพระสังฆราช และผู้ที่สืบตำแหน่งของพระสังฆราชเหล่านี้ลงมาถึงสมัยของเรา ธรรมเนียมของบรรดาอัครสาวกจึงประจักษ์ชัดในโลก และยังคงสงวนรักษาไว้ต่อไป

เพราะฉะนั้น บรรดาพระสังฆราชจึงทำหน้าที่ศาสนบริการให้กับหมู่คณะ พร้อมกับผู้ช่วยเหลือของท่าน คือ บรรดาพระสงฆ์และสังฆานุกร พระสังฆราชเป็นประธานในฐานะเป็นชุมพบาลของฝูงแกะของท่าน เป็นสงฆ์ในพิธีศาสนกิจ และเป็นผู้รับใช้ในการปกครอง ยิ่งกว่านั้น เช่นเดียวกับตำแหน่งหน้าที่ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงมอบให้แก่ท่านเปโตรคนเดียวโดยเฉพาะ ในฐานะเป็นหัวหน้าของบรรดาอัครสาวก หน้าที่นี้จะต้องดำรงอยู่ และต้องมอบให้กับผู้สืบตำแหน่งของท่านฉันใด ตำแหน่งหน้าที่ดูแลพระศาสนจักรที่อัครสาวกคนอื่นได้รับ ก็จะต้องสืบต่อไปอย่างต่อเนื่องโดยบรรดาพระสังฆราชที่ได้รับศีลบวชอันศักดิ์สิทธิ์ฉันนั้นด้วย เพราะฉะนั้นสภาพพระสังคายนาศักดิ์สิทธิ์จึงประกาศสอนว่า บรรดาพระสังฆราชจากการสถาปนาของพระเจ้าเองได้สืบตำแหน่งแทนที่บรรดาอัครสาวก ในฐานะเป็นชุมพบาลของพระศาสนจักร ด้วยเหตุผลน่าฟังที่ว่า ผู้ใดฟังท่านผู้นั้นฟังพระคริสตเจ้า ผู้ใดสบประมาทท่าน ผู้นั้นสบประมาทพระคริสตเจ้า และพระเจ้าผู้ที่ได้ทรงส่งพระคริสตเจ้ามา (เทียบ ลก 10 :16)

หน้าที่ของพระสังฆราชในการบันดลความศักดิ์สิทธิ์ การเทศน์สอน และการปกครอง

21 ฉะนั้น ในตัวบุคคลของบรรดาพระสังฆราช ผู้ซึ่งมีบรรดาพระสงฆ์เป็นผู้ช่วยเหลือ องค์พระเยซูคริสตเจ้าผู้ทรงเป็นมหาสมณะสูงสุด ประทับอยู่ในท่ามกลางบรรดาสัตบุรุษ แม้ว่าพระองค์ประทับเบื้องขวาของพระบิดาก็จริง แต่พระองค์ก็มีได้ทรงอยู่ห่างไกลจากกลุ่มคณะพระสังฆราชของพระองค์ ตรงกันข้ามโดยเฉพาะอย่างยิ่งอาศัยการรับใช้อันล้ำค่าของพวกท่าน พระองค์ทรงประกาศพระวาจาของพระเจ้าแก่นานาชาติทั้งหลาย และทรงประกอบศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งความเชื่อทั้งหลายอยู่เนื่องนิตย์ อาศัยหน้าที่เยี่ยงบิดาของพวกท่าน (เทียบ 1 คร 4 : 15) พระองค์ทรงรับสมาชิกใหม่เข้ามาสังกัดพระวรกายของพระองค์ โดยการเกิดใหม่แบบเหนือธรรมชาติ ที่สุดอาศัยความปรีชาและความรอบคอบของบรรดาพระสังฆราช พระองค์ก็ทรงนำประชากรแห่งพันธสัญญาใหม่ให้จาริกไปสู่ความสุขนิรันดรอย่างมีระเบียบเรียบร้อย ท่านเหล่านี้เน้นแหละได้ถูกเลือกสรรให้เป็นชุมพบาลสำหรับเลี้ยงฝูงแกะขององค์พระผู้เป็นเจ้า เป็นผู้รับใช้ของพระคริสตเจ้า เป็นผู้จัดการดูแลธรรมล้ำลึกของพระเจ้า (เทียบ 1 คร 4:1) ท่านเหล่านี้ได้รับมอบหมายให้ทำการประกาศยืนยัน

ข่าวดีแห่งพระหรรษทานของพระเจ้า (เทียบ รม 15:16, กจ 20 : 24) ตลอดจนประกาศสอนภารกิจอันสว่าง
รุ่งโรจน์ของพระจิต และประกาศภารกิจอันรุ่งโรจน์ของความชอบธรรม (เทียบ 2 คร 3 : 8 - 9)

เพื่อปฏิบัติหน้าที่อันยิ่งใหญ่ให้สำเร็จ บรรดาอัครสาวกได้รับพระจิตเจ้าผู้เสด็จมาเหนือพวกท่าน จาก
การประทานให้ของพระคริสตเจ้า (เทียบ กจ 1 : 8, 2 : 4, ยน 20 : 22 - 23) แล้วพวกท่านได้มอบพระคุณของ
พระจิตเจ้าให้แก่ผู้ช่วยของพวกท่านโดยการปกมือ (เทียบ 1 ทธ 4 : 14, 2 ทธ 1 : 6-7) และการกระทำอันนี้ก็
มอบต่อกันมาในการอภิเษกพระสังฆราชจนถึงชาวเราทุกวันนี้ สภาสังคายนาศักดิ์สิทธิ์จึงสอนว่า การอภิเษก
พระสังฆราชนั้นเป็นการรับศีลบวชในชั้นบริบูรณ์ อันว่าความบริบูรณ์นี้ ทั้งจากทางธรรมประเพณีด้านจารีตพิธี
ของพระศาสนจักร และจากวาจาของบรรดาปีศาจาร์ย เรียกได้ว่าเป็นสังฆภาพสูงสุด สุดยอดของบิกร
ศักดิ์สิทธิ์ พร้อมๆกับการอภิเษกพระสังฆราชยังได้รับมอบหน้าที่บันดาลความศักดิ์สิทธิ์ หน้าที่สั่งสอน และ
การปกครองอีกด้วย หน้าที่เหล่านี้ตามธรรมชาติของมันจะปฏิบัติได้ต่อเมื่อมีความสัมพันธ์ทางฐานานุกรมกับผู้
ที่เป็นหัวหน้าและสมาชิกของคณะ(พระสังฆราช)เท่านั้น ตามธรรมประเพณีของพระศาสนจักรที่ปฏิบัติกันมา
ทั้งทางตะวันออกและทางตะวันตก ก็ปรากฏชัดว่า โดยการปกมือ และโดยการกล่าววาจาอภิเษก ทำให้ได้รับ
พระหรรษทานของพระจิตเจ้าและได้รับการประทับตราศักดิ์สิทธิ์ ในทำนองที่ว่า ด้วยท่วงทำอันสูงส่งและแล
เห็นได้เด่นชัด บรรดาพระสังฆราชได้เข้าแทนที่องค์พระคริสตเจ้าเอง ผู้เป็นพระอาจารย์ พระชุมพาบาล และ
พระสงฆ์ และปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นผู้แทนของพระองค์ จึงเป็นหน้าที่ของบรรดาพระสังฆราชที่จะรับผู้รับ
เลือกสรรใหม่ให้เข้าสู่สมาชิกคณะพระสังฆราช โดยการรับศีลบวชเป็นพระสังฆราช

คณะพระสังฆราช และ องค์พระประมุขของคณะ

22 ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงแต่งตั้งไว้ นักบุญเปโตรและอัครสาวกองค์อื่นๆ รวมกันเข้าเป็นคณะอัคร
สาวกฉันใด พระสังฆราชแห่งกรุงโรมผู้สืบตำแหน่งของนักบุญเปโตร กับบรรดาพระสังฆราชผู้สืบตำแหน่งของ
บรรดาอัครสาวก ก็มีความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวกันฉันนั้น เป็นหลักประเพณีที่ถือกันมาแต่โบราณที่บรรดา
พระสังฆราชผู้ได้รับการแต่งตั้งให้อยู่ในที่ต่างๆทั่วโลก ต่างมีความเป็นหนึ่งเดียวกันในระหว่างพวกท่านเอง
และกับพระสังฆราชแห่งกรุงโรม โดยมีความสัมพันธ์กันทางด้านเอกภาพ ด้านความรักและสันติสุขต่อกัน
เช่นเดียวกัน การจัดประชุมสภาสังคายนาต่างๆ ก็เพื่อตกลงร่วมกันในปัญหาสำคัญๆโดยใช้การตัดสิน มี
น้ำหนักจากความคิดเห็นของหลายๆท่านเพื่อให้เกิดความสมดุลและความเที่ยงธรรมในทุกปัญหาที่มี
ความสำคัญมากๆ ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นคุณลักษณะและโครงสร้างเป็นคณะของผู้ที่ได้รับศีลบวชเป็น
พระสังฆราช การจัดประชุมสภาสังคายนาสากลต่างๆในศตวรรษที่ผ่านมาเป็นข้อพิสูจน์ในเรื่องนี้อย่างชัด
แจ้ง นอกจากนี้ ยังพอเห็นได้ค่อนข้างชัดเจนจากประเพณีปฏิบัติมาแต่โบราณ คือ เมื่อมีใครได้รับแต่งตั้งขึ้น
เป็นพระสังฆราชใหม่ เขาจะเชิญพระสังฆราชหลายองค์มาร่วมในการเกิดเกียรติผู้ได้รับภาระหน้าที่สังฆภาพ

สูงสุด ใครจะเข้าเป็นสมาชิกของคณะพระสังฆราช คนนั้นต้องได้รับการอภิเษกด้วยศีลบวช และต้องร่วมสหพันธ์ทางฐานานุกรมกับองค์พระประมุข และสมาชิกของคณะด้วย

อันว่าคณะหรือทำเนียบของบรรดาพระสังฆราชถือว่าไม่มีอำนาจอะไร เว้นแต่ได้ร่วมเป็นหนึ่งเดียวกับพระสังฆราชแห่งกรุงโรม ซึ่งเป็นผู้สืบตำแหน่งนักบุญเปโตร ในฐานะที่เป็นประมุขของคณะจึงมีอำนาจสูงสุด และคงอยู่ครบบริบูรณ์เหนือนายชุมพาหรือสัตบุรุษใดๆ เหตุว่าพระสังฆราชแห่งกรุงโรมด้วยภาระหน้าที่ของท่าน กล่าวคือ เป็นผู้แทนขององค์พระคริสตเจ้า และในฐานะเป็นนายชุมพาของพระศาสนจักรทั้งมวล จึงมีอำนาจเต็มเปี่ยม สูงสุด และสากลทั่วทั้งพระศาสนจักร และสามารถใช้อำนาจได้เสมออย่างอิสระเสรีด้วย ส่วนคณะพระสังฆราชถือว่าเป็นผู้สืบตำแหน่งของบรรดาอัครสาวก ทำหน้าที่เหมือนบรรดาอัครสาวกในการเป็นอาจารย์สอน และเป็นนายชุมพา ซึ่งทำให้ความเป็นคณะของบรรดาอัครสาวกคงดำรงอยู่ต่อมา และพร้อมกับหัวหน้า คือพระสันตะปาปา โดยไม่เคยปราศจากหัวหน้าเลย พวกเขาที่มีอำนาจสูงสุด และเต็มเปี่ยมเหนือพระศาสนจักรสากล แต่พวกเขาไม่อาจใช้อำนาจนี้ได้โดยปราศจากความเห็นชอบจากพระสันตะปาปา องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตั้งนักบุญเปโตรแต่ผู้เดียวให้เป็นศิลา-ฐานที่ตั้ง และเป็นผู้ถือกุญแจของพระศาสนจักร (เทียบ มธ 16:18-19) และทรงตั้งท่านเป็นชุมพาบาลของฝูงแกะทั้งหมดของพระองค์ (เทียบ ยน 21 : 15 และต่อไป) ส่วนภาระหน้าที่ในการผูกหรือแก้ที่ทรงมอบให้กับนักบุญเปโตรนั้น (เทียบ มธ 16:19) เป็นที่ชัดเจนว่าทรงมอบให้บรรดาอัครสาวกด้วยเมื่อรวมเป็นหนึ่งเดียวกับหัวหน้าของพวกเขา (เทียบ มธ 18:18 ; 28 : 16 - 20) คณะนี้ เนื่องจากมีสมาชิกอยู่ร่วมกันเป็นจำนวนมาก ก็แสดงให้เห็นถึงความแตกต่าง และสากลภาพของประชากรของพระเจ้า และแสดงถึงเอกภาพแห่งฝูงแกะของพระคริสตเจ้าที่รวมกันอยู่ใต้ศิระหนึ่งเดียวกัน ในฝูงแกะนี้ บรรดาพระสังฆราชผู้ซื่อสัตย์ และเคารพความเป็นเอกและสูงส่งกว่าของหัวหน้าของตน ก็ใช้อำนาจของตนโดยเฉพาะเพื่อประโยชน์ของสัตบุรุษของตน จริงๆแล้วยังเพื่อความดีของพระศาสนจักรทั้งหมดด้วย โดยพระจิตเจ้าประทานพลังกำลังแก่โครงสร้างอันประกอบด้วยอวัยวะต่างๆ และประทานความสามัคคีปรองดองให้อยู่เสมอ อำนาจสูงสุดเหนือพระศาสนจักรทั้งหมดที่คณะพระสังฆราชมีอยู่นั้น แสดงออกมาอย่างสง่างามทางการประชุมสภาสังคายนาสากล แต่สภาสังคายนาสากลจะไม่มีทางเกิดขึ้น ถ้าผู้สืบตำแหน่งนักบุญเปโตรไม่ยอมรับรอง หรืออย่างน้อยยอมรับว่าเป็นเช่นนั้น เป็นเอกลักษณ์ของพระสันตะปาปาเท่านั้นที่จะเรียกประชุมสภาสังคายนาสากล ที่จะนั่งเป็นประธาน และให้การรับรองในที่ประชุมนั้น อำนาจของคณะเดียวกันนี้ยังสามารถปฏิบัติงานได้ในความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวกับพระสันตะปาปา โดยบรรดาพระสังฆราชขณะที่อาศัยในส่วนต่างๆของโลก หากว่าหัวหน้าของคณะเรียกพวกเขา มาทำกิจกรรมอันเป็นคณะ หรืออย่างน้อยรับรองหรือยอมรับอย่างอิสระในกิจกรรมร่วมของบรรดาพระสังฆราชที่ไม่ได้มีการประชุมด้วยกัน เพื่อว่ากิจกรรมที่เป็นของคณะอย่างแท้จริงจะเกิดมีผล

ความสัมพันธ์ต่อกันภายในคณะพระสังฆราช

23 เอกภาพของคณะพระสังฆราชยังปรากฏออกมาให้เห็นได้ชัดในการติดต่อกันระหว่างพระสังฆราชแต่ละองค์กับสังฆมณฑลแต่ละแห่ง และกับพระศาสนจักรสากล พระสันตะปาปาในฐานะผู้สืบตำแหน่งของ

นักบุญเปโตร เป็นหลักและฐานที่ตั้งอันถาวรและที่แลเห็นได้แห่งเอกภาพ ทั้งของบรรดาพระสังฆราช และของประชาสัตบุรุษทั้งปวง พระสังฆราชแต่ละองค์ก็เป็นหลักและฐานที่ตั้งอันแลเห็นได้แห่งเอกภาพในพระศาสนจักรเฉพาะของพวกท่าน ซึ่งถูกตั้งขึ้นมาตามรูปแบบของพระศาสนจักรสากล ในพระศาสนจักรเฉพาะเหล่านี้ และทั้งหมดประกอบกัน ทำให้พระศาสนจักรสากลที่เป็นเอกภาพและเป็นแต่เพียงหนึ่งเดียวนี้มีความเป็นอยู่ขึ้นมาได้ และเพราะเหตุผลนี้ โดยเฉพาะพระสังฆราชแต่ละองค์ ก็เป็นตัวแทนของศาสนจักรของตนๆ ในขณะที่ทุกองค์รวมเข้ากับพระสันตะปาปา ก็เป็นตัวแทนของพระศาสนจักรทั้งหมด โดยสายสัมพันธ์แห่งสันติ ความรัก และเอกภาพ

พระสังฆราชแต่ละองค์ ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าพระศาสนจักรเฉพาะ ก็ทำหน้าที่อภิบาลดูแลสัดส่วนหนึ่งของประชากรของพระเจ้าที่ท่านได้รับมอบหมาย หาใช่ไปดูแลพระศาสนจักรเฉพาะส่วนที่อื่นๆ และไม่ไปดูแลพระศาสนจักรสากลด้วย แต่พระสังฆราชแต่ละองค์ในฐานะที่เป็นสมาชิกของคณะพระสังฆราช และเป็นผู้สืบตำแหน่งโดยชอบของบรรดาอัครสาวก แต่ละองค์ก็ต้องเอาใจใส่และชวนชวนต่อพระศาสนจักรสากลด้วย ตามที่พระคริสตเจ้าได้ทรงกำหนดและมีพระบัญชาไว้ แม้ว่าจะไม่ได้เป็นผู้บริหารอำนาจโดยตรง แต่ก็ถือว่าเป็นคุณประโยชน์แก่พระศาสนจักรสากลมากที่สุด เหตุว่าพระสังฆราชทุกคนจะต้องส่งเสริมและปกป้องเอกภาพทางความเชื่อ ทั้งระเบียบวินัยทั่วไปของพระศาสนจักรทั้งหมด พวกท่านต้องสั่งสอนสัตบุรุษให้มีความรักต่อพระอัครกายทั้งหมดของพระคริสตเจ้า โดยเฉพาะต่อสมาชิกที่ยากจน ที่ทนทุกข์ และผู้ถูกเบียดเบียนข่มเหงเพราะความชอบธรรม (เทียบ มธ 5 :10) ที่สุด ต้องส่งเสริมรูปแบบงานแพร่ธรรมเชิงรุกทุกอย่างที่เป็นส่วนรวมของพระศาสนจักรทั้งหมด เฉพาะอย่างยิ่งเพื่อให้ความเชื่อทวีมากขึ้น และให้แสงสว่างแห่งความจริงส่องแสงไปยังมนุษย์ทุกคนอย่างเต็มที่ อนึ่ง การที่ท่านปกครองพระศาสนจักรเฉพาะของท่านได้เป็นอย่างดี ซึ่งแต่ละหน่วยๆ เป็นสัดส่วนในพระศาสนจักรสากล ก็เป็นที่ประจักษ์ชัดว่า ท่านได้ร่วมมีส่วนทำให้พระอัครกายทั้งหมดมีความผาสุกอย่างได้ผล

งานประกาศพระวรสารไปทั่วโลกเป็นงานของคณะของนายชุมพา ซึ่งพระคริสตเจ้าได้ทรงมอบหน้าที่นี้เป็นส่วนรวมให้พวกท่านทุกคน ตามที่พระสันตะปาปาเซเลสดีน ได้ทรงย้ำกับบรรดาบิดาจารย์ของสังคายนาที่นครเอเฟซัส สิ่งที่ต้องเฝ้าระวังมาคือ บรรดาพระสังฆราชแต่ละองค์ในส่วนของตนเอง เท่าที่การปฏิบัติหน้าที่เฉพาะของท่านจะเอื้ออำนวย พวกท่านจะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมทั้งกับบรรดาพระสังฆราชด้วยกัน และกับผู้สืบตำแหน่งนักบุญเปโตร ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นพิเศษ ในงานที่มีเกียรติคือการเผยแพร่นามคริสตชนตามที่ได้รับมอบหมาย ฉะนั้น พวกท่านต้องเข้ามาให้ความช่วยเหลืองานธรรมทูตทุกวิถีทางภายใต้อำนาจของท่าน จัดหาคนงานที่จะมาเก็บเกี่ยว ให้ความช่วยเหลือทั้งฝ่ายวิญญาณและวัตถุ ทั้งโดยตรงคือด้วยตัวท่านเอง หรือโดยการกระตุ้นสัตบุรุษให้มามีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น ที่สุด ตามแบบอย่างที่น่ายกย่องตั้งแต่โบราณกาล บรรดาพระสังฆราชจะต้องยินดีที่จะให้ความช่วยเหลือฉันพี่น้องกับศาสนจักรเฉพาะอื่นๆ โดยเฉพาะที่อยู่ใกล้ๆ กัน และที่ต้องการความช่วยเหลือมากที่สุด ในฐานะที่เป็นคณะเดียวที่มีความรักต่อกัน

เป็นเรื่องของพระญาณสอดส่องที่ว่า ตามกระแสของกาลเวลา บรรดาอัครสาวกและผู้สืบตำแหน่งจากพวกท่านได้ตั้งพระศาสนจักรต่างๆในสถานที่แตกต่างกัน แต่รวมเข้าด้วยกันจากกลุ่มหลายกลุ่ม โดยที่ยังคงรักษาไว้ซึ่งเอกภาพของความเชื่อ และโครงสร้างของพระศาสนจักรสากล ที่พระเจ้าทรงตั้งไว้ให้เป็นแต่หนึ่งเดียว พระศาสนจักรเหล่านี้มีระเบียบวินัยของตนเอง มีจารีตพิธีของตนโดยเฉพาะ มีมรดกทางด้านเทววิทยา และด้านจิตวิญญาณ บางกลุ่มในพวกนี้ เป็นต้นพระศาสนจักรอัครอภิปาธา ในฐานะมารดาแห่งความเชื่อ ท่านได้ให้กำเนิดพระศาสนจักรอื่นๆต่อไป ซึ่งเป็นดังธิดาของท่าน ดังที่ปรากฏมาในทุกวันนี้ พระศาสนจักรเหล่านี้เชื่อมสัมพันธ์กันในความรักที่สนิทแนบแน่น ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตทางศีลศักดิ์สิทธิ์ และความเคารพต่อกันด้านสิทธิและหน้าที่ พระศาสนจักรท้องถิ่นต่างๆที่ทวีขึ้นมากมายนี้ ต่างก็มุ่งหน้าร่วมกันที่จะเป็นหนึ่งเดียว แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความเป็นคาทอลิก(หรือสากลภาพ)ของพระศาสนจักรที่ไม่มีการแบ่งแยก ทำนองเดียวกับสภาพพระสังฆราชในปัจจุบันนี้ ที่อยู่ในสถานะที่สามารถช่วยเหลือกันได้หลายอย่างและบังเกิดผลด้วย ทำให้จิตตารมณ์ของการเป็นคณะเกิดเป็นจริงขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

ภาระหน้าที่ของพระสังฆราช

24 บรรดาพระสังฆราช ในฐานะที่พวกท่านเป็นผู้สืบตำแหน่งจากบรรดาอัครสาวก ได้รับหน้าที่จากองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่งทรงได้รับมอบอำนาจอาชญาสิทธิ์ทั้งหมดในสวรรค์และบนแผ่นดิน ให้ไปสั่งสอนนานาชาติ ประกาศข่าวดีให้มนุษย์ทั้งปวง เพื่อทุกคนจะได้รับความรักพ้นโดยทางแห่งความเชื่อ การรับศีลล้างบาป และการปฏิบัติตามพระบัญญัติ (เทียบ มธ 28 : 18 - 20 ; มก 16 : 15-16 ; กจ 26 : 17...) เพื่อปฏิบัติหน้าที่นี้ พระคริสตเจ้าทรงสัญญาจะประทานพระจิตเจ้าแก่บรรดาอัครสาวก และได้ทรงส่งพระองค์มาจากสวรรค์ในวันสมโภชพระจิตเจ้า เพื่อว่าอาศัยอำนาจของพระจิตเจ้า พวกเขาจะสามารถเป็นพยานถึงพระเยซูเจ้าไปจนสุดปลายแผ่นดิน ต่อนานาชาติ ต่อหน้ามนุษย์ทุกคน และต่อบรรดากษัตริย์ (เทียบ กจ 1 : 8 ; 2 : 1... ; 9 : 15) อย่างไรก็ตาม หน้าที่นี้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงมอบให้แก่บรรดานายชุมพาแห่งประชากรของพระองค์ คือการรับใช้ พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์เรียกอย่างตรงไปตรงมาว่า **“diakonia”** หรือการบริการรับใช้นั่นเอง (เทียบ กจ 1:17 และ 25; 21:19; รรม 11: 13; 1 ทธ 1 : 12)

อนึ่ง การรับหน้าที่ทางกฎหมายพระศาสนจักรของบรรดาพระสังฆราช สามารถกระทำได้ตามประเพณีที่ถูกต้องที่ยังไม่ได้ถูกยกเลิกไปโดยผู้มีอำนาจสูงสุดและสากลของพระศาสนจักร หรือทำตามตัวบทกฎหมายหรือได้รับการรับรองโดยผู้มีอำนาจเดียวกันนี้ หรือโดยตรงจากผู้สืบตำแหน่งของนักบุญเปโตรเอง แต่ถ้าเขาคัดค้านหรือปฏิเสธความเป็นหนึ่งเดียวกับบรรดาอัครสาวก พระสังฆราชเหล่านั้นก็ไม่อาจเข้ารับหน้าที่นั้นได้

หน้าที่พระสังฆราชในการประกาศพระวรสาร

25 ในบรรดาหน้าที่ที่สำคัญๆของพระสังฆราช หน้าที่ประกาศพระวรสารถือว่ามีสำคัญอย่างยิ่ง เพราะบรรดาพระสังฆราชเป็นผู้ประกาศความเชื่อ เป็นผู้นำสานุศิษย์ใหม่มาหาพระคริสตเจ้า พวกท่านเป็นอาจารย์แท้ หรืออิกนัย เป็นอาจารย์ที่ได้รับมอบอำนาจมาจากพระคริสตเจ้า พวกท่านจะต้องประกาศความเชื่อแก่ประชากรที่ได้รับมอบหมาย ความเชื่อที่ก่อเป็นรูปในความคิดและนำพวกเขาไปสู่การปฏิบัติภายใต้แสงสว่างของพระจิตเจ้า พวกท่านต้องทำให้ความเชื่อส่องแสงออกมา โดยการนำทั้งของใหม่และเก่าออกจากคลังของตน (เทียบ มธ 13 : 52) พวกท่านต้องทำให้บังเกิดผล และด้วยการเฝ้าระวังมิให้ฝูงแกะของพวกท่านหลงผิดไป (เทียบ 2 ทธ 4 : 1-4) บรรดาพระสังฆราชผู้ร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกันกับพระสันตะปาปาเมื่อทำหน้าที่สอนทุกคนควรให้ความเคารพ ในฐานะพวกท่านเป็นพยานแห่งความจริงเกี่ยวกับพระเจ้าและเกี่ยวกับคาทอลิก ส่วนสัตบุรุษต้องน้อมรับคำตัดสินของพระสังฆราชของตน ผู้กระทำในพระนามของพระคริสตเจ้า ในเรื่องความเชื่อและศีลธรรม และต้องรับไปปฏิบัติตามด้วยใจเคารพบนอบ อันความภักดีที่มอบให้ทั้งน้ำใจ และสติปัญญานี้ ชาวเราต้องปฏิบัติเป็นพิเศษต่ออำนาจการสั่งสอนที่เที่ยงแท้ของพระสันตะปาปา แม้เมื่อพระองค์มิได้ตรัสจากบนธรรมาสน์ (ex cathedra) หมายความว่า ชาวเราต้องยอมรับรู้ด้วยความเคารพต่ออำนาจการสั่งสอนอันสูงสุดของพระองค์ท่าน และต้องยึดถือด้วยจริงใจต่อคำตัดสินของพระองค์ท่าน ที่แสดงออกมาอย่างเปิดเผยถึงความรู้สึกนึกคิดและความตั้งใจของพระองค์ท่าน ไม่ว่าจะออกมาในรูปแบบเอกสารในเรื่องนั้นๆก็ดี หรือด้วยการเน้นย้ำคำสอนเดียวกันนั้นบ่อยๆ ก็ดี หรือโดยทำนองการพูดของพระองค์ก็ดี

แม้ว่าบรรดาพระสังฆราช ถ้านับเป็นแต่ละองค์ๆ จะไม่มีเอกสิทธิ์ของความไม่รู้ผิดพลาด แต่กระนั้นก็ตาม พวกท่านสามารถประกาศข้อความเชื่อของพระคริสตเจ้าอย่างไม่ผิดพลาดได้ดังนี้ กล่าวคือแม้เมื่อพวกท่านกระจัดกระจายอยู่ทั่วโลก แต่ยังคงความเป็นหนึ่งเดียวกันไว้ในระหว่างพวกท่าน และกับผู้สืบตำแหน่งของนักบุญเปโตร ในการสอนตามอำนาจของพวกท่านในเรื่องที่เกี่ยวกับความเชื่อ และศีลธรรม เมื่อพวกท่านเห็นพ้องต้องกันว่าการสอนเรื่องเฉพาะนั้นๆ ต้องยึดถือว่าเป็นที่สุด และเด็ดขาด เรื่องนี้จะเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้นเมื่อพวกท่านมาเข้าร่วมประชุมสภาสังคายนาสากล พวกท่านก็ทำหน้าที่อาจารย์และผู้ตัดสินในเรื่องความเชื่อและศีลธรรม ซึ่งชาวเราต้องยึดมั่นในคำตัดสินของพวกท่านด้วยความเคารพภักดีและความนอบน้อมเพราะความเชื่อ

อย่างไรก็ตาม ความไม่รู้จักผิดพลาดนี้ ซึ่งองค์พระผู้ไถ่ได้ทรงพอพระทัยมอบให้พระศาสนจักร ในการนิยามข้อคำสอนที่เกี่ยวกับความเชื่อและศีลธรรม ยังขยายรวมไปถึงพระคลังแห่งการเผยแสดงด้วย ซึ่งจะต้องได้รับการปกป้องอย่างศักดิ์สิทธิ์ และต้องได้รับการอธิบายอย่างชัดเจนและกล้าหาญ พระสันตะปาปา ในฐานะหัวหน้าของคณะพระสังฆราช เป็นผู้ทรงไว้ซึ่งความไม่รู้ผิดพลาดตามตำแหน่งของพระองค์ท่าน ในฐานะทรงเป็นชุมพบาลและอาจารย์สูงสุดของสัตบุรุษคริสตตั้งทั้งหลาย และทรงเป็นผู้ค้ำจุนพี่น้องในความเชื่อ (เทียบ ลก 22 : 32) เมื่อพระองค์ทรงประกาศข้อคำสอนที่เกี่ยวกับความเชื่อและศีลธรรมในแบบการตัดสินที่เด็ดขาด ด้วยเหตุผลที่กล่าวมานั้น จะเห็นว่าคำนิยามเหล่านั้นของพระองค์ท่านอาจเรียกได้อย่างถูกต้องว่า

เป็นข้อยุติโดยธรรมชาติของตัวมันเอง และไม่ใช้ด้วยเหตุผลจากการยินยอมของพระศาสนจักร เพราะว่าได้ทำไปโดยความช่วยเหลือขององค์พระจิตเจ้า ซึ่งพระองค์ได้ทรงสัญญาประทานให้แก่นักบุญนักบุญเปโตรเอง ผลที่ต่อเนื่องมา คือ ไม่มีความจำเป็นให้ผู้ใดมาทำการรับรองคำนิยามเหล่านั้น และไม่รับคำร้องอุทธรณ์ในศาลชั้นใดๆ ด้วย เหตุว่าในขณะนั้นพระสันตะปาปามีได้ประกาศตัดสินออกมาในฐานะส่วนบุคคล แต่พระองค์ท่านกำลังอธิบายและป้องกันข้อคำสอนของความเชื่อคาทอลิก ในฐานะเป็นอาจารย์สูงสุดของพระศาสนจักรสากล ในพระองค์ท่านเท่านั้นที่พระพรพิเศษของพระศาสนจักรในเรื่องความไม่รู้ผิดพลาดปรากฏอยู่ในแบบเฉพาะองค์เดียวต่างหาก ความไม่รู้ผิดพลาดที่ได้ทรงสัญญากับพระศาสนจักรยังปรากฏอยู่ในองค์ภรณ์พระสังฆราชด้วย เมื่อพวกท่านปฏิบัติการในตำแหน่งอาจารย์สูงสุด พร้อมกับผู้สืบตำแหน่งนักบุญเปโตรเสมอสำหรับคำนิยามเหล่านี้จะปราศจากซึ่งความเห็นพ้องต้องกันของพระศาสนจักรไม่ได้เลย เพราะได้รับอิทธิพลจากพระจิตเจ้าองค์เดียวกัน พระผู้ทรงกระทำให้ฝูงแกะของพระคริสตเจ้าทั้งหมดดำรงอยู่ในเอกภาพแห่งความเชื่อ และเจริญก้าวหน้าสืบไป

ยิ่งกว่านั้น เมื่อพระสันตะปาปาก็ดี หรือองค์ภรณ์พระสังฆราชพร้อมด้วยกันกับพระองค์ก็ดี ให้คำนิยามข้อคำสอน พวกท่านก็กระทำโดยสอดคล้องกับการเผยแสดงนั่นเอง ที่ทุกคนต้องยืนยันยึดและยึดถือตามนั้น และการเผยแสดงนี้ที่ถูกลำเอียงมาอย่างครบถ้วน ไม่ว่าจะแบบเป็นลายลักษณ์อักษร หรือทางธรรมประเพณีที่เล่าต่อกันมาโดยบรรดาพระสังฆราชที่สืบต่อเนื่องกันมาเรื่อยๆโดยชอบด้วยกฎหมาย และเหนืออื่นใด โดยการเอาใจใส่ใฝ่ระวังขององค์พระสันตะปาปาเอง และโดยแสงสว่างของพระจิตแห่งความจริงที่สงวนรักษาการเผยแสดงนี้ไว้ในพระศาสนจักรอย่างหวงแหน พร้อมทั้งการอธิบายอย่างซื่อตรงพระสันตะปาปาและบรรดาพระสังฆราช โดยตำแหน่งหน้าที่ของพวกท่านและด้วยความจริงจังในเรื่องนี้จะต้องรื้อรอนต่องานที่มีความสำคัญนี้ และใช้วิธีการที่เหมาะสมทุกประการในการเข้าถึงการเผยแสดงนี้ และให้คำอธิบายที่เหมาะสมกับเนื้อหาของมัน อย่างไรก็ตาม พวกท่านจะต้องไม่ยอมรับการเผยแสดงสาธารณะที่เป็นของใหม่ ว่าเป็นส่วนหนึ่งในพระคลังแห่งความเชื่อ

หน้าที่พระสังฆราชในด้านการบันดาคความศักดิ์สิทธิ์

26 พระสังฆราชเป็นผู้ได้รับศีลอนุกรมชั้นบริบูรณ์ “ท่านเป็นผู้แจกจ่ายพระหรรษทานแห่งสังฆภาพสูงสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพิธีมิสซา ซึ่งท่านเป็นผู้ถวายหรือจัดให้มีการถวาย อาศัยพิธีมิสซานี้ พระศาสนจักรจึงมีชีวิต และเจริญขึ้นเรื่อยมา พระศาสนจักรของพระคริสตเจ้านี้เป็นอยู่โดยแท้จริงในบรรดากลุ่มสัตบุรุษในท้องถิ่นต่างๆ ซึ่งถูกจัดตั้งขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย トラบเท่าที่พวกเขาเป็นส่วนหนึ่งเดียวกับบรรดานายชุมพาของพวกเขา กลุ่มเหล่านี้ในพันธสัญญาใหม่เรียกชื่อว่าเป็นพระศาสนจักรด้วย เหตุว่าพระศาสนจักรเหล่านี้จริงๆแล้ว ประชากรใหม่ถูกเรียกจากท้องถิ่นต่างๆของพวกเขาเองโดยพระเจ้า ด้วยพระอานุภาพเดชพระจิตเจ้า และด้วยความมั่นใจอย่างเต็มเปี่ยม (เทียบ 1 ธส 1: 5) ในพระศาสนจักรเหล่านี้ บรรดาสัตบุรุษมารวมชุมนุมกันฟังการประกาศพระวรสารของพระคริสตเจ้า และมีการฉลองธรรมล้ำลึกการเลี้ยงอาหารค่ำของ

องค์พระผู้เป็นเจ้า “เพื่อว่า โดยอาศัยพระกายและพระโลหิตขององค์พระผู้เป็นเจ้า การเป็นพี่เป็นน้อง-กันหมดของทุกคนจะได้รับการประสานเข้าด้วยกัน ในแต่ละกลุ่มๆที่อยู่รอบๆพระแท่น ภายใต้การเป็นศาสนบริกรศักดิ์สิทธิ์ของพระสังฆราช ก็เป็นสัญลักษณ์ที่เห็นได้เด่นชัดถึงความรักนั้น และ “เอกภาพแห่งพระอัครกาย ซึ่งถ้าปราศจากสิ่งนี้แล้ว ก็จะไม่มีความรอด” ในกลุ่มต่างๆเหล่านี้ แม้บ่อยครั้งเป็นกลุ่มเล็กๆ และยากจน หรือเป็นกลุ่มที่ผู้คนอยู่กระจ่ายกันไป พระคริสตเจ้าก็ประทับอยู่ด้วยพระอานุภาพ และทรงมีอิทธิพลต่อพระศาสนจักรที่ทรงก่อตั้งขึ้นให้เป็น เอกะ ศักดิ์สิทธิ์สากล และสืบเนื่องมาจากอัครสาวก เพราะเหตุว่า การเข้ามีส่วนร่วมในพระกายและพระโลหิตของพระคริสตเจ้า จะมีผลทำให้เราเปลี่ยนแปลงเป็นเหมือนสิ่งที่เราได้รับนั่นเอง

ยิ่งกว่านั้น พระสังฆราชจะต้องเป็นผู้ควบคุมการถวายมิสซาโดยชอบด้วยกฎหมายทุกครั้ง เพราะท่านได้รับมอบหน้าที่ให้ถวายการวักของพระคริสตศาสนาแต่พระมหิทธิศักดิ์ของพระเจ้า และท่านจำต้องปฏิบัติตามคำสั่งขององค์พระผู้เป็นเจ้า และตามกฎเกณฑ์ของพระศาสนจักร แต่ท่านก็อาจกำหนดเรื่องปลีกย่อยต่อไปในสังฆมณฑลตามความคิดเห็นของท่าน

ฉะนั้น โดยอาศัยคำภาวนาและการทำงานเพื่อประชากร บรรดาพระสังฆราชก็นำเอาความศักดิ์สิทธิ์อันไพบูรณ์ของพระคริสตเจ้ามาสู่ประชากรในหลายรูปแบบ และอย่างอุดมสมบูรณ์ โดยการประกาศพระวาจาที่ท่านนำพระอานุภาพของพระเจ้าซึ่งนำความรอดพ้นมาสู่ผู้มีความเชื่อ (เทียบ รม 1:16) และโดยทางศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆซึ่งแจกลงออกไปเรื่อยๆ และบังเกิดผล ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมของท่าน ก็ทำให้สัตบุรุษศักดิ์สิทธิ์ไป พวกท่านเป็นผู้ควบคุมการโปรดศีลล้างบาป ซึ่งศีลนี้ทำให้เรามีส่วนร่วมในความเป็นสงฆ์ของพระคริสตเจ้า พวกท่านเป็นศาสนบริกรขนานแท้ของศีลกำลัง พวกท่านเป็นผู้โปรดศีลบวชอันศักดิ์สิทธิ์ และเป็นผู้กำหนดกฎเกณฑ์ศีลล้างบาป ยังเป็นผู้ร่ำสอนและตักเตือนบรรดาฝูงแกะของพวกท่านให้ทำหน้าที่ของตน ในจิตตารมณ์แห่งความเชื่อและความเคารพ ในพิธีกรรมและเป็นต้นในพิธีมิสซา ที่สุด พวกท่านต้องเจริญก้าวหน้าด้วยการบำเพ็ญตนเป็นแบบอย่างต่อบรรดาผู้อยู่ใต้อำนาจ โดยระมัดระวังความประพฤติของตัวเองให้ห่างไกลจากความชั่วเทาที่จะกระทำได้ และโดยอาศัยความช่วยเหลือจากพระเจ้าเปลี่ยนแปลงตนเองไปสู่สิ่งที่ดีกว่า เพื่อว่าพร้อมกับฝูงแกะที่ได้รับมอบหมาย พวกท่านจะได้บรรลุชีวิตนิรันดร

หน้าที่พระสังฆราชในด้านการปกครอง

27 บรรดาพระสังฆราช ในฐานะเป็นผู้แทนและทูตของคริสตเจ้า ทำการปกครองพระศาสนจักรท้องถิ่นที่พวกท่านได้รับมอบหมาย โดยการให้คำแนะนำ คำตักเตือน และบำเพ็ญตนเป็นแบบอย่าง แต่เหนืออื่นใดทั้งหมด ด้วยอำนาจบริหารที่ได้รับมาจากศิลาบวช พวกท่านต้องนำมาปฏิบัติจริงด้วย โดยเฉพาะเรื่องทีก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางฝ่ายจิตในเรื่องความจริง และความศักดิ์สิทธิ์ของฝูงแกะของตน โดยตระหนักว่าผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด จะต้องทำตนเป็นผู้ต่ำ้อยที่สุด และผู้ที่เป็นผู้นำ จะต้องทำตนเป็นผู้รับใช้ (เทียบ ลก 22 :26-27) อำนาจนี้ซึ่งพวกท่านใช้เป็นส่วนบุคคลในนามของพระคริสตเจ้า เป็นอำนาจเฉพาะ อำนาจปกติ และ

เป็นอำนาจโดยตรง (ไม่ผ่านคนกลาง) แม้ว่าการบริหารอำนาจนั้นตกที่ผู้ซึ่งอยู่กับการควบคุมดูแลของอำนาจสูงสุดของพระศาสนจักร และยังเป็นผู้ที่สามารถจำกัดขอบเขตบางอย่างภายในข้อจำกัดบางประการ เพื่อเห็นแก่ประโยชน์ของพระศาสนจักร และเมื่อบรรดาสัตบุรุษต้องการเช่นนี้ อาศัยอำนาจนี้ บรรดาพระสังฆราชมีสิทธิ์อันศักดิ์สิทธิ์และมีหน้าที่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าในการตรากฎหมาย ตัดสินคดีความต่อผู้อยู่ในปกครองของพวกเขา และควบคุมดูแลทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับภารกิจแต่พระเจ้าและงานแพร่ธรรม ให้อยู่ในระเบียบเรียบร้อยเป็นอย่างดี

หน้าที่อภิบาล กล่าวคือ การเอาใจใส่ต่อฝูงแกะของพวกเขาที่ต้องทำทุกวันและแต่ละวันนั้น ถูกมอบให้พวกเขาอย่างเต็มที่ โดยไม่ต้องถือว่าพวกเขาคือผู้แทนของพระสันตะปาปา เพราะพวกเขามีการบริหารอำนาจที่ตนเป็นเจ้าของด้วยสิทธิของตนเอง และเป็นความจริงอย่างยิ่งที่พวกเขาได้รับขนานนามว่าเป็นประมุขของประชากรที่พวกเขาปกครอง ผลที่ตามมาคือ อำนาจของพวกเขาหาได้ถูกทำลายโดยอำนาจสูงสุดและสากลไม่ แต่กลับได้รับการปกป้อง สนับสนุน และทำให้เข้มแข็งขึ้นมากขึ้น เพราะพระจิตเจ้าทรงเป็นผู้รักษารูปแบบการปกครองที่ถูกสถาปนาไว้โดยพระคริสตเจ้าในพระศาสนจักรของพระองค์ไม่ให้ล่มสลายไป

ในเมื่อท่านถูกส่งมาโดยพระบิดาให้ปกครองดูแลครอบครัวของพระองค์ พระสังฆราชพึงนำเอาแบบฉบับของพระชุมพบาลที่ดีมาตั้งไว้ต่อหน้าต่อตา พระองค์ได้เสด็จมา มิได้มาเพื่อให้ผู้อื่นรับใช้ แต่มาเพื่อรับใช้ผู้อื่น (เทียบ มธ 20:28; มก 10 :45) และทรงยอมสละชีวิตเพื่อฝูงแกะของตน (เทียบ ยน 10:11) ในฐานะที่ถูกเลือกจากมวลมนุษย และถูกรอบงำด้วยความอ่อนแอที่อยู่ล้อมรอบตน ท่านจึงสามารถเห็นใจผู้ที่ไม่รู้และหลงผิด (เทียบ ฮบ 5:1-2) ท่านต้องไม่ปฏิเสธที่จะรับฟังผู้ที่อยู่ในปกครองของท่าน ผู้ซึ่งท่านต้องส่งเสริมให้เกิดความผาสุกในฐานะเป็นลูกๆของท่านเอง และท่านต้องชักชวนให้ร่วมมือกับท่านโดยพร้อมเพรียง ด้วยท่านถูกกำหนดให้เสนอรายงานเรื่องทางจิตวิญญาณของพวกเขาต่อพระเจ้า (เทียบ ฮบ 13 :17) ด้วยอาศัยคำอธิษฐานภาวนา ด้วยการเทศนาสั่งสอน และด้วยกิจการดีที่เปี่ยมด้วยความรักทุกประการ ที่ท่านกระทำด้วยความห่วงใยทั้งเพื่อความผาสุกของพวกเขา และเพื่อคนอื่นๆที่ยังไม่อยู่ในฝูงแกะเดียวกันนี้ ซึ่งต้องถือว่าเป็นผู้ถูกฝากฝังไว้กับท่านในองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วย เช่นเดียวกับนักบุญเปาโล ท่านมีหน้าที่ที่ต้องเกี่ยวพันกับทุกคน ท่านจึงต้องกระตือรือร้นที่จะเทศน์สอนพระวรสารให้กับทุกคน (เทียบ รม 1:14-15) และพึงตักเตือนสัตบุรุษของท่านให้ร่วมกิจกรรมแพร่ธรรมและการประกาศศาสนา ส่วนบรรดาสัตบุรุษต้องมีความผูกพันใกล้ชิดกับพระสังฆราชของตน ดุจดังที่พระศาสนจักรมีต่อพระเยซูคริสตเจ้า และดุจดังที่พระเยซูคริสตเจ้าทรงมีต่อพระบิดา เพื่อทุกสิ่งจะรวมเป็นหนึ่งเดียวกันอย่างกลมกลืน และก่อให้เกิดผลอันสมบูรณ์ เป็นเกียรติมงคลแด่พระเจ้า (เทียบ 2 คร 4:15)

หน้าที่ของพระสงฆ์

28 พระคริสตเจ้า ผู้ซึ่งพระบิดาทรงบันดาลให้ศักดิ์สิทธิ์และทรงส่งพระองค์มาในโลก (ยน 10:36) โดยทางบรรดาอัครสาวกของพระองค์ได้ทรงโปรดให้มีผู้สืบตำแหน่ง กล่าวคือบรรดาพระสังฆราช พวกเขาเป็นผู้มีส่วนร่วมในการอภิเษกและภารกิจ และถึงวาระที่พวกเขาเหล่านี้จะได้มอบตำแหน่งหน้าที่ศาสนบริการของพวกเขาให้แก่สมาชิกต่างๆของพระศาสนจักรในหลักระดับชั้นต่างๆกัน ดังนั้น ศาสนบริการของพระศาสนจักรที่ตั้งขึ้นโดยพระเจ้าจึงปฏิบัติงานโดยชั้นต่างๆกัน ผู้ซึ่งแม้แต่โบราณมาแล้วถูกขนานนามว่าบรรดาพระสังฆราช บรรดาพระสงฆ์ และบรรดาสังฆานุกร สำหรับบรรดาพระสงฆ์แม้จะไม่มีสังฆภาพในชั้นสูงสุด และในความเป็นจริงแล้วในการปฏิบัติตามอำนาจเฉพาะของตนจะต้องขึ้นกับบรรดาพระสังฆราช แต่บรรดาพระสงฆ์ก็มีความสัมพันธ์กับบรรดาพระสังฆราชโดยศักดิ์ศรีแห่งการเป็นสงฆ์ และโดยทางศีลบวช ตามแบบพระฉายาลักษณะของคริสตเจ้า ผู้ทรงเป็นสมณะสูงสุด และสมณะนิรันดร (ฮบ 5 : 1-10; 7:24; 9:11-28) พวกเขาได้รับการบวชเพื่อประกาศพระวรสาร และเป็นชุมพบาลเลี้ยงดูสัตบุรุษ รวมทั้งประกอบภารกิจแต่พระเจ้าในฐานะเป็นพระสงฆ์แท้จริงแห่งพันธสัญญาใหม่ พวกเขาประกาศพระวาจาของพระเจ้าให้กับทุกคนตามลำดับชั้นศาสนบริการที่ตนมีส่วนร่วมในหน้าที่หนึ่งเดียวขององค์พระคริสต์ คนกลางแต่เพียงผู้เดียว (เทียบ 1 ทธ 2:5) อย่างไรก็ตาม ในพิธีกรรมเกี่ยวกับศีลมหาสนิท หรือในมิสซาที่มีสัตบุรุษมาร่วมชุมนุม นุ่มกัน พวกเขาปฏิบัติหน้าที่ศักดิ์สิทธิ์ในชั้นสูงสุด เพราะนั่นเป็นการปฏิบัติในความเป็นบุคคลของพระคริสตเจ้า และเป็นการประกาศธรรมล้ำลึกของพระองค์ พวกเขา นำเอาคำภาวนาของสัตบุรุษรวมเข้าเป็นหนึ่งเดียวกับบูชาของพระคริสตเจ้า องค์พระประมุขของพวกเขา และในบูชามิสซานั้นพวกเขาทำให้บูชาหนึ่งเดียวของพันธสัญญาใหม่เป็นจริง และใช้ประโยชน์อีกครั้งหนึ่งจนกว่าพระองค์จะเสด็จมา (เทียบ 1 คร 11:26) เป็นการถวายบูชาที่เป็นเฉพาะหนึ่งเดียวในพระธรรมใหม่ นั้นหมายความว่า พระคริสตเจ้าทรงถวายพระองค์ท่านเองเป็นบูชาอันนิรมลแต่พระบิดาเพียงครั้งเดียวสำหรับตลอดไป (เทียบ ฮบ 9:11-28) สำหรับสัตบุรุษที่เป็นทุกข์เสียใจ หรือผู้ที่เจ็บไข้ได้ป่วย บรรดาพระสงฆ์ก็ทำหน้าที่ในศาสนบริการของการกลับคืนดีและการบรรเทาใจในขั้นที่โดดเด่นมากขึ้น ในขณะที่พวกเขานำความต้องการและการวอนขอของสัตบุรุษมาถวายแด่พระเจ้าพระบิดา (เทียบ ฮบ 5:1-4) ในการปฏิบัติหน้าที่ของพระคริสตเจ้า องค์ชุมพบาลและองค์พระประมุข ตามอำนาจและขอบเขตที่ได้รับ พระสงฆ์จะต้องรวบรวมครอบครัวของพระเจ้าให้มีภราดรภาพที่เป็นอุดมคติเดียวกัน และโดยทางพระคริสตเจ้าในองค์พระจิตเจ้านำไปถวายแด่พระเจ้าพระบิดา ในท่ามกลางฝูงแกะพระสงฆ์จะได้นมัสการพระองค์ด้วยจิตและตามความจริง (เทียบ ยน 4 : 24) โดยสรุป พระสงฆ์ที่ทำงานหนักในการเทศน์และการสอน (เทียบ 1 ทธ 5:17) ต้องยึดมั่นอย่างหนักแน่นในสิ่งที่อ่าน และรำพึงเรื่องพระบัญญัติของพระเจ้า ต้องพร่ำสอนในสิ่งที่เชื่อ และปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขาได้เทศน์สอน

บรรดาพระสงฆ์ ซึ่งถือว่าเป็นผู้ร่วมมือที่มองการณ์ไกลของคณะพระสังฆราช เป็นผู้ช่วยเหลือและเป็นกระบอกเสียง ถูกเรียกเพื่อมารับใช้ประชากรของพระเจ้า ร่วมกันจัดตั้งคณะสงฆ์ขึ้นมาคณะหนึ่งพร้อมกับพระสังฆราชของพวกเขาเพื่ออุทิศตนในหน้าที่รับใช้หลายอย่างต่างกัน ในแต่ละชุมชนท้องถิ่นของสัตบุรุษพวก

เขาเป็นตัวแทนของพระสังฆราช ผู้ซึ่งพวกเขาได้ผูกพันในความไว้วางใจและความใจกว้างอย่างเต็มที่ ในภาคส่วนที่พวกเขาได้รับมาเป็นหน้าที่ของตน และมุ่งมั่นทำงานหนักประจำวันตามที่พวกเขาได้รับมอบ พวกเขาเหล่านั้นภายใต้อำนาจของพระสังฆราชนำความศักดิ์สิทธิ์และปกครองดูแลฝูงแกะขององค์พระผู้เป็นเจ้าในสัดส่วนนั้นที่พวกเขาได้รับมอบ ก็ทำให้พระศาสนจักรสากลแลเห็นได้ในท้องถิ่นของพวกเขา และช่วยเหลืออย่างแข็งขันในการเสริมสร้างพระกายพระคริสต์เจ้าทั้งครบ (เทียบ อฟ 4:12) และเพราะมุ่งมั่นอยู่เสมอต่อคุณประโยชน์ของลูกๆของพระเจ้า พวกเขาจึงพยายามออกแรงในงานด้านอภิบาลทั่วทั้งสังฆมณฑล กว่านั้นอีก ของทั่วทั้งพระศาสนจักร (สากล) ด้วย เพราะการมีส่วนร่วมในสังฆภาพและภาระหน้าที่ของพระสังฆราชนี้ พระสงฆ์ทั้งหลายพึงรับรู้และถือว่าพระสังฆราชเป็นบิดาแท้ๆของตน และเชื่อฟังท่านด้วยความเคารพนอบน้อม ในส่วนของพระสังฆราชพึงปฏิบัติต่อพระสงฆ์ผู้ร่วมงานเป็นดังลูกๆ และเพื่อนๆของท่าน ให้เหมือนที่พระคริสต์เจ้าทรงเรียกบรรดาอัครสาวกของพระองค์ว่า ไม่เป็นผู้รับใช้อีกต่อไป แต่ทรงเรียกเป็นมิตรสหาย (เทียบ ยน 15:15) ดังนั้นพระสงฆ์ทุกคน ไม่ว่าจะเป็นสงฆ์สังฆมณฑล หรือสงฆ์นักบวช เพราะเหตุผลของการรับศีลบวชและของศาสนบริการที่ต้องเกี่ยวเนื่อง และร่วมมือกับองค์กรของบรรดาพระสังฆราช และตามกระแสเรียกของพวกเขา รวมทั้งพระหรรษทานที่ได้รับ พวกเขาก็รับใช้เพื่อความผาสุกของพระศาสนจักรทั้งหมด

พระสงฆ์ทุกคนมีความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวกันด้วยภราดรภาพอันลึกซึ้ง เพราะศีลบวชอันศักดิ์สิทธิ์และภาระหน้าที่ร่วมกันที่พวกเขาได้รับ ภราดรภาพนี้ปรากฏเด่นชัดออกมาเมื่อพวกเขาต่างช่วยเหลือกันและกันด้วยความยินดี ทั้งทางด้านจิตใจและวัตถุ ทั้งทางด้านงานอภิบาลและส่วนตัว โดยผ่านทางความร่วมมือกันและการมีชีวิตอยู่ร่วมกัน ในการทำงานและกิจการแห่งความรักฉันพี่น้อง

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสัตบุรุษ พวกเขา(บรรดาพระสงฆ์)ต้องให้ความใส่ใจฉันพี่น้องต่อลูก และห่วงใยต่อพวกเขา ผู้ซึ่งพระสงฆ์ได้ให้กำเนิดทางด้านวิญญาณโดยทางศีลล้างบาปและคำสั่งสอน (เทียบ 1 คร 4:15; 1 ปต 1:23) เต็มใจบำเพ็ญตนเป็นแบบอย่างแก่ฝูงแกะ (เทียบ 1 ปต 5:3) พวกเขาควรปกครองและรับใช้กลุ่มสัตบุรุษในท้องถิ่นของเขา ให้สมกับจะถูกเรียกด้วยชื่อที่ถูกกำหนดไว้สำหรับประชากรหนึ่งเดียวของพระเจ้าใน ความหมายที่ครบถ้วน นั่นคือ พระศาสนจักรของพระเจ้า (เทียบ 1 คร 1:2; 2 คร 1:1 และที่อื่นทั่วไป) พระสงฆ์พึงระลึกว่า โดยการปฏิบัติในชีวิตประจำวันและด้วยความห่วงใย พวกเขาได้แสดงออกมาอย่างแท้จริงถึงตัวตนที่แท้ของสงฆ์และศาสนบริการด้านอภิบาล ทั้งต่อผู้มีความเชื่อ และผู้ไม่เชื่อ ทั้งต่อผู้ที่เป็นคาทอลิก และไม่ใชคาทอลิก ว่าพระสงฆ์ต้องเป็นพยานยืนยันเรื่องความจริงและชีวิตต่อหน้าทุกคน และในฐานะเป็นนายชุมพบาลที่ดีที่ตามหาพวกเขาเหล่านั้นด้วย (เทียบ ลก 15:4-7) คือเหล่าผู้คนที่ได้รับศีลล้างบาปในพระศาสนจักรคาทอลิกแล้วแต่ละทิ้งการรับศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ หรือแม้แต่ละทิ้งความเชื่อไปเลย

เพราะเหตุที่มนุษยชาติในปัจจุบันนี้มีแนวโน้มในการรวมตัวให้มีเอกภาพด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมยิ่งวันยิ่งมากขึ้น จึงจำเป็นที่บรรดาพระสงฆ์จะร่วมเป็นหนึ่งเดียวกันในความเพียรพยายามและเชื่อมทรัพยากรต่างๆของพวกเขาเข้าด้วยกันมากขึ้นด้วย ภายใต้ความเป็นผู้นำของบรรดาพระสังฆราชและ

พระสันตะปาปา เพื่อขจัดการแตกแยกและการไม่ลงรอยกันในทุกชนิดและทุกรูปแบบ และเพื่อจะได้นำมนุษยชาติทั้งสิ้นให้เข้าสู่เอกภาพแห่งครอบครัวของพระเจ้า

สังฆานุกร

29 ในลำดับฐานานุกรม สังฆานุกรอยู่ในขั้นต่ำสุด สังฆานุกรได้รับการปกมือ “มิใช่เพื่อเข้าสู่สังฆภาพ แต่เพื่อทำศาสนบริการ” เพราะว่าพระหรรษทานประจำศีลนี้บันดาลให้ผู้รับมีกำลังที่จะอุทิศตนรับใช้ประชากรของพระเจ้า โดยร่วมมือกับพระสังฆราชและคณะสงฆ์ของท่าน ในงานรับใช้เกี่ยวกับพิธีกรรม การประกาศพระวรสาร และการสงเคราะห์เมตตาจิต เป็นงานในตำแหน่งสังฆานุกรที่จะโปรดศีลล้างบาปอย่างสง่า トラบเท่าที่ผู้มีอำนาจโดยชอบได้มอบหมายให้เขาทำ ยังมีหน้าที่เก็บรักษาและแจกจ่ายศีลมหาสนิท เป็นประธาน (รับความสมัครใจ) และอวยพรการแต่งงานในนามของพระศาสนจักร นำศีลเสปียงไปส่งให้ผู้ใกล้จะสิ้นใจ อ่านพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ให้สัตบุรุษฟัง สอนและให้คำแนะนำแก่ประชากร เป็นประธานในการนมัสการและการภาวนาของสัตบุรุษ ให้บริการในเรื่องสิ่งคล้ายศีลต่างๆ และประกอบพิธีปลงศพและการฝังศพ อุทิศตนเพื่องานสงเคราะห์เมตตาจิตต่างๆ และปฏิบัติงานต่างๆทางด้านการจัดการ สังฆานุกรพึงระลึกถึงคำเตือนของนักบุญโปลิการ์ปที่ว่า “จงมีใจเมตตากรุณา จงขยันหมั่นเพียร และจงดำเนินตามความจริงขององค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงกลายเป็นผู้รับใช้ของทุกคน”

อย่างไรก็ตาม เพราะเหตุที่กฎหมายและขนบประเพณีต่างๆ ของพระศาสนจักรลาตินที่บังคับใช้อยู่ในทุกวันนี้ ได้ก่อให้เกิดความยากลำบากในการปฏิบัติหน้าที่นี้ให้เต็มที่ในบางภูมิภาค ซึ่งยังมีความจำเป็นสูงสุดสำหรับชีวิตของพระศาสนจักร จึงมีความเป็นไปได้ในอนาคตที่จะรื้อฟื้นสถานภาพของสังฆานุกรในรูปแบบเฉพาะและเป็นขั้นถาวรในฐานานุกรมขึ้นใหม่ แต่มันขึ้นอยู่กับอำนาจโดยชอบของสภาพระสังฆราชท้องถิ่นต่างๆ ที่ได้รับการรับรองจากพระสันตะปาปา ในการจะตัดสินใจไปว่า การมีสังฆานุกรดังกล่าวเป็นการเหมาะสมหรือไม่ และควรมีในที่ใด เมื่อพระสันตะปาปาทรงคิดว่าเหมาะสมแล้ว การโปรดศีลบวชขั้นสังฆานุกรนี้ให้กับชายที่แต่งงานแล้วก็มีความเป็นไปได้ หากว่าพวกเขามีวุฒิภาวะแล้ว และให้กับชายหนุ่มที่มีความเหมาะสมได้ด้วย เพียงแต่พวกนี้ยังต้องถือกฎแห่งการถือโสดที่ยังมีผลบังคับใช้อยู่

บทที่ 4

ฆราวาส

อาร์มภพ

30 เมื่ออธิบายการปฏิบัติหน้าที่ตามฐานานุกรมอย่างชัดเจนแล้ว สภาสังคายนาศักดิ์สิทธิ์มีความยินดีหันมามองดูฐานะของคริสตชนที่เป็นฆราวาสด้วยความเอาใจใส่ ทุกๆสิ่งที่ได้กล่าวถึงประชากรของพระเจ้า ได้ถูกแสดงออกมาอย่างเท่าเทียมกันในระหว่างฆราวาส นักบวช และสมณะ อย่างไรก็ตาม มีบางสิ่งเกี่ยวข้องกับโดยเฉพาะต่อฆราวาสทั้งชายและหญิงเพราะสภาพการณ์และภารกิจของพวกเขา เนื่องจากสิ่งแวดล้อมในสมัย

ของเรานี้ ทำให้เราต้องพิจารณาดูรากฐานของพวกเขาให้ละเอียดขึ้น บรรดาชุมพาบาลย่อมทราบดีว่าบรรดา
ฆราวาสนำคุณประโยชน์มาสู่พระศาสนจักรทั้งหมดได้มากมายเพียงใด บรรดาชุมพาบาลย่อมทราบอยู่ว่า
พระคริสตเจ้ามิได้ทรงตั้งพวกท่านเฉพาะพวกเดียวให้รับภารกิจทั้งหมดของพระศาสนจักรในด้านการช่วยโลก
ให้รอด แต่หน้าที่อันทรงเกียรติของพวกท่านก็เพื่อดูแลสัตบุรุษ และรับรู้การให้ความช่วยเหลือและการใช้
วิเศษพรต่างๆ ของพวกสัตบุรุษที่แต่ละคนทำในแบบของตน แต่จะรวมพลังกันเพื่องานของส่วนรวมด้วยจิตต
ารมณ์เป็นหนึ่งเดียวกัน เหตุว่าทุกคนต้อง “ดำเนินชีวิตในความจริงด้วยความรัก และเจริญเติบโตขึ้นจนบรรลุ
ถึงความสมบูรณ์ในพระคริสตเจ้า ผู้ทรงเป็นพระเศียร พระองค์ทรงทำให้ร่างกายทุกส่วนประสานสัมพันธ์กัน
อย่างสนิทแน่นแฟ้น ทรงจัดให้ข้อต่อทุกข้อเสริมกำลังให้แต่ละส่วนทำหน้าที่ของตน ร่างกายจึงเจริญเติบโต
และเสริมสร้างตนเองอย่างสมบูรณ์ขึ้นด้วยความรัก” (อฟ 4:15-16)

ความหมายของคำ “ฆราวาส”

31 คำว่า “ฆราวาส” นี้หมายถึงสัตบุรุษคริสตชนทุกคน ยกเว้นผู้ที่ได้รับศีลบวช และผู้ที่อยู่ในสถานะนักบวช
ที่ได้รับการรับรองโดยพระศาสนจักร กล่าวคือ สัตบุรุษคริสตชนผู้ได้รับศีลล้างบาปได้ถูกรวมให้เป็นส่วนหนึ่ง
ในพระคริสตเจ้า ถูกแต่งตั้งขึ้นเป็นประชากรของพระเจ้า และมีส่วนร่วมตามรูปแบบของเขาเองในตำแหน่ง
หน้าที่สงฆ์ ประกาศ และกษัตริย์ของพระคริสตเจ้า และพวกเขากระทำพันธกิจของปวงชนที่เป็นคริสตชน
ทั้งหมดสืบต่อไปในพระศาสนจักรและในโลกอย่างดีที่สุด ตามความสามารถของพวกเขา

ลักษณะทางฝ่ายโลกเป็นลักษณะเฉพาะและพิเศษของฆราวาส แม้ว่าบางครั้งผู้ที่ได้รับศีลบวชถูก
มอบหมายให้ทำกิจกรรมต่างๆ ทางฝ่ายโลกหรือแม้ประกอบอาชีพทางโลกด้วย แต่ด้วยเหตุผลของกระแสเรียก
เฉพาะของพวกเขา พวกเขาก็กังวลได้รับการบวชมาเพื่องานศาสนบริการศักดิ์สิทธิ์เป็นหลักและอย่างเด่นชัด
เช่นเดียวกับพวกนักบวชที่จะต้องเป็นพยานให้ชัดเจนและอย่างประทับใจว่า โลกไม่อาจเปลี่ยนแปลงไปได้
และไม่อาจนำขึ้นถวายเป็นพระเจ้าได้ เมื่อไม่มีจิตตารมณ์ของมหาบุญลาภ แต่สำหรับบรรดาฆราวาสเอง
เพราะกระแสเรียกพิเศษที่เป็นของพวกเขา จึงเป็นหน้าที่ของพวกเขาที่จะแสวงหาพระอาณาจักรของพระเจ้า
โดยการทำการต่างๆ ของโลกและจัดระเบียบให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า พวกเขาดำรงชีพอยู่ใน
โลก นั่นคือพวกเขาต้องทำแต่ละงานและทุกงาน และประกอบธุรกิจของโลก และอยู่ในสภาพแวดล้อม
ปกติธรรมดาของชีวิตครอบครัวและสังคม ซึ่งจริงๆ แล้วหมายถึงการเป็นอยู่แท้จริงของพวกเขา จากสิ่งเหล่านี้
นี่แหละพวกเขาถูกเรียกจากพระเจ้า โดยได้รับการนำทางจากจิตตารมณ์แห่งพระวรสาร ให้สามารถนำความ
ศักดิ์สิทธิ์มาสู่โลก เป็นเหมือนเชื้อแป้งที่ออกมาจากภายใน โดยการปฏิบัติหน้าที่เฉพาะของพวกเขาให้สำเร็จ
ไป ดังนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการเป็นพยานด้วยชีวิตของพวกเขา ด้วยแสงเรืองรองในความเชื่อ ความ
วางใจ และความรัก พวกเขาต้องเผยให้คนอื่นเห็นพระคริสตเจ้า มั่นขึ้นกับพวกเขาเป็นพิเศษด้วยที่จะส่อง
สว่างและจัดระเบียบสิ่งต่างๆ ของโลกนี้ทั้งหมด ซึ่งถือว่าพวกเขามีความสัมพันธ์อย่างแนบแน่น เพื่อว่าสิ่ง

เหล่านี้เกิดขึ้นและเจริญงอกงามตามรอยพระคริสต์เจ้า และจะเป็นการชั่งสาธุการแด่พระผู้สร้าง และพระผู้ไถ่อีกด้วย

ศักดิ์ศรีของมวลมนุษย์ในฐานะเป็นประชากรของพระเจ้า

32 พระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์ที่พระเจ้าทรงสถาปนาขึ้น ได้รับการจัดระบบและปกครองด้วยความหลากหลายอย่างน่าพิศวง “เพราะร่างกายมีองค์ประกอบหลายส่วน และส่วนต่างๆเหล่านี้ไม่มีหน้าที่เดียวกันฉันใด แม้เรามีจำนวนมาก เราก็รวมเป็นร่างกายเดียวในพระคริสต์เจ้าฉันนั้น โดยแต่ละคนต่างเป็นส่วนร่างกายของกันและกัน” (รม 12:4-5)

ฉะนั้น จึงมีประชากรของพระเจ้าที่ได้ทรงเลือกสรรไว้เพียงหนึ่งเดียว “มีองค์พระผู้เป็นเจ้าเดียว ความเชื่อหนึ่งเดียว ศีลล้างบาปหนึ่งเดียว”(อฟ 4:5) บรรดาสมาชิกต่างๆมีศักดิ์ศรีร่วมกันอันสืบเนื่องมากจากการที่พวกเขาได้เกิดใหม่ในพระคริสต์เจ้า มีพระพรพรทานร่วมกันในฐานะของการเป็นลูก มีกระแสเรียกร่วมกันไปสู่ความครบครัน มีความรอดอันเดียวกัน ความหวังอันเดียวกัน และความรักที่มีอาจแบ่งแยกได้ ดังนั้น ในพระคริสต์เจ้าและในพระศาสนจักรจึงมีความไม่เสมอภาคที่มาจากเชื้อชาติ หรือประเทศชาติใดๆ ไม่ว่าเงื่อนไขใดๆทางสังคม หรือเพศใดๆก็ตาม เพราะว่า “ไม่มีชาวยิวหรือชาวกรีก ไม่มีทาสหรือไท ไม่มีชายหรือหญิงอีกต่อไป เพราะท่านทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกันในพระคริสต์เยซู” (กท 3:28 กรีก, เทียบ คส 3:11)

ในพระศาสนจักรนั้นไม่ใช่ทุกคนต้องดำเนินหนทางเดียวกัน ถึงกระนั้น ทุกคนได้รับเรียกให้ไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ และได้รับความเชื่อล้ำค่าเท่าเทียมกับความเชื่อที่เราได้รับจากความเที่ยงธรรมของพระเจ้า (เทียบ 2 ปต 1:1) แม้ว่าบางคนได้รับการแต่งตั้งโดยพระประสงค์ของพระคริสต์เจ้าให้เป็นอาจารย์ เป็นผู้แจกจ่ายพระอัครตถ์ต่างๆ และเป็นชุมพบาลดูแลคนอื่นๆ ถึงกระนั้น ก็ยังมีความเสมอภาคกันอย่างแท้จริงสำหรับทุกคน เมื่อพิจารณาจากศักดิ์ศรีและจากกิจกรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่คริสตชนทุกคนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างพระคริสต์วรกาย การที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงแยกแยะระหว่างศาสนบริกรศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย กับภาคส่วนที่เหลือของประชากรของพระนั้น ก็บรรจุมวลมนุษย์ให้รวมเป็นหนึ่งเดียวกันด้วย เพราะบรรดาชุมพบาลและบรรดาคริสตชนอื่นๆถูกเชื่อมเข้าด้วยกันด้วยความสัมพันธ์ที่สนิทแนบแน่น บรรดาชุมพบาลของพระศาสนจักร - ดำเนินตามแบบอย่างขององค์พระผู้เป็นเจ้า - จะต้องอภิบาลดูแลกันและกัน และดูแลสัตบุรุษอื่นๆที่เหลือด้วย ฝ่ายสัตบุรุษส่วนที่เหลือก็ต้องให้ความร่วมมืออย่างกระตือรือร้นต่อบรรดาชุมพบาลและอาจารย์ทั้งหลาย และดังนั้นเอง ในท่ามกลางความหลากหลาย ทุกๆคนต่างยืนยันเป็นพยานถึงเอกภาพอันน่าอัศจรรย์ใจแห่งพระคริสต์วรกาย อันว่าความหลากหลายของพระพรพรทาน ของศาสนบริกร และของงานทั้งหลาย ได้รวบรวมลูกๆของพระเจ้าให้เป็นหนึ่งเดียว เพราะ “พระพรพิเศษทั้งหมดเป็นผลงานจากพระจิตเจ้าพระองค์เดียว” (1 คร 12 : 11)

ในฐานะที่มวลมนุษย์ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระเจ้าให้มีพระคริสต์เจ้าเป็นพี่ของพวกเขา แม้พระองค์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของทุกสรรพสิ่ง ก็ได้เสด็จมาเพื่อให้ผู้อื่นรับใช้ แต่มาเพื่อรับใช้ผู้อื่น (เทียบ

มธ 20:28) พวกเขายังมีบรรดาพี่น้องผู้ทำหน้าที่ศาสนบริการศักดิ์สิทธิ์ โดยทำการสั่งสอน โดยการบันดาลความศักดิ์สิทธิ์ และโดยการปกครองดูแลด้วยอำนาจของพระคริสตเจ้า จึงเป็นการหล่อเลี้ยงครอบครัวของพระเจ้าในแบบที่วาทบัญญัติใหม่แห่งความรักจะได้รับการเติมเต็มโดยทุกคน ดังที่นักบุญเอากุสตินได้กล่าวไว้อย่างงดงามว่า “เมื่อใดข้าพเจ้าได้รู้สึกหวาดกลัวในสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องเป็นสำหรับพวกท่าน เมื่อนั้นข้าพเจ้าได้รับความบรรเทาใจในสิ่งที่ข้าพเจ้าเป็นพร้อมกับพวกท่าน สำหรับพวกท่านข้าพเจ้าเป็นพระสังฆราชพร้อมกับพวกท่านข้าพเจ้าเป็นคริสตชนคนหนึ่ง อย่างแรกเป็นแต่ตำแหน่งหน้าที่ อย่างหลังเป็นพระหรรษทาน อย่างแรกเป็นเรื่องอันตราย แต่อย่างหลังเป็นเรื่องของความรอดพ้น” (น.เอากุสติน, บทเทศน์ 340,1 ; PL 38,1438)

ชีวิตเกี่ยวกับความรอดพ้น และงานแพร่ธรรม

33 จากการรวมกันเข้าเป็นประชากรของพระเจ้า และถูกตั้งขึ้นในพระวรกายหนึ่งเดียวของพระคริสตเจ้าที่มีศีระะเดียว ฆราวาสทั้งหลาย - ไม่ว่าจะเป็ใครก็ตาม - ในฐานะที่เป็นสมาชิกอย่างแท้จริง ก็มีกระแสเรียกที่จะประยุกต์ใช้อำนาจทั้งหมดที่พวกเขาได้รับมาจากความดีงามขององค์พระผู้สร้าง และจากพระหรรษทานขององค์พระผู้ไถ่ เพื่องานก่อสร้างพระศาสนจักร และเพื่อความศักดิ์สิทธิ์อันเนื่องนิตยของพระศาสนจักร

การแพร่ธรรมของบรรดาฆราวาส คือ การมีส่วนร่วมในภารกิจช่วยให้รอดของพระศาสนจักร โดยทางศีลล้างบาปและศีลกำลัง ทุกคนได้รับการแต่งตั้งให้ทำงานแพร่ธรรมนี้โดยองค์พระผู้เป็นเจ้าของ มากกว่านั้น โดยทางศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยทางศีลมหาสนิท ที่ความรักของพระเจ้าและมนุษย์ซึ่งเป็นหัวใจของงานแพร่ธรรมนั้นจะถูกมอบต่อและบำรุงรักษาไว้ อย่างไรก็ตาม บรรดาฆราวาสได้รับกระแสเรียกที่พิเศษนี้ คือการทำให้พระศาสนจักรปรากฏอยู่และบังเกิดผล ในสถานที่และสภาพแวดล้อมเหล่านั้นที่มีแต่เพียงพวกเขาสามารถทำให้พระศาสนจักรเป็นเกลื่อของแผ่นดิน ดังนั้นฆราวาสทุกคน เนื่องจากพรสวรรค์ต่างๆที่พวกเขาได้รับ จะต้องเป็นพยานและในขณะเดียวกันก็เป็นเครื่องมือที่มีชีวิตในภารกิจของพระศาสนจักรเอง “ตามสัดส่วนที่พระคริสตเจ้าประทานให้” (อฟ 4 : 7)

นอกจากนี้ว่า งานแพร่ธรรมนี้ซึ่งเป็นหน้าที่ของคริสตชนทุกคนอย่างแน่นอนแล้ว ฆราวาสอาจได้รับเรียกให้มาร่วมมืออย่างใกล้ชิดมากขึ้นในงานแพร่ธรรมของพระสุานานุกรมในวิถีทางที่แตกต่างออกไป ตัวอย่างเช่นบรรดาชายและหญิงที่ได้ช่วยนักบุญเปาโลัครสาวกในการประกาศพระวรสาร ได้ออกแรงทำงานอย่างมากเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของ (เทียบ ฟป 4 :3 ; รม 16 : 3 และต่อไป) มากกว่านั้น พวกเขาสามารถที่จะถูกพระสุานานุกรมแต่งตั้งให้มีตำแหน่งหน้าที่เพื่อจุดประสงค์ทางฝ่ายวิญญาณด้วย

ดังนั้น ฆราวาสทุกคนจึงมีหน้าที่อันสูงส่งในการทำงานเพื่อการเผยแผ่แผนการแห่งความรอดของพระเจ้าต่อมนุษย์ทุกคน ทุกยุคสมัย และทุกแห่งหนในโลก ให้กว้างไกลขึ้นไปเรื่อยๆ เพราะฉะนั้น ต้องเปิดทางอย่างชัดเจนเพื่อให้พวกเขามีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในงานช่วยให้รอดของพระศาสนจักร ตามความสามารถของพวกเขาที่มี และตามความจำเป็นของกาลเวลา

ฆราวาสมีส่วนร่วมในสังฆภาพทั่วไป และในคารวกิจ

34 เพราะพระเยซูคริสตเจ้า ผู้ทรงเป็นสงฆ์สูงสุดและนิรันดร ทรงปรารถนาที่จะให้บรรดาฆราวาสดำเนินงานต่อไปในการเป็นพยานและภารกิจรับใช้ของพระองค์ด้วย จึงทรงบันดาลให้พวกเขามีชีวิตด้วยพระจิตของพระองค์ และทรงกระตุ้นเตือนพวกเขาไม่หยุดหย่อนให้ไปสู่ความดีทุกอย่างและความครบครันทุกประการสำหรับบุคคลที่พระองค์ได้ให้ร่วมสนิทชิดเชื้อกับชีวิตและภารกิจของพระองค์เหล่านั้น พระองค์ยังทรงโปรดให้มีส่วนร่วมในตำแหน่งหน้าที่สงฆ์ของพระองค์อีกด้วย จะได้ถวายคารวกิจฝ่ายจิตเพื่อพระเกียรติมงคลแต่บิดา และเพื่อความรอดของมนุษย์ ดังนั้น ฆราวาสที่ได้อุทิศตนเป็นของพระคริสตเจ้าและได้รับการเจิมโดยพระจิตเจ้า ก็ได้รับการเรียกอย่างน่าพิศวงและได้รับการเตรียมตัว เพื่อว่า ผลผลิตที่มั่งคั่งกว่าของพระจิตเจ้าจะเกิดขึ้นในตัวพวกเขา เหตุว่า งานทุกอย่างของพวกเขาก็ดี คำภาวนาและการดำเนินงานแพรวพรรณต่างๆ ของพวกเขาก็ดี ครอบครัวและชีวิตแต่งงานของพวกเขาก็ดี งานประจำวันก็ดี การพักผ่อนหย่อนใจทั้งใจและกายก็ดี ถ้าพวกเขากระทำในองค์พระจิต - จริงๆ แล้วแม้ความยากลำบากต่างๆ ของชีวิตที่พวกเขาต้องเพียรอดทนด้วย- สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมดจะกลายเป็นเครื่องบูชาฝ่ายจิต ซึ่งเป็นที่สบพระทัยของพระเจ้า เดชะพระเยซูคริสตเจ้า (เทียบ ปต 2:5) ในพิธีบูชามิสซา สิ่งเหล่านี้จะเป็นสิ่งเหมาะสมมากที่สุดที่จะนำมาถวายแด่พระบิดาร่วมกับพระกายของพระองค์พระผู้เป็นเจ้า และดังนั้น ด้วยการน้อมสการโดยกิจการศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขาในทุกหนทุกแห่ง ฆราวาสก็ทำให้โลกศักดิ์สิทธิ์ไปและมอบถวายแด่พระเจ้า

ฆราวาสมีส่วนร่วมในหน้าที่ประกาศกของพระคริสตเจ้า และในการเป็นพยานยืนยัน

35 พระคริสตเจ้าทรงเป็นประกาศกผู้ยิ่งใหญ่ พระองค์ได้ทรงประกาศพระอาณาจักรของพระบิดา ทั้งด้วยการเป็นพยานยืนยันด้วยชีวิต และด้วยพระวาจาอันทรงฤทธิ์ของพระองค์ จนกว่าจะถึงวันแสดงพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์อย่างครบบริบูรณ์ พระองค์จึงทรงกระทำให้ตำแหน่งหน้าที่ประกาศกนี้สำเร็จไป ไม่เพียงเฉพาะโดยทางพระฐานานุกรมผู้เป็นคนสอนในพระนามและฤทธิ์อำนาจของพระองค์ แต่โดยทางฆราวาสด้วย เพราะฉะนั้น พระองค์จึงทรงแต่งตั้งพวกเขาให้เป็นพยานยืนยัน และทรงจัดเตรียมพวกเขาให้พร้อมด้วยความซาบซึ้งในแนวทางแห่งความเชื่อ และพระหรรษทานแห่งพระวาจา (เทียบ กจ 2:17-18; วว 19:10) เพื่อให้อำนาจแห่งพระวรสารเปล่งรัศมีในชีวิตประจำวัน ในครอบครัว และในสังคม พวกเขาแสดงตนเป็นบุตรแห่งพันธสัญญา ในเมื่อพวกเขาตั้งมั่นอยู่ในความเชื่อและความหวัง พวกเขาใช้เวลาปัจจุบันให้ดีที่สุด (อฟ 5:16; คส 4:5) และด้วยความมานะพากเพียรคอยพระสิริรุ่งโรจน์ในกายภาคนั้น (เทียบ รม 8:25) อย่าให้พวกเขาซ่อนความหวังนี้ไว้ในส่วนลึกในจิตใจพวกเขา แต่ให้เผยแสดงออกมาภายนอก ในรูปแบบชีวิตทางฝ่ายโลกของพวกเขา ในการกลับใจอย่างต่อเนื่อง และในการต่อสู้ “กับผู้ปกครองพิภพแห่งความมืดมนนี้ ต่อสู้กับบรรดาจิตแห่งความชั่วร้ายที่อยู่บนท้องฟ้า” (อฟ 6:12)

ในเมื่อศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ของพันธสัญญาใหม่ ซึ่งหล่อเลี้ยงชีวิตและงานแพรวพรรณของบรรดาสัตบุรุษ เป็นรูปหมายถึงฟ้าใหม่แผ่นดินใหม่ (เทียบ วว 21:1) ก็เป็นเช่นนั้นด้วยกับบรรดาฆราวาสที่กลายเป็นผู้

ประกาศที่เก่งกล้าแห่งความเชื่อในสิ่งที่ได้หวังไว้ (เทียบ ฮบ 11:1) ถ้าพวกเขาเชื่อการประกาศความเชื่อโดยไม่ลังเลเข้าด้วยกันกับชีวิตแห่งความเชื่อ การประกาศพระวรสารแบบนี้ กล่าวคือ การประกาศถึงพระคริสต์เจ้าด้วยวาจา และการเป็นพยานด้วยชีวิต เรียกร้องให้มีลักษณะที่พิเศษและมีประสิทธิภาพโดยเฉพาะ เพราะเป็นสิ่งที่จะต้องทำให้สำเร็จไปในสภาพแวดล้อมธรรมดาของโลก

สถานะชีวิตแบบที่มีศรัทธาคือวิถีพิเศษประการหนึ่งก่อให้เกิดความศรัทธาคือ อันได้แก่ ชีวิตแต่งงานและชีวิตครอบครัว ถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในตำแหน่งหน้าที่ประกาศนี้ เพราะเป็นที่ซึ่งคริสตศาสนาแผ่ซ่านเข้าไปในชีวิตทั้งชีวิต บันดาลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง และดีขึ้นเรื่อยๆ จึงเป็นที่มีการปฏิบัติและเป็นโรงเรียนแพร่ธรรมของฆราวาส ในสถานะนี้ สามภรรยาที่มีกระแสเรียกโดยเฉพาะ พวกเขาต้องเป็นพยานถึงความเชื่อและความรักต่อพระคริสต์เจ้าให้แก่กันและกัน และให้แก่ลูกๆ ด้วยครอบครัวคริสตชนประกาศถึงการมีอยู่ของพระอาณาจักรของพระเจ้าในขณะปัจจุบัน และถึงความหวังว่าจะได้ชีวิตที่เป็นสุข ดังนั้นอาศัยแบบอย่างและการเป็นพยานยืนยันของพวกเขา พวกเขาทำให้รู้ว่าโลกแห่งบาปมีความมืด และให้แสงสว่างแก่ผู้ที่แสวงหาความจริง

เพราะฉะนั้น แม้กำลังทำธุรกรรมทางฝ่ายโลก ฆราวาสก็ต้องสามารถและต้องทำงานที่เปี่ยมด้วยคุณค่าเพื่อการประกาศพระวรสารให้แก่โลกด้วย แต่ถ้าเป็นในที่ที่ไม่มีศาสนบริกรศักดิ์สิทธิ์เลย หรือศาสนบริกรเหล่านี้ถูกขัดขวางจนไม่สามารถทำหน้าที่ได้ เช่นในคราวถูกเบียดเบียน ฆราวาสบางคนก็เข้าทำหน้าที่ศักดิ์สิทธิ์นี้แทนสุดความสามารถของตน หรือถ้าจริงๆ แล้ว ฆราวาสจำนวนมากเสียสละกำลังของพวกเขาทั้งหมดในงานแพร่ธรรม แม้กระนั้นก็ตาม ฆราวาสทุกคนไม่ยกเว้นใครเลย ต้องให้ความร่วมมือในการเผยแพร่และการเสริมสร้างพระอาณาจักรของพระเจ้า ฉะนั้นให้บรรดาฆราวาสพยายามหาความรู้ให้มากยิ่งขึ้นในเรื่องความจริงที่พระทรงไขแสดง และวิงวอนขอพระพรแห่งความปรีชาจากพระเจ้าด้วยความเร่งร้อน

ฆราวาสมีส่วนในงานบริการของพระราชา

36 พระคริสต์เจ้าทรงถ่อมพระองค์จนถึงกับทรงยอมรับแม้ความตาย เพราะเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงเทิดทูนพระองค์ขึ้นสูงส่ง (เทียบ ฟป 2:8-9) โปรดให้เสด็จเข้าสู่พระอาณาจักรอันทรงเกียรติของพระองค์ ทุกสิ่งถูกปราบอยู่ใต้อำนาจของพระคริสต์เจ้า จนกว่าพระองค์ทรงมอบพระองค์เองและทุกสิ่งสร้างให้อยู่ใต้อำนาจของพระบิดา เพื่อพระเจ้าจะได้ทรงเป็นทุกสิ่งในทุกคน (เทียบ 1 คร 15:27-28) พระองค์ได้ทรงมอบอำนาจนี้ให้กับบรรดาสานุศิษย์ เพื่อพวกเขาจะได้มีอิสระเสรีอย่างสูงส่ง และโดยการปฏิเสศตนเองเพื่อดำเนินชีวิตอย่างศักดิ์สิทธิ์ จะได้มีชัยชนะต่ออโรคยะตัวตนในตัวของพวกเขาเอง (เทียบ รม 6:12) ยิ่งกว่านั้น เมื่อรับใช้พระคริสต์เจ้าในเพื่อนมนุษย์อื่นๆ ด้วยความสุภาพถ่อมตนและความเพียรอดทน พวกเขาจะได้นำพี่น้องสัตบุรุษมาเข้าเฝ้าพระราชอาสน์นั้น ผู้ที่ใครๆ ใฝ่ใจก็ครองราชย์ (ร่วมกับพระองค์) องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปรารถนาที่จะให้สัตบุรุษที่เป็นฆราวาสขยายพระอาณาจักรของพระองค์ด้วย อาณาจักรที่ประสาทความจริงและชีวิต อาณาจักรที่ประสาทความศักดิ์สิทธิ์และพระพรหรรษา อาณาจักรแห่งความยุติธรรม ความรัก

และสันติ เมื่ออยู่ในอาณาจักรนี้ สิ่งสร้างเองจะได้รับการปลดปล่อยจากการเป็นทาสของความเสื่อมสลาย เพื่อไปปรับอิสรภาพอันรุ่งเรืองของบรรดาบุตรของพระเจ้า (เทียบ รม 8:21) นี่คือการปลดปล่อยที่ใหญ่มาก นี่คือการปลดปล่อยที่ยิ่งใหญ่ที่บรรดาสานุศิษย์ได้รับ นั่นคือ “ทุกสิ่งล้วนเป็นของพวกเขา แต่พวกเขาเป็นของพระคริสต์ และพระคริสต์เป็นของพระเจ้า” (1 คร 3:23)

เพราะฉะนั้น บรรดาสัตบุรุษต้องรู้จักธรรมชาติที่ลึกซึ้ง รวมทั้งคุณค่าและลำดับของสิ่งสร้างทั้งหมด เพื่อเทิดพระเกียรติแด่พระเจ้า แม้ในการทำงานต่างๆฝ่ายโลกนี้ พวกเขาจะต้องช่วยกันและกันนำชีวิตไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์มากขึ้น เพื่อว่าโลกจะได้เต็มไปด้วยจิตตารมณ์ของพระคริสต์เจ้า และจะได้บรรลุผลสำเร็จมากขึ้นตามจุดหมายของมัน ทั้งในด้านความยุติธรรม ความรัก และสันติ ฆราวาสมีบทบาทสำคัญในงานแห่งความสำเร็จบริบูรณ์ของสากลจักรวาลนี้ เพราะฉะนั้น ด้วยความสันตจิตชัดเจนในธุรกิจฝ่ายโลก และด้วยการทำงานของพวกเขา พร้อมทั้งความช่วยเหลือโดยพระพรที่ท่านที่อยู่ภายใน ทำให้พวกเขาทำงานอย่างแข็งขันเพื่อว่าสิ่งต่างๆที่สร้างขึ้นมาจากด้วยแรงงานของมนุษย์ ความเชี่ยวชาญทาง**เทคนิค** และวัฒนธรรมของบ้านเมืองจะนำมาใช้เพื่อประโยชน์ของมนุษย์ทุกคน ซึ่งเป็นไปตามแผนการของพระเจ้าผู้สร้างและตามพระวาจาของพระองค์ อันจะทำให้สิ่งของต่างๆ เหล่านี้มีการจำหน่ายจ่ายแจกไปสู่ทุกคนอย่างเหมาะสม โดยการทำเช่นนั้นในตัวมันเองก็นำไปสู่ความก้าวหน้าสากลในด้านเสรีภาพของมนุษย์และของคริสตชน ดังนั้นแหละ โดยผ่านทางสมาชิกของพระศาสนจักร พระคริสต์เจ้าจะทรงทอแสงความสว่างอันช่วยให้รอดของพระองค์ไปยังสังคมนมนุษย์ทั้งหมด ยิ่งวันยิ่งทวีขึ้น

นอกนั้น เมื่อฆราวาสร่วมแรงร่วมใจกันก็สามารถรักษาเยียวศาสนสถานต่างๆ และสภาพเงื่อนไขต่างๆของโลกที่ถูกโน้มนำไปสู่บาป โดยการนำสิ่งต่างๆเหล่านี้เข้ามาสู่หลักความยุติธรรม สนับสนุนให้ปฏิบัติตามคุณธรรมแทนที่จะทำตัวเป็นอุปสรรคขัดข้อง การปฏิบัติเช่นนี้ก็เท่ากับว่า พวกเขาทำให้วัฒนธรรมและการงานของมนุษย์เต็มไปด้วยคุณค่าทางศีลธรรม วิธีนี้ทำให้ทุ่งนาของโลกนี้ได้รับการเตรียมอย่างดีสำหรับเมล็ดพันธุ์แห่งพระวาจาของพระเจ้า และประตูต่างๆของพระศาสนจักรจะถูกเปิดให้กว้างขึ้น เพื่อเปิดทางให้ข่าวสารแห่งสันติเข้ามาในโลก

เนื่องด้วยระบบความรอดเช่นนี้ สัตบุรุษต้องเรียนรู้ที่จะแยกแยะให้ดีๆ ระหว่างสิทธิและหน้าที่ต่างๆที่พวกเขามีในฐานะที่เป็นสมาชิกของพระศาสนจักร กับสิ่งต่างๆที่เขามีในฐานะเป็นสมาชิกของสังคมนมนุษย์ พวกเขาต้องพยายามสมานสถานะทั้งสองให้สอดคล้องกลมเกลียวกัน โดยระลึกว่าพวกเขาจะต้องให้มโนธรรมแบบคริสตชนเป็นตัวนำทางในกิจการของโลกทุกชนิด เพราะว่า ไม่มีธุรกิจฝ่ายโลกของมนุษย์อันใดเลย ที่จะอยู่นอกเหนืออำนาจครอบครองของพระเจ้าไปได้ ในสมัยของเราทุกวันนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่สุดที่จะต้องทำให้การแยกแยะและความสอดคล้องกลมเกลียวเป็นที่กระจ่างชัดเท่าที่เป็นไปได้ เพื่อว่าสัตบุรุษจะได้กระทำการกิจของพระศาสนจักรให้สอดคล้องรับกันกับสถานการณ์พิเศษต่างๆของโลกทุกวันนี้ให้มากยิ่งขึ้น เพียงแต่จะต้องระลึกไว้ว่า บ้านเมืองทางโลกซึ่งเกี่ยวข้องกับของฝ่ายโลกล้วนๆ ก็มีสิทธิ์ปกครองตามหลักเกณฑ์ของตนเอง

แต่ถ้ามีข้อคำถามที่มีเค้าลางที่จะสร้างสังคมขึ้นโดยไม่คำนึงถึงศาสนา หรือโจมตีและทำลายเสรีภาพการนับถือศาสนาของประชาชนอย่างแข็งขัน เราก็มีสิทธิปฏิเสธโดยชอบธรรม

ด้านความเกี่ยวข้องกับพระสุณานุกรม

37 เช่นเดียวกับคริสตชนทั้งหมด ชาววาสก็มีความเชื่อที่จะได้รับความช่วยเหลือในด้านทรัพย์สินฝ่ายวิญญาณอย่างอุดมสมบูรณ์จากพระศาสนจักร โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับพระวาจาของพระเจ้า และเรื่องศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆจากบรรดาชุมพาบาล ในเรื่องที่เราเพิ่งกล่าวถึงนี้ ชาววาสจะต้องเผยความต้องการและความปรารถนาของพวกเขาออกมาโดยอิสระเสรี และด้วยความไว้วางใจประสาธุการของพระเจ้าและพี่น้องๆของพระคริสตเจ้า อันว่าความรู้ ความสามารถ หรือความโดดเด่นที่พวกเขามี ชาววาสควรใช้สิทธิและที่จริงเป็นหน้าที่ด้วยที่จะต้องแสดงความคิดเห็นออกมาในสิ่งต่างๆที่เกี่ยวกับความดีของพระศาสนจักร ถ้ามีโอกาสให้พวกเขากระทำการนี้ผ่านทางสถาบันต่างๆที่พระศาสนจักรได้ตั้งขึ้นมาเพื่อจุดประสงค์นั้นๆ และควรกระทำการไปตามความจริงด้วยความกล้าหาญและรอบคอบเสมอๆ และด้วยความเคารพและความรักต่อบุคคลที่เป็นตัวแทนของพระคริสตเจ้าตามตำแหน่งของพวกเขา

เช่นเดียวกับคริสตชนทั้งหมด ชาววาสควรน้อมรับด้วยความนอบน้อมแบบคริสตชนโดยทันทีในสิ่งที่ถูกกำหนดแล้วโดยบรรดาชุมพาบาล ผู้ซึ่งในฐานะเป็นอาจารย์และผู้ปกครองของพระศาสนจักรเป็นตัวแทนของพระคริสตเจ้า การทำเช่นนี้ พวกเขาจะทำตามแบบอย่างของพระคริสตเจ้า พระองค์ทรงนอบน้อมเชื่อฟังจนกระทั่งยอมสิ้นพระชนม์ เพื่อเปิดทางให้มนุษย์ผู้มรรคาอันเป็นสุขอย่างบุตรของพระเจ้า พวกเขาต้องไม่เพิกเฉยในการภาวนาวิงวอนต่อพระเจ้าเพื่อผู้ปกครองของตน เพราะพวกเขาทันทาคอยเอาใจใส่ดูแลวิญญาณเสมือนผู้ที่ต้องเสนอรายงาน เพื่อให้พวกเขาทำงานนี้ด้วยความยินดี มิใช่ด้วยความเศร้า (เทียบ ฮบ 13:17)

อันที่จริงบรรดาชุมพาบาลต้องรับรู้และสนับสนุนศักดิ์ศรีและความรับผิดชอบของชาววาสในพระศาสนจักร ต้องนำคำแนะนำที่สุ่มรอบคอบของพวกเขามาใช้ด้วยความเต็มใจ และมอบหน้าที่ต่างๆในงานบริการรับใช้พระศาสนจักรให้กับพวกเขาด้วยความไว้วางใจ ปล่อยให้เขามีอิสระและวางแผนในการกระทำ ที่จริงต้องส่งเสริมให้พวกเขากล้าหาญที่จะดำเนินงานต่างๆด้วยความคิดริเริ่มของพวกเขาเอง นายชุมพาบาลต้องพิจารณาอย่างใส่ใจด้วยความรักประสาพ่อในองค์พระคริสตเจ้าในสิ่งต่างๆที่ชาววาสได้เสนอขึ้นมาตามความคิดริเริ่ม ตามคำแนะนำ และตามความปรารถนาของพวกเขา กว้านั้นอีก บรรดาชุมพาบาลต้องเคารพและรับรู้อิสรภาพที่เป็นสิทธิของทุกคนในสังคมบ้านเมืองด้วย

เมื่อบรรดาชาววาสและบรรดาชุมพาบาลต่างคบหากันอย่างสนิทสนมดังนี้ ก็คงคาดหวังได้ว่าพระศาสนจักรจะได้รับคุณประโยชน์มากมาย ชาววาสจะมีจิตสำนึกในความรับผิดชอบของตนเองมากขึ้น มีความร้อนรนเพิ่มขึ้น พวกเขาพร้อมที่จะฉีกกำลังในงานของบรรดาชุมพาบาลของพวกเขามากขึ้น ฝ่ายบรรดาชุมพาบาล เมื่อมีประสบการณ์ของชาววาสช่วยเหลือด้วย ก็สามารถตัดสินใจในเรื่องฝ่ายจิตและฝ่าย

โลกได้ชัดเจนและเหมาะสมมากยิ่งขึ้น เมื่อสมาชิกทั้งหมดทำให้พระศาสนจักรเข้มแข็งขึ้นเช่นนี้ พระศาสนจักรก็สามารถประกอบภารกิจของตนเพื่อให้ชีวิตแก่โลกให้สำเร็จไปอย่างมีประสิทธิภาพ

บทสรุปตอนจบ

38 ชาววาสแต่ละคนต้องเป็นพยานถึงการกลับคืนพระชนมชีพ และเป็นพยานถึงพระชนมชีพขององค์พระเยซูเจ้าให้กับโลก และทำตนเป็นเครื่องหมายถึงพระเจ้าผู้ทรงชีวิต ทั้งโดยรวมตัวกันและในแต่ละคน จะต้องเลี้ยงดูโลกด้วยผลของพระจิตส์สุดความสามารถที่ตนมี (เทียบ กท 5:22) เขาจะต้องสอดแทรกจิตตารมณ์ที่ยกย่องผู้ที่มีใจยากจน ผู้ที่มีใจอ่อนโยน และผู้สร้างสันติเข้าไปในโลก ซึ่งก็คือบรรดาผู้คนเหล่านั้นที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประกาศในพระวรสารว่าเป็นผู้ที่เป็นสุข (เทียบ มธ 5:3-9) พุดสั้นๆ คำเดียวว่า “วิญญาณอยู่ในร่างกายอย่างไร คริสตชนต้องอยู่ในโลกอย่างนั้น”

บทที่ 5

การเรียกเข้ามาสู่ความศักดิ์สิทธิ์

อารัมภบท

39 พระศาสนจักร ซึ่งมีธรรมล้ำลึกดั่งที่สภาพร่างกายศักดิ์สิทธิ์นี้อธิบายไว้ ย่อมอ้างไว้ซึ่งความศักดิ์สิทธิ์อันไม่มีวันสูญสิ้นไปในฐานะเป็นเรื่องของความเชื่อ เพราะด้วยว่าพระคริสตเจ้า พระบุตรของพระเจ้า พระองค์ท่านพร้อมทั้งพระบิดาและพระจิต ได้ทรงรับคำเทิดทูนสรรเสริญว่า “เป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์แต่ผู้เดียว” ทรงรักพระศาสนจักรดั่งภรรยาของพระองค์ ทรงพลีพระองค์เพื่อพระศาสนจักร ทรงบันดาลให้พระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์ (เทียบ อฟ 5:25-26) พระองค์ทรงนำพระศาสนจักรมาแนบติดกับพระองค์ จนกระทั่งเป็นร่างกายของพระองค์ และได้ทรงมอบพระคุณของพระจิตให้กับพระศาสนจักรเพื่อพระเกียรติมงคลแด่พระเจ้า เพราะฉะนั้น ทุกคนในพระศาสนจักร ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่สังกัดอยู่ในพระสุณานุกรม หรือผู้ได้รับการดูแลจากพระสุณานุกรม ก็ถูกเรียกเข้ามาสู่ความศักดิ์สิทธิ์ ทั้งนี้เป็นไปตามวาจาของท่านอัครสาวกที่ว่า “นี่คือพระประสงค์ของพระเจ้า คือให้ท่านเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์” (1 ธส 4:3; เทียบ อฟ 1:4) ความศักดิ์สิทธิ์ของพระศาสนจักรนี้สำแดงให้ปรากฏอยู่ไม่ขาดสายในผลพระหรรษทานซึ่งพระจิตเจ้าทรงบันดาลให้เกิดขึ้นในบรรดาสัตบุรุษ และจะต้องเป็นเช่นนี้เรื่อยไป การปรากฏให้เห็นนั้นเป็นไปโดยแบบต่างๆกัน โดยที่แต่ละคนตามสถานะชีวิตของตนเองมุ่งไปสู่ความรักที่ครบครันก็ย่อมนำความศักดิ์สิทธิ์ไปสู่ผู้อื่นด้วย ซึ่งปรากฏออกมาอย่างชัดเจนในตัวของมันเอง เมื่อปฏิบัติตามคำแนะนำ ที่ปกติเรียกกันว่า “คำแนะนำแห่งพระวรสาร” การปฏิบัติตามคำแนะนำนี้มีพระจิตเจ้าเป็นผู้กระตุ้นเตือน คริสตชนจำนวนมากรับมาปฏิบัติ บ้างทำเป็นส่วนตัว บ้างทำตามรูปแบบหรือสถานะที่พระศาสนจักรกำหนดไว้ การปฏิบัตินี้ทำให้และจะให้การเป็นพยานยืนยันและแบบอย่างแห่งความศักดิ์สิทธิ์นั้นประจักษ์ชัดเจน

การเชื่อเชิญทุกคนทั่วไปให้มาสู่ความศักดิ์สิทธิ์

40 องค์พระเยซู พระอาจารย์และพระผู้เป็นแบบฉบับแห่งความบริบูรณ์ครบครันทั้งปวง ได้ทรงเทศน์สอนเรื่องความศักดิ์สิทธิ์ของชีวิต (อันพระองค์ท่านเองทรงเป็นผู้ให้กำเนิดและเป็นผู้กระทำ) ให้แก่บรรดาสานุศิษย์ของพระองค์ ทั้งแต่ละคน และทุกๆคน โดยไม่มีการแบ่งแยก “ฉะนั้น ท่านจึงเป็นคนดีอย่างสมบูรณ์ ดังที่พระบิดาเจ้าสวรรค์ของท่านทรงความดีอย่างสมบูรณ์เถิด” (มธ 5: 48) เพราะว่าพระองค์ทรงส่งพระจิตเจ้ามายังทุกคน เพื่อปลุกกระตุ้นภายในให้เขารักพระเจ้าสุดจิตใจ สุดวิญญาณ สุดสติปัญญา และสุดกำลังของพวกเขา (เทียบ มก 12:30) และให้รักกันและกันเหมือนพระคริสตเจ้าทรงรักพวกเขา (เทียบ ยน 13:34 ; 15:12) บรรดาผู้ที่ติดตามพระคริสตเจ้านั้นได้รับการเรียกจากพระองค์ ไม่ใช่เพราะผลงานของพวกเขา แต่เพราะพระประสงค์และพระพรของท่านของพระองค์ พวกเขาได้เป็นผู้ชอบธรรมในองค์พระเยซูเจ้า ได้รับการเป็นบุตรของพระเจ้าในศีลล้างบาปอันประทานความเชื่อ และเป็นผู้มีส่วนร่วมในพระธรรมชาติของพระเจ้า ฉะนั้น พวกเขาจึงเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์อย่างแท้จริง ความศักดิ์สิทธิ์ที่พวกเขาได้รับจากพระเจ้านี้ พวกเขาจะต้องรักษาไว้และทำให้สมบูรณ์ไปในชีวิต พวกเขาได้รับการบอกกล่าวจากอัครสาวกให้ดำเนินชีวิตอย่าง “เหมาะสมกับผู้ศักดิ์สิทธิ์” (อฟ 5:3) และจงประดับตน “ในฐานะเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรร เป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ และเป็นที่รักของพระองค์ จงเห็นอกเห็นใจกัน จงมีความใจดี ความถ่อมตน ความอ่อนโยน และความ پاکเพียรอดทน” (คส 3:12) และมีผลของพระจิตเจ้าในเรื่องความศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา (เทียบ กท 5:22 , รม 6:22) แต่เพราะเหตุว่าเราทุกคนต่างก็ผิดพลาดได้หลายเรื่อง (เทียบ ยก 3:2) เราจึงต้องการพระเมตตาของพระเยซูเสมอ และต้องภาวนาทุกวัน “โปรดประทานอภัยแก่ข้าพเจ้า” (มธ 6:12)

ดังนั้น จึงเห็นได้อย่างชัดเจนว่า คริสตชนทุกคน ไม่ว่าจะอยู่ในฐานะใดๆ ต่างก็ได้รับเรียกไปสู่ความครบสมบูรณ์ของชีวิตคริสตชนและไปสู่ความรักอันบริบูรณ์ และความศักดิ์สิทธิ์นี้ยังได้ช่วยส่งเสริมให้มีชีวิตตามทำนองคลองธรรมในสังคมโลกมากขึ้นด้วย เพื่อไปถึงความสมบูรณ์นี้ สัตบุรุษต้องใช้พลังส่วนที่พวกเขาได้รับจากพระพรของพระคริสตเจ้า เพื่อว่าในการตามรอยพระบาทและทำให้สอดคล้องกับพระฉายาลักษณ์ของพระองค์ และด้วยการทำตามพระประสงค์ของพระองค์ในทุกสิ่ง พวกเขาจะได้อุทิศตนสุดจิตสุดใจแด่พระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้า และต่อกรบริการรับใช้เพื่อนพี่น้อง ดังนั้น ความศักดิ์สิทธิ์ของประชากรของพระเจ้านี้จะเติบโตบังเกิดผลสมบูรณ์ ดังที่เคยปรากฏชัดในประวัติศาสตร์ของพระศาสนจักรผ่านทางชีวิตของนักบุญจำนวนมาก

ความศักดิ์สิทธิ์มีแต่ประการเดียว แต่การปฏิบัติความศักดิ์สิทธิ์มีหลายรูปแบบ

41 รูปแบบต่างๆของชีวิตและหน้าที่การงานมีมากมายหลายรูปแบบ แต่ความศักดิ์สิทธิ์คือความเป็นหนึ่งเดียว ความศักดิ์สิทธิ์นั้นซึ่งทุกคนร่วมกันกระทำภายใต้พระจิตของพระเจ้า และโดยความนบนอบต่อพระสุรเสียงของพระบิดา และนมัสการพระเจ้าพระบิดาในจิตใจและความสัตย์จริง คือการติดตามพระ

คริสตเจ้า ผู้ทรงยากจน ผู้ถ่อมพระองค์ และทรงแบกกางเขน เพื่อว่าพวกเขาสมจะได้เป็นผู้มีส่วนในพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์ อย่างไรก็ตามแต่แต่ละคนจะต้องก้าวหน้าไปอย่างมั่นคงในหนทางแห่งความเชื่อที่มีชีวิต ซึ่งจะกระตุ้นให้เกิดมีความหวังและผลิตผลงานโดยอาศัยความรัก ตามพระพรและหน้าที่ของตนเองที่มี

อันดับแรกคือ บรรดาชุมพาบาลผู้เลี้ยงดูฝูงแกะของพระคริสตเจ้า ตามพระฉายาลักษณะของสงฆ์สูงสุดและนิรันดร ผู้ทรงเป็นนายชุมพาและพระสังฆราชของวิญญูณเรา จะต้องปฏิบัติหน้าที่ศาสนบริการด้วยความศักดิ์สิทธิ์และกระตือรือร้น ด้วยความสุภาพถ่อมตนและความแข็งขัน ดังนี้ก็จะบรรลุผล การปฏิบัติหน้าที่ศาสนบริการดังนี้จะเป็นวิธีการสำคัญทำให้พวกท่านศักดิ์สิทธิ์ไปด้วย การได้รับเรียกเข้าสู่สังฆภาพอย่างสมบูรณ์นี้ พวกท่านได้รับพระพรหรรษาเฉพาะของศีลศักดิ์สิทธิ์นั้น เพื่อว่า โดยการภาวนา การถวายบูชา และการเทศนา และการกระทำทุกรูปแบบในการดูแลและบริการของพระสังฆราช พวกท่านทำให้หน้าที่แห่งความรักต่องานอภิบาลครบครันสมบูรณ์ไป พวกท่านต้องไม่กลัวที่จะสละชีวิตเพื่อแกะของตน และเป็นแบบอย่างแก่ฝูงแกะ(เทียบ 1 ปต 5:3) พวกท่านจะต้องส่งเสริมให้ความศักดิ์สิทธิ์เจริญยิ่งขึ้นในพระศาสนจักรด้วยแบบอย่างของพวกท่านเองด้วย

บรรดาพระสงฆ์ ผู้ที่มีความคล้ายกันกับตำแหน่งชั้นสังฆราช เป็นประจักษ์มกฏฝ่ายวิญญูณของบรรดาพระสังฆราช ก็มีส่วนร่วมในพระพรหรรษาประจำตำแหน่งหน้าที่ของพวกท่าน โดยผ่านทางพระคริสต์ผู้เป็นองค์คนกลางนิรันดรแต่องค์เดียว พวกเขาต้องเติบโตในความรักต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนพี่น้อง โดยการปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขาในแต่ละวัน จะต้องรักษาความสัมพันธ์กับเพื่อนพระสงฆ์ไว้ให้ดี ต้องเพิ่มพูนความดีฝ่ายวิญญูณทุกชนิด และเป็นพยานที่มีชีวิตจริง ๆ ถึงพระเจ้าต่อหน้าคนทุกคน ให้เลียนแบบบรรดาพระสงฆ์เหล่านั้นในกระแสดศวรรษต่างๆ ที่ได้ให้แบบอย่างที่ดีเด่นในด้านความศักดิ์สิทธิ์ บ่อยครั้งได้ทำงานรับใช้อย่างถ่อมตนและปิดบังซ่อนเร้น ชีวิตที่น่าสรรเสริญของพวกเขายังคงอยู่ในพระศาสนจักรของพระเจ้า บรรดาพระสงฆ์ยังมีหน้าที่ภาวนาและถวายบูชาเพื่อประชากรของพวกเขาและเพื่อประชากรของพระทั้งหมดด้วยความซาบซึ้งในสิ่งที่พวกเขาได้ทำและเลียนแบบสิ่งที่พวกเขาได้สัมผัสด้วยมือ ดังนั้นแทนที่งานธรรมดาต่างๆของพวกเขาก็จะเหี่ยวร้างให้พบกับอันตรายหรือความยากลำบาก กลับช่วยยกขึ้นสู่ความศักดิ์สิทธิ์ที่สูงส่งกว่า ยังช่วยเหลือเลี้ยงและพยุงกิจการต่างๆของพวกเขาดูแลการรำพึงภาวนาเรื่อยๆไป เพื่อความชื่นชมยินดีของพระศาสนจักรของพระเจ้าทั้งหมด ขอให้พระสงฆ์ทุกคน โดยเฉพาะผู้ที่เวลาบวชได้เข้าในสังกัดที่เรียกว่าสงฆ์แห่งสังฆมณฑล พึงระลึกว่า สิ่งที่จะช่วยให้เข้าสู่ความศักดิ์สิทธิ์เป็นอย่างมากคือการเป็นหนึ่งเดียวอย่างซื่อสัตย์ และให้ความร่วมมือด้วยใจกว้างกับพระสังฆราชของพวกเขา

ส่วนบรรดาศาสนบริการชั้นรองๆลงมา ก็มีส่วนในภารกิจและพระพรหรรษาของพระสงฆ์สูงสุดในแบบพิเศษด้วย ลำดับแรกคือ บรรดาสังฆานุกร ผู้เป็นผู้รับใช้พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าและพระศาสนจักร จะต้องรักษาตนให้พ้นจากพยศั่วทุกอย่าง ต้องเป็นที่พอพระทัยของพระ และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ทุกคนในทุกสิ่ง (เทียบ 1 ทธ 3:8-10 และ 12-13) บรรดาสมณะที่ได้รับเรียกจากองค์พระผู้เป็นเจ้า และได้รับการคัดเลือกไว้ให้ร่วมมีส่วนของพระองค์ และกำลังเตรียมตัวพวกเขาเองสำหรับหน้าที่ศาสนบริการต่างๆ ภายใต้

การเฝ้าดูแลของบรรดาชุมพวาบาล จะต้องทำให้ความคิดและจิตใจของพวกเขาคล้อยตามการเรียกที่สูงส่ง เช่นนี้ โดยการภาวนาอย่างไม่ย่อท้อ และด้วยความรักที่ร้อนรน ด้วยความคิดว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่จริง ยุติธรรม และเพื่อชื่อเสียงที่ดี และด้วยการกระทำทุกอย่างเพื่อพระสิริรุ่งโรจน์และพระเกียรติมงคลแด่พระเจ้า ส่วนพวกที่ใกล้ชิดกับพวกเขา ก็คือฆราวาสเหล่านั้น ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรร เป็นผู้ที่พระเจ้าส่งมาราชได้เรียกให้มาช่วยงานแพร่ธรรมของพวกเขาอย่างเต็มที่ และทำงานอย่างได้ผลมากในนาขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ส่วนคู่แต่งงานคริสตชนและผู้ที่เป็นพ่อแม่ ตามวิถีทางของพวกเขา จะต้องส่งเสริมกันและกันในพระหรรษทานด้วยความรักที่ซื่อสัตย์ไปจนตลอดชีวิต และต้องฝึกอบรมลูกๆของพวกเขา (ที่ได้รับมาจากพระเจ้าด้วยความรัก) ในข้อคำสอนของคริสตชนและคุณธรรมแห่งพระวรสาร เพราะโดยวิธีนี้เอง ที่พวกเขาแสดงออกให้ทุกคนเห็นแบบอย่างของความรักที่มีมั่นคงและใจกว้าง พวกเขาสร้างภราดรภาพแห่งความรักขึ้น และทำตัวเป็นพยานและเป็นผู้ร่วมงาน เพื่อผลสมบูรณ์ของพระศาสนจักรผู้เป็นมารดา เพื่อเป็นเครื่องหมายถึงและการมีส่วนร่วมปันในความรักนั้น ซึ่งพระคริสตเจ้าได้ทรงรักเจ้าสาวของพระองค์ และมอบพระองค์เองให้แก่เธอ ส่วนหญิงหม้ายและคนโสดก็ต้องเป็นแบบอย่างเช่นเดียวกัน แต่ในวิธีการที่ต่างออกไป พวกเขาสามารถช่วยสนับสนุนอย่างใหญ่หลวงต่อความศักดิ์สิทธิ์และกิจการของพระศาสนจักรด้วย ส่วนพวกที่ใช้แรงงานทั้งหลาย ซึ่งหลายครั้งเป็นงานหนักด้วย จะต้องใช้งานนี้ทำให้ตนครบครันขึ้น และเพื่อช่วยเพื่อนร่วมชาติ อีกทั้งยกระดับสังคมมนุษย์และสรรพสิ่งสร้างทั้งหมดให้สูงขึ้น ที่จริงด้วยความรักที่เป็นการปฏิบัติจริงด้วยความยินดีในความหวัง และด้วยการช่วยแบ่งเบาภาระกันและกัน พวกเขาควรจะเลียนแบบพระคริสตเจ้าผู้ทรงงานด้วยพระหัตถ์กับเครื่องมือของช่างไม้ และทรงกำลังทำงานอยู่เสมอพร้อมกับพระบิดาเพื่อความรอดของทุกคน และพวกเขาจะต้องขึ้นไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ขั้นสูงขึ้น ที่เป็นงานธรรมทูตจริงๆ โดยการทำงานทุกๆวันนี่เอง

ในวิถีทางพิเศษด้วย สำหรับบรรดาคนที่ยากจนทุพพลภาพ เจ็บไข้ได้ป่วย และได้รับความยากลำบากต่างๆ ที่จะต้องตระหนักว่าพวกเขาได้ถูกทำให้เป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสตเจ้า ผู้ทรงรับทรมานเพื่อความรอดพ้นของโลก และให้ผู้ที่รับความทุกข์ทรมานเหล่านั้น ผู้ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าประกาศในพระวรสารว่าเป็นผู้ที่เปี่ยมสุข และเป็นผู้ซึ่ง“พระเจ้าผู้ประทานพระหรรษทานทุกประการ ผู้ทรงเรียกท่านให้มารับพระสิริรุ่งโรจน์นิรันดรในพระคริสตเจ้า จะทรงฟื้นฟูท่านให้มั่นคง มีกำลังเข้มแข็ง และจะทรงพุงท่านไว้” (1 ปต 5:10)

จึงเป็นอันว่าคริสตชนทุกคน ไม่ว่าจะอยู่ในสถานะ หน้าที่ และสภาพแวดล้อมของชีวิตแบบใด โดยผ่านทางทุกสิ่งเหล่านี้จะทำให้พวกเขามีความศักดิ์สิทธิ์มากขึ้น ถ้าพวกเขาจับทุกสิ่งเหล่านี้ด้วยความเชื่อมาจากพระหัตถ์ของพระบิดาเจ้าสวรรค์ และให้ความร่วมมือกับพระประสงค์ของพระเจ้า ก็แสดงออกให้เป็นที่ประจักษ์ว่าในการบริการรับใช้ทางโลกด้วยความรักนั้น เป็นแบบเดียวที่พระเจ้าได้ทรงรักโลกนั่นเอง

หนทางและวิธีไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์

42 “พระเจ้าทรงเป็นความรัก ผู้ใดดำรงอยู่ในความรัก ย่อมดำรงอยู่ในพระเจ้า และพระเจ้าย่อมทรงดำรงอยู่ในเขา” (1 ยน 4:16) พระเจ้าได้ทรงหลังความรักของพระองค์ลงในหัวใจของเรา โดยทางพระจิตเจ้าซึ่งพระเจ้าประทานให้เรา (เทียบ รม 5:5) เพราะฉะนั้น ทานอันดับหนึ่งและจำเป็นอย่างที่สุด คือ ความรัก ซึ่งทำให้เรารักพระเจ้าเหนือทุกสิ่ง และรักเพื่อนพี่น้องของเราเพราะเห็นแก่พระองค์ แต่ถ้าจะให้ความรักเติบโตขึ้น และได้ผลในใจของเราดุจเช่นเมล็ดพันธุ์ที่ดี คริสตชนแต่ละคนก็ต้องตั้งใจฟังพระวาจาของพระเจ้า และทำตามพระประสงค์ของพระองค์โดยการกระทำกิจการต่างๆ ด้วยความช่วยเหลือจากพระพรของท่านของพระองค์ เขาจะต้องมีส่วนร่วมในศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ บ่อยๆ เป็นต้นศีลมหาสนิท และเป็นส่วนหนึ่งในพิธีกรรม ต้องภาวนาสมาเสมอ รู้จักปฏิเสธตนเอง ทำงานบริการฉันพี่น้องอย่างมีชีวิตชีวา และปฏิบัติคุณธรรมทุกประการนี้เป็นเพราะความรัก ซึ่งรวมเราไว้เป็นหนึ่งเดียวกันอย่างสมบูรณ์ และเป็นการปฏิบัติตามธรรมบัญญัติอย่างครบถ้วน (เทียบ คส 3:14 รม 13:10) ที่คอยควบคุม ให้ความหมาย และทำให้วิธีไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดสมบูรณ์ไป เพราะฉะนั้น ด้วยความรักที่มีต่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ จะเป็นเครื่องหมายบอกว่า เขาเป็นศิษย์ที่แท้ของพระคริสตเจ้า

เพราะเหตุว่าพระเยซูเจ้า พระบุตรของพระเจ้า ได้ทรงแสดงให้เห็นความรักของพระองค์ โดยทรงสละชีวิตของพระองค์เพื่อเรา ไม่มีใครมีความรักยิ่งใหญ่ กว่าที่การสละชีวิตของตนเพื่อมิตรสหาย (เทียบ 1 ยน 3 : 16, ยน 15:13) คริสตชนบางคนได้รับการเรียกตั้งแต่ต้น และจะได้รับการเรียกเสมอ ให้เป็นพยานถึงความรักที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนี้แก่คนทุกคน โดยเฉพะบรรดาคนที่เบียดเบียนเขา การเป็นมรณสักขีทำให้ศิษย์เป็นเหมือนพระอาจารย์ของเขา ผู้ซึ่งทรงยอมรับความตายด้วยความเต็มพระทัยสำหรับความรอดพ้นของโลก และด้วยวิธีนี้เขาก็เป็นเหมือนกับพระองค์โดยการหลังโลหิต ดังนั้น พระศาสนจักรพิจารณาว่าเป็นทานสูงสุด และเป็นแบบทดสอบความรักขั้นสูงส่ง ในขณะที่น้อยคนจะได้รับพระคุณนี้ แต่อย่างไรก็ดี ทุกคนจะต้องเตรียมพร้อมที่จะประกาศถึงพระคริสตเจ้าต่อหน้ามนุษย์ทั้งหลาย และติดตามพระองค์ไปตามหนทางแห่งไม้กางเขนท่ามกลางการเบียดเบียนเกี่ยวเหตุที่ไม่เคยหมดสิ้นไปในพระศาสนจักร

อนึ่ง ความศักดิ์สิทธิ์ของพระศาสนจักรยังได้รับการส่งเสริมในหนทางพิเศษ โดยคำแนะนำอีกมากมาย ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำเสนอให้บรรดาสาธุศิษย์ของพระองค์ในพระวรสาร เพื่อให้พวกเขาไปปฏิบัติที่โดดเด่นจากคำแนะนำเหล่านี้ คือ พระคุณสูงสุดประเสริฐของพระพรของท่านที่พระบิดาเจ้าประทานให้แก่บางคน (เทียบ มธ 19 :11; 1 คร 7:7) ให้อุทิศตนเองแต่พระเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียวได้อย่างง่ายดายมากขึ้นด้วยดวงใจที่ไม่แบ่งแยก (เทียบ 1 คร 7; 32-34) ในการถือพรหมจรรย์ หรือ การถือโสด การอดกลั้นอย่างบริบูรณ์ เพราะความรักต่อพระอาณาจักรสวรรค์นี้ ได้รับการยกย่องเชิดชูอย่างใหญ่หลวงเสมอโดยพระศาสนจักร ถือว่าเป็นสัญลักษณ์และเป็นเครื่องกระตุ้นของความรัก และถือว่าเป็นแหล่งที่มาที่ยอดเยี่ยมของความอุดมสมบูรณ์ฝ่ายจิตในโลกใบนี้

พระศาสนจักรยังเอาใจใส่ในคำตักเตือนของท่านอัครสาวกอีกด้วย ซึ่งเรียกร้องให้คริสตชนมีความรัก และตักเตือนพวกเขาให้มีความรู้สึกนึกคิดเช่นเดียวกับที่พระเยซูคริสตเจ้าได้ทรงแสดงให้เห็น ผู้ทรง“สละพระองค์จนหมดสิ้น ทรงรับสภาพดุจทาส... ทรงถ่อมพระองค์จนถึงกับทรงยอมรับแม้ความตาย (ฟป 2:7-8) และเพื่อทรงเห็นกับเรา “พระองค์ก็ยังทรงยอมกลายเป็นคนยากจน แม้ทรงร่ำรวย” (2 คร 8:9) เนื่องจาก บรรดาอัครสาวกจะต้องเลียนแบบความรักและความถ่อมองค์ของพระคริสตเจ้านี้เสมอ และต้องเป็นพยานถึง สิ่งนี้ พระศาสนจักรผู้เป็นมารดาจึงชื่นชมยินดีว่า ภายในพระศาสนจักรเองมีชายและหญิงมากมายผู้ติดตาม การถ่อมตนจนหมดสิ้นขององค์พระผู้ไถ่อย่างใกล้ชิดมากขึ้น และแสดงออกอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น โดยการรับ ความยากจนด้วยอิสรภาพของการเป็นลูกๆของพระเจ้า และยอมสละละทิ้งความประสงค์ของตนเอง พวกเขา ยอมอยู่ใต้คนอื่นเพื่อเห็นแก่ความรักต่อพระเจ้า ซึ่งเป็นการกระทำเกินกว่าความหมายของคำว่าครบครัน ด้วยซ้ำ ทั้งนี้ เพื่อให้พวกเขาได้เป็นเช่นเดียวกันอย่างเต็มเปี่ยมกับองค์พระคริสตเจ้าผู้ทรงนอบน้อมเชื่อฟัง

เป็นอันว่า คริสตชนทุกคนได้รับการเชื้อเชิญ และต้องไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์และความครบครันตามฐานะ ชีวิตของตนเอง ดังนั้น ให้ทุกคนรู้จักนำความชอบความปรารถนาของตนให้อยู่ในทางที่ถูกต้อง มิฉะนั้น พวกเขาจะกลายเป็นอุปสรรคในการติดตามความรักที่ครบสมบูรณ์เมื่อต้องใช้สิ่งของต่างๆฝ่ายโลก และเมื่อไปยึด มั่นกับความร่ำรวย ซึ่งเป็นสิ่งตรงกันข้ามกับจิตตารมณ์ความยากจนในพระวรสาร จงถือตามคำแนะนำของ ท่านอัครสาวกว่า ให้ผู้ที่ใช้ของของโลกนี้จงเป็นเสมือนผู้ที่มีได้ใช้ เพราะโลกดังที่เป็นอยู่กำลังจะผ่านไป (เทียบ 1 คร 7:31; ตัวย่อภาษากรีก)

บทที่ 6 นักบวช

อารัมภบท

43 คำเทศน์สอนและพระฉบับแบบของพระคริสตเจ้าเป็นรากฐานในการปฏิบัติตามคำแนะนำแห่ง พระวรสาร ในเรื่องการถือพรหมจรรย์ - ถวายตนแด่พระเจ้า การถือความยากจน และการถือความนอบน้อม เชื่อฟัง บรรดาอัครสาวกและบรรดาปีศาจจารย์ของพระศาสนจักรต่างแนะนำว่าเป็นดังอุดมคติของชีวิต รวมทั้งบรรดานักปราชญ์และบรรดาชุมพบาลของพระศาสนจักรก็เห็นเช่นนั้น จึงนับว่าเป็นพระคุณของพระเจ้าที่พระศาสนจักรได้รับไว้จากองค์พระผู้เป็นเจ้า และพระศาสนจักรปกป้องรักษาไว้เสมอมาด้วยพระพรห ตานของพระองค์

โดยการทรงนำของพระจิตเจ้า พระศาสนจักรจึงมีสิทธิอำนาจในการตีความที่ถูกต้องต่อคำแนะนำเหล่านั้น มีอำนาจควบคุมการปฏิบัติของพวกเขา และมีอำนาจกำหนดรูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างมั่นคงถาวรให้กับพวกเขาอีกด้วย จากเมล็ดพันธุ์แห่งคำแนะนำที่พระเจ้าประทานให้ กลายเป็นต้นไม้ที่นำพิศวงและแตกกิ่งก้านมากมายในทุ่งนาขององค์พระผู้เป็นเจ้า ด้วยการแตกแขนงเป็นรูปแบบของชีวิตนักบวชต่างๆ บ้างดำเนินชีวิตปลีกวิเวก บ้างก็เป็นหมู่คณะ บรรดาครอบครัวนักบวชต่างๆที่เกิดขึ้น โดยที่ชุมชนทรัพย์ฝ่ายจิตทวีเพิ่มพูนขึ้นเพื่อความก้าวหน้าในความศักดิ์สิทธิ์ของบรรดาสมาชิกของพวกเขา และเพื่อความสุขของพระคริสตวรกายทั้งหมดด้วย

บรรดาสมาชิกของครอบครัวเหล่านี้ได้รับความช่วยเหลือมากมายเพื่อก้าวไปสู่ชีวิตที่ศักดิ์สิทธิ์ พวกเขามีฐานที่มั่นคงและเข้มแข็งในการดำเนินชีวิตคริสตชน พวกเขาได้รับคำสอนในเรื่องการแสวงหาความครบครันแบบที่ทดสอบมาแล้ว พวกเขาถูกรวมกลุ่มเข้าด้วยกันชั้นพี่น้องในกองทัพของพระคริสตเจ้า อิสราภาพแบบคริสตชนของพวกเขาถูกเสริมให้แข็งแกร่งขึ้นโดยความนอบน้อมเชื่อฟัง ดังนั้น พวกเขาก็จะสามารถดำเนินชีวิตอย่างมั่นคง และยังคงซื่อสัตย์ต่อชีวิตนักบวชที่พวกเขาได้ให้คำปฏิญาณไว้ พวกเขาเจริญก้าวหน้าตามแนวทางแห่งความรักด้วยจิตใจร่าเริงเบิกบาน

รูปแบบของชีวิตแบบนี้มีพื้นที่ของตนเองในความสัมพันธ์กับพระ และกับโครงสร้างฐานันดรของพระศาสนจักร มิใช่เป็นเสมือนรูปแบบอย่างละครึ่งระหว่างวิถีชีวิตแบบสมณะ และแบบฆราวาส แต่ควรมองเห็นว่าเป็นรูปแบบชีวิตอย่างหนึ่ง ที่คริสตชนบางคน ทั้งที่เป็นสมณะและที่เป็นฆราวาส ต่างได้รับเรียกจากพระเจ้าเพื่อมารับพระคุณของพระพรพรทานเป็นพิเศษในชีวิตของพระศาสนจักร และสามารถสนับสนุนภารกิจช่วยให้รอดของพระศาสนจักรตามวิธีการของแต่ละคน

ธรรมชาติและความสำคัญแห่งสถาบันนักบวชในพระศาสนจักร

44 คริสตชนที่ให้คำมั่นสัญญาต่อชีวิตแบบนี้ก็ผูกมัดตัวเองกับการปฏิบัติตามคำแนะนำแห่งพระวรสารสามประการ ด้วยการกล่าวคำปฏิญาณหรือการผูกมัดอันศักดิ์สิทธิ์อื่นๆที่มีธรรมชาติแบบเดียวกัน เขามอบตัวโดยสิ้นเชิงต่อพระเจ้า ผู้ที่เขารักสุดดวงใจ ในวิถีทางใหม่และพิเศษที่เขาได้ถวายตนเพื่อรับใช้และเกิดเกียรติแด่พระองค์ จริงอยู่ ในฐานะคริสตชนที่ได้รับศีลล้างบาป เขาได้ตายต่อบาปและมอบตนให้แก่พระเจ้าแล้ว แต่เขายังปรารถนาจะได้รับผลที่สมบูรณ์มากกว่าจากพระพรพรทานแห่งศีลล้างบาปของเขา ด้วยจุดประสงค์นี้ เขาจึงประกาศทำตามคำแนะนำต่างๆของพระวรสารในพระศาสนจักร ด้วยเหตุผลสองประการ ประการแรก เพื่อเป็นอิสระจากอุปสรรคต่างๆ ที่อาจอุดร้งจากความรักอันร้อนรนต่อพระเจ้าและการนมัสการพระองค์อย่างครบสมบูรณ์ และประการที่สอง เพื่อมอบถวายตนเองอย่างเต็มที่ในการรับใช้พระเจ้า ข้อผูกมัดที่เขาได้ให้คำมั่นสัญญาจะปฏิบัติตามคำแนะนำต่างๆนั้น แสดงให้เห็นชัดถึงสัมพันธ์แห่งความเป็นหนึ่งเดียวที่ไม่แตกสลาย ซึ่งเป็นอยู่ในระหว่างพระคริสตเจ้าและพระศาสนจักรผู้เป็นเจ้าสาวของพระองค์ ความสัมพันธ์เหล่านี้

ยิ่งมั่นคงและสนิทแนบแน่นมากเท่าใด การถวายตัวของชีวิตนักบวชที่เป็นคริสตชนเหล่านั้นก็จะยิ่งครบครันมากขึ้นเท่านั้น

คำแนะนำต่างๆของพระวรสารรวมผู้คนที่ปฏิบัติตามไว้กับพระศาสนจักรและธรรมล้ำลึกของพระศาสนจักรในหนทางพิเศษ โดยเป็นวิธีการต่างๆและเป็นเครื่องมือต่างๆของความรัก ที่ตามมาคือชีวิตฝ่ายจิตของบรรดาคริสตชนเหล่านี้จะต้องถูกมอบให้ต่อความผาสุกของทั่วทั้งพระศาสนจักรด้วย ตามขอบเขตแห่งความสามารถของพวกเขาและการรักษาชีวิตนักบวชในแบบเฉพาะที่พวกเขาแต่ละคนได้ถูกเรียกมา ไม่ว่าจะเป็นการภาวนาอย่างเดี่ยว หรือการทำงานอย่างจริงจังด้วย พวกเขาจะมีหน้าที่ปลูกฝัง และทะนุบำรุงพระอาณาจักรของพระคริสตเจ้าให้เข้มแข็งในดวงวิญญาณต่างๆ และเผยแพร่ออกไปทั้งสี่มุมโลก ด้วยเหตุนี้เองพระศาสนจักรจึงสงวนรักษาและส่งเสริมลักษณะต่างๆกันของสถาบันนักบวชที่มีอยู่หลากหลาย

สมาชิกทั้งหมดของพระศาสนจักรจะต้องทำตามหน้าที่ต่างๆของคริสตชนที่พวกเขาถูกเรียกมาให้เต็มที่ โดยไม่ย่อท้อ การประกาศว่าจะถือตามคำแนะนำต่างๆของพระวรสารเป็นแสงสว่างต่อพวกเขา ว่าเป็นเครื่องหมายที่สามารถและจะผลัดถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพให้พวกเขาทำเช่นนั้นได้ เพราะเหตุที่ประชากรของพระเจ้าไม่มีบ้านเมืองถาวรอยู่ในโลกนี้ แต่กำลังแสวงหาบ้านเมืองในอนาคต และด้วยสถานะแห่งชีวิตนักบวชช่วยให้เป็นอิสระมากกว่า โดยผู้ติดตามไม่ต้องเป็นห่วงกังวลเรื่องความเป็นอยู่ในโลก ในขณะที่เดียวกัน ก็เผยให้เห็นชัดเจนมากขึ้นแก่ผู้มีความเชื่อทุกคนถึงสิ่งของสวรรค์ที่มีปรากฏอยู่แล้วในยุคนี้ ด้วยการเป็นประจักษ์พยานถึงชีวิตใหม่และนิรันดร ซึ่งเราได้รับมาโดยผ่านทางงานไถ่ให้รอดของพระคริสตเจ้า และเป็นการบอกล่วงหน้าเกี่ยวกับอนาคตของเราในเรื่องการกลับคืนชีพและสิริรุ่งโรจน์ของอาณาจักรแห่งสวรรค์ นอกนั้น สถาบันนักบวชยังดำเนินชีวิตใกล้ชิดติดตามแบบการดำเนินชีวิตที่พระบุตรของพระเจ้าได้ทรงประพฤติปฏิบัติ เมื่อครั้งที่พระองค์เสด็จมาในโลกเพื่อทำตามพระประสงค์ของพระบิดา และที่พระองค์ท่านได้ทรงเสนอแนะแก่บรรดาศาสนุศิษย์ผู้ติดตามพระองค์ และได้รับการปฏิบัติตามเรื่อยมาในพระศาสนจักร ที่สุดสถานะนี้ยังเผยแสดงให้เห็นถึงความสูงส่งแห่งพระอาณาจักรของพระเจ้าในหนทางพิเศษ ซึ่งอยู่เหนือสรรพสิ่งในโลกนี้ โดยการนำมนุษย์ทุกคนมาสู่อำนาจความยิ่งใหญ่ที่ไม่มีใดเทียบของพระคริสตเจ้าผู้ทรงครองราชย์และฤทธิ์อำนาจอันปราศจากขอบเขตของพระจิตเจ้าที่ทำงานอยู่ในพระศาสนจักรอย่างน่าพิศวง

ดังนั้น สถานะชีวิตที่ก่อตั้งขึ้นโดยการประกาศจะปฏิบัติตามคำแนะนำต่างๆของพระวรสาร แม้ว่าจะไม่ได้เข้าเป็นส่วนในโครงสร้างพระฐานานุกรมของพระศาสนจักร แต่ก็เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตและความศักดิ์สิทธิ์ของพระศาสนจักรที่ไม่อาจปฏิเสธได้

สิทธิและอำนาจของพระศาสนจักรเหนือบรรดานักบวช

45 เป็นงานของผู้มีฐานานุกรมในพระศาสนจักรที่จะต้องเลี้ยงดูประชากรของพระเจ้า และนำพวกเขาไปยังทุ่งหญ้าที่ดี (เทียบ อสค 34 : 14) จึงเป็นหน้าที่ของท่านที่จะตรากฎหมายอย่างชาญฉลาดเพื่อกำกับการปฏิบัติตามคำแนะนำต่างๆของพระวรสาร ซึ่งเป็นการสนับสนุนให้เกิดความรักที่ครบสมบูรณ์ต่อพระเจ้าและ

เพื่อนพี่น้องในวิถีแบบเฉพาะที่เป็นหนึ่งเดียว อีกทั้งเป็นการตอบสนองอย่างอ่อนน้อมต่อการกระตุ้นจิตใจของพระจิตเจ้า บรรดาฐานานุกรมจึงรับกฎเกณฑ์ต่างๆของชีวิตนักบวชที่ถูกลำเลียงจากบรรดาบุรุษและบรรดาสตรีผู้เรื่อรนามเพื่อได้รับการรับรอง หลังจากปรับปรุงให้ดีขึ้นแล้ว จึงประกาศรับรองอย่างเป็นทางการ แต่ยังคงไว้ซึ่งอำนาจในการจัดการดูแลและปกป้อง เพื่อให้แน่ใจว่าสถาบันนักบวชต่างๆที่ได้ตั้งขึ้นทั่วยุโรปในโลกเพื่อเสริมสร้างพระกายพระคริสตเจ้านั้น จะพัฒนาและเจริญขึ้นตามจิตตารมณ์ของบรรดาผู้ที่ก่อตั้งขึ้นมา

อนึ่ง เพื่อการจัดการตามความต้องการของฝูงแกะทั้งหมดขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้ดีขึ้น และเพื่อความดีในวงกว้าง พระสันตะปาปา ในฐานะที่พระองค์ทรงไว้ซึ่งอภิสิทธิ์อันดับหนึ่งเหนือทั่วทั้งพระศาสนจักรสามารถยกเว้นสถาบันที่แสวงหาความครบครันแบบคริสตชนใดๆ และบรรดาสมาชิกเป็นรายบุคคลไปให้ออกจากสิทธิอำนาจของบรรดาผู้มีอำนาจประจำท้องถิ่นได้ และให้มาขึ้นตรงกับพระองค์เพียงผู้เดียว เช่นเดียวกันพวกเขาอาจถูกมอบให้อยู่ในความดูแลของบรรดาผู้มีอำนาจตำแหน่งพระอัครบิดรโดยเฉพาะเจาะจงก็ได้ อย่างไรก็ตาม บรรดาสมาชิกจากสถาบันเหล่านี้ ในการทำหน้าที่ต่อพระศาสนจักรตามรูปแบบพิเศษเฉพาะที่เป็นของพวกเขา ต้องแสดงความเคารพและนอบน้อมเชื่อฟังต่อบรรดาพระสังฆราชตามประมวลกฎหมายพระศาสนจักร เพราะว่าอำนาจานอภิบาลที่กระทำเหล่านี้ อยู่ในแต่ละศาสนจักรของพวกเขา และเพราะนี่เป็นสิ่งจำเป็นต่อเอกภาพและความกลมกลืนกันในการทำงานแพร่ธรรม

นอกจากให้อนุมัติทางกฎหมายกับรูปแบบชีวิตนักบวช และยกระดับขั้นสู่ศักดิ์ศรีของสถานะทางกฎหมายของพระศาสนจักรแล้ว พระศาสนจักรยังแสดงสถานะของชีวิตที่อุทิศถวายแด่พระเจ้าแล้วทางพิธีกรรมด้วย โดยอำนาจที่ได้รับมอบหมายจากพระเจ้า พระศาสนจักรรับคำปฏิญาณต่างๆของบรรดาผู้ประกาศรูปแบบความเชื่อนี้ วอนขอความช่วยเหลือและพระพรพรทานจากพระเจ้าในการภาวนาอย่างเป็นทางการสาธารณะเพื่อพวกเขา ฝากฝังพวกเขาไว้กับพระเจ้าและให้พรฝ่ายจิตแก่พวกเขา รวมเอาการถวายตนของพวกเขากับบูชาของศีลมหาสนิท

ความสูงส่งของการถวายปฏิญาณของนักบวช

46 ให้บรรดานักบวชได้เห็นชัดเจนว่า พระศาสนจักรต้องการแสดงพระคริสตเจ้าให้ปรากฏอย่างชัดเจนขึ้นเรื่อยๆ ทั้งแก่บรรดาผู้มีความเชื่อและผู้ไม่มีความเชื่อโดยผ่านทางพวกเขา - เป็นพระคริสตเจ้าในการบำเพ็ญภาวนาบนภูเขา หรือในการประกาศพระอาณาจักรของพระเจ้าแก่ฝูงชนจำนวนมาก หรือในการรักษาคนเจ็บไข้ได้ป่วย คนพิการ และในการทำให้คนบาปกลับใจมาสู่ชีวิตที่ดี หรือในการอวยพรเด็กๆ และในการกระทำดีต่อทุกคน ในความนอบน้อมเสมอต่อพระประสงค์ของพระบิดาผู้ทรงส่งพระองค์มา

ในขณะเดียวกัน ให้ทุกคนตระหนักว่า ในขณะที่เป็นผู้ประกาศตนถือคำแนะนำต่างๆของพระวรสาร ย่อมเกี่ยวข้องกับการสละละทิ้งทรัพย์สินสมบัติซึ่งคู่ควรกับคุณค่าอันสูงส่งโดยปราศจากข้อกังขา มันย่อมไม่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาที่แท้จริงในความเป็นบุคคลแบบมนุษย์ แต่ในธรรมชาติของมันเองกลับเป็นคุณประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนานั้น เพราะคำแนะนำต่างๆนั้น เมื่อรับเข้ามาปฏิบัติอย่างเต็มใจตาม

กระแสเรียกของแต่ละบุคคลแล้วไซ้ จะก่อให้เกิดการชำระล้างจิตใจ และเกิดอิสรภาพทางจิตมีใช้น้อย คำแนะนำเหล่านี้จะกระตุ้นเตือนคนเราให้กระตือรือร้นในชีวิตที่เปี่ยมไปด้วยความรัก เห็นคนอื่นใดหมด มีพลังทำให้คริสตชนมีชีวิตที่เต็มเต็มมากขึ้นกับชีวิตแห่งความยากจน และถือความบริสุทธิ์ ซึ่งองค์พระคริสตเจ้าได้ทรงเลือกสำหรับพระองค์เอง และที่ซึ่งพระมารดาผู้ทรงพรหมจรรย์ของพระองค์ทรงรับเอาไว้ด้วย นี่พิสูจน์ได้ด้วยแบบอย่างของผู้ก่อตั้งคณะสถาบันนักบวชผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่มีมากมาย

อนึ่ง ขออย่าให้ผู้ใดคิดว่า หนทางชีวิตที่ถวายเป็นของพวกเขาก็ทำให้นักบวชห่างเหินไปจากมนุษย์คนอื่น ๆ หรือทำให้พวกเขากลายเป็นคนไร้ประโยชน์ต่อสังคมมนุษย์ แม้ว่าในบางกรณีพวกเขาไม่อาจจะติดต่อสัมพันธ์โดยตรงกับผู้คนร่วมสมัยกับพวกเขา แต่ในวิถีทางที่ลึกซึ้งกว่านั้น พวกเขาได้นำคนอื่น ๆ พร้อมกับพวกเขาให้มาปรากฏตัวในพระหฤทัยของพระคริสตเจ้า และร่วมมือกับพวกเขาในด้านฝ่ายจิตใจ เพื่อว่าในการก่อสร้างสังคมมนุษย์จะได้มีรากฐานในองค์พระผู้เป็นเจ้าเสมอ และมีพระองค์เป็นจุดมุ่งหมาย มิฉะนั้นผู้ก่อสร้างเหล่านั้นอาจทำงานโดยไร้ประโยชน์

ด้วยเหตุนี้ สภาสังคายนาศักดิ์สิทธิ์จึงให้การสนับสนุนและยกย่องบรรดาชายและหญิง บรรดามารดา และบรรดากิตีผู้อยู่ในอารามต่างๆ หรือในโรงเรียนและโรงพยาบาลต่างๆ หรือในเขตแพร่ธรรมต่างๆ ให้ประดับประดาเจ้าสาวของพระคริสตเจ้าด้วยความซื่อสัตย์มั่นคงและถ่อมสุภาพของชีวิตที่ถวายเป็นของพวกเข และให้บริการรับใช้ด้วยใจกว้างแก่มนุษย์ทุกคนในด้านต่างๆ ที่มีอยู่มากมาย

บทสรุป

47 ขอให้ทุกคนที่ได้รับเรียกให้ประกาศตนถือตามคำแนะนำต่างๆ แห่งพระวรสาร เอาใจใส่จริงจังที่จะสงวนรักษาชีวิตที่พระเจ้าได้ทรงเรียกแล้วนั้นและทำให้ดียิ่งขึ้นไปอีก เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความศักดิ์สิทธิ์ของพระศาสนจักร เพื่อพระสิริรุ่งโรจน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าของพระตรีเอกภาพหนึ่งเดียวผู้ที่จะแบ่งแยกไม่ได้ ซึ่งในพระคริสตเจ้า และโดยทางพระคริสตเจ้า คือแหล่งที่มาและต้นกำเนิดของความศักดิ์สิทธิ์ทุกประการ

บทที่ 7

พระศาสนจักรผู้กำลังจาริกบนแผ่นดิน

อารัมภบท

48 พระศาสนจักร ที่เราทุกคนได้รับการเรียกให้เข้ามาโดยพระเยซูคริสตเจ้า และในพระศาสนจักรนี้เราได้รับความศักดิ์สิทธิ์โดยอาศัยพระหรรษทานของพระเจ้า นั้น จะบรรลุถึงความครบสมบูรณ์ได้ก็เฉพาะในสิริรุ่งโรจน์ของเมืองสวรรค์เท่านั้น เมื่อถึงเวลาที่จะทรงฟื้นฟูทุกสิ่งขึ้นใหม่ (กจ 3 : 21) เวลานั้น พร้อมกับมวลมนุษยชาติ จักรวาลเอง ซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับมนุษย์ และจะไปสู่จุดหมายของตนโดยทางมนุษย์ จะถูกสร้างขึ้นใหม่อย่างครบสมบูรณ์ในพระคริสตเจ้า (เทียบ อฟ 1:10; คส 1:20; 2 ปต 3:10-13)

พระคริสตเจ้าได้ทรงถูกยกขึ้นจากแผ่นดิน จะทรงตั้งดูทุกคนเข้าไปหาพระองค์ (เทียบ ยน 12:32) เมื่อทรงกลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตายแล้ว (เทียบ รม 6 : 9) พระองค์ได้ทรงส่งพระจิตเจ้าผู้บันดาลชีวิตมายังบรรดาอัครสาวกของพระองค์ และโดยพระจิตเจ้านี้พระองค์ได้ทรงสถาปนาพระวรกายของพระองค์ขึ้น นั่นคือพระศาสนจักร ในฐานะที่เป็นเครื่องหมายและเครื่องมือแห่งความรอดแก่ทุกคน แม้ประทับเบื้องขวาพระบิดา พระองค์ก็ยังทรงปฏิบัติงานอยู่เสมอมิได้ขาด เพื่อนำมวลมนุษย์ไปสู่พระศาสนจักร และโดยทางพระศาสนจักรทำให้พวกเขาใกล้ชิดสนิทพระองค์ยิ่งขึ้น และโดยการหล่อเลี้ยงพวกเขาด้วยพระกายและพระโลหิตของพระองค์ ก็ทำให้พวกเขามีส่วนร่วมในชีวิตที่รุ่งโรจน์ของพระองค์ ฉะนั้น คำมั่นสัญญาและความหวังในการฟื้นฟูนี้ได้เริ่มขึ้นแล้วในพระคริสตเจ้า มีการต่องานสืบเนื่องไปในการที่ทรงส่งพระจิตเจ้า และทางพระจิตเจ้าทรงทำต่อเนื่องไปในพระศาสนจักร ที่ซึ่งอาศัยความเชื่อ เราเรียนรู้ความหมายของชีวิตเราบนโลกนี้ ขณะที่เรานำงานที่พระบิดาเจ้าทรงจัดสรรให้เรากระทำในโลกนี้ไปสู่เวลาที่กำหนด ด้วยความหวังถึงอนาคตที่งดงาม โดยที่เราออกแรงอย่างเต็มที่เพื่อความรอดของเรา (เทียบ ฟป 2 : 12)

เรากำลังเผชิญวาระสุดท้ายของยุคแล้ว (เทียบ 1 คร 10:11) และการปฏิรูปโลกนี้ขึ้นมาใหม่ก็เป็นหนทางที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ แม้ว่าขณะนี้ มีการทำล่วงหน้าในบางประการไปบ้างแล้ว เพราะพระศาสนจักรบนโลกนี้ได้รับมอบความศักดิ์สิทธิ์ไว้แล้ว ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องจริงแม้จะยังไม่ครบสมบูรณ์ อย่างไรก็ตามจะมีฟ้าใหม่และแผ่นดินใหม่ซึ่งเป็นที่อยู่ถาวรของความชอบธรรม (เทียบ 2 ปต 3:13) พระศาสนจักรผู้กำลังจาริกบนแผ่นดิน โดยที่เป็นเครื่องหมายและเครื่องมือ รวมทั้งเป็นสถาบันในตนเอง ซึ่งยังคงอยู่ในยุคปัจจุบันนี้โดยมีเครื่องหมายของโลกนี้กำกับว่าจะล่วงพ้นไป และพระศาสนจักรเองแทรกตัวเข้าไปในที่ท่ามกลางสรรพสิ่งที่กำลังร้องครวญครางด้วยความเจ็บปวดร้าวกับสตรีคลอดบุตร และรอคอยการเผยแสดงให้พระเจ้าทรงรับเราเป็นบุตรบุญธรรม (เทียบ รม 8:19-22)

เมื่อเราได้สนิทสัมพันธ์กับพระคริสตเจ้าในพระศาสนจักร และได้รับตราประทับของพระจิตเจ้า “ผู้ทรงเป็นประกันของมรดกที่เราจะได้รับ” (อฟ 1:14) เราก็ได้ชื่อว่าเป็นบุตรของพระเจ้า และเราก็เป็นเช่นนั้น

จริง (เทียบ 1 ยน 3:1) แม้ว่าเรายังไม่ได้ปรากฏพร้อมกับพระคริสตเจ้าในพระสิริรุ่งโรจน์ (เทียบ คส 3: 4) ที่ซึ่งเราจะเหมือนพระเจ้า เพราะเราจะได้เห็นพระองค์อย่างที่เราเองก็ทรงเป็น (เทียบ 1 ยน 3:2) “เมื่อเรามีชีวิตอยู่ในร่างกาย เราก็ถูกเนรเทศห่างจากองค์พระผู้เป็นเจ้า” (2 คร 5:6) และขณะได้รับผลิตผลครั้งแรกของพระจิตเจ้าแล้ว เราก็ยังคร่ำครวญอยู่ภายใน (เทียบ รม 8:23) และเราปรารถนาจะไปอยู่กับพระคริสตเจ้า (เทียบ ฟป 1:23) ความรักนั้นเร่งเร้าเราให้มีชีวิตเพื่อพระองค์ผู้ได้สิ้นพระชนม์ และทรงกลับคืนพระชนม์ชีพเพื่อเรา (เทียบ 2 คร 5:15) ดังนั้น เราจึงมีความมุ่งมั่นที่จะทำให้เป็นที่พอพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าในทุกสิ่ง (เทียบ 2 คร 5:9) และเราก็สวมใส่อาวูรครบชุดของพระเจ้า เพื่อเราจะยืนหยัดต่อต้านเหล่ากษัตริย์ของโลกได้ และเพื่อจะต้านทานทุกสิ่งได้ในวันเลวร้าย(เทียบ อฟ 6:11 -13) เพราะเหตุว่า เราไม่ทราบวันและเวลา เราจึงต้องทำตามคำแนะนำขององค์พระผู้เป็นเจ้า และตื่นเฝ้าอยู่เสมอ เพื่อว่า เมื่อครบกำหนดครบรอบแห่งชีวิตของเราบนโลกนี้แล้ว (เทียบ ฮบ 9 : 27) เราจะมิบุญได้เข้าไปกับพระองค์ในงานมงคลสมรส และได้รับการนับรวมเข้ากับบรรดาผู้ได้รับพระพร (เทียบ มธ 25:31-46) และขออย่าให้เราเป็นผู้รับใช้เลวและเกียจคร้าน (เทียบ มธ 25 : 26) ที่ถูกสั่งให้ลงไปไนไฟนรันดร (เทียบ มธ 25 :41) เขาไปทิ้งในที่มืดข้างนอก ที่ซึ่งจะมีแต่การรำไห้คร่ำครวญ และขบฟันด้วยความขุ่นเคือง (มธ 22 :13 และ 25:30) ก่อนที่เราจะครองราชย์ร่วมกับพระคริสตเจ้าในพระสิริรุ่งโรจน์นั้น เราจะต้อง “ปรากฏเฉพาะพระบัลลังก์ของพระคริสตเจ้า เพื่อแต่ละคนจะได้รับสิ่งตอบแทนสมกับที่ได้กระทำเมื่อยังมีชีวิตอยู่ในร่างกาย ขึ้นอยู่กับภาระที่ทำนั้นว่าจะดีหรือชั่ว” (2 คร 5 :10) และเมื่อวาระของโลกสิ้นสุดลง “ผู้ที่ทำความดีจะกลับคืนชีวิตมารับชีวิตนิรันดร ส่วนผู้ทำความชั่ว ก็กลับคืนชีวิตมารับโทษทัณฑ์” (ยน 5 : 29 ; เทียบ มธ 25 : 46) เวลานั้นเราจะถือว่า “ความทุกข์ทรมานในปัจจุบันเปรียบไม่ได้เลยกับพระสิริรุ่งโรจน์ที่จะทรงบันดาลให้ปรากฏแก่เรา” (รม 8:18;เทียบ 2 ทธ 2 :11 -12) และด้วยความเชื่อที่มั่นคง เรากำลังรอคอย “การเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าในพระสิริรุ่งโรจน์ของพระคริสตเยซู พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่และพระผู้ไถ่ของเรา เป็นความสุขที่เราหวังไว้” (ทต 2 :13) “พระองค์จะทรงเปลี่ยนรูปร่างอันต่ำต้อยของเรา ให้เหมือนพระกายอันรุ่งโรจน์ของพระองค์” (ฟป 3:21) และพระองค์ผู้จะเสด็จมา “เพื่อรับพระสิริรุ่งโรจน์ในหมู่ผู้ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ และเสด็จมาเพื่อให้ทุกคนที่มีความเชื่อได้ชมพระพักตร์ด้วยความพิศวง” (2 ธส 1 : 10)

ความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวระหว่างพระศาสนจักรในสวรรค์ กับพระศาสนจักรบนแผ่นดิน

49 เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาในพระสิริรุ่งโรจน์พร้อมกับบรรดาทูตสวรรค์ทั้งหลาย (เทียบ มธ 25:31) ความตายจะไม่มีอยู่อีกต่อไป และทุกสิ่งจะอยู่ที่พระบาทของพระองค์ (เทียบ 1 คร 15:26-27) แต่ในเวลาปัจจุบันนี้ บรรดาสาธุศิษย์ของพระองค์นั้น บ้างก็กำลังจาริกอยู่บนแผ่นดินโลก บ้างก็สิ้นชีวิตและกำลังได้รับการชำระล้าง บ้างก็อยู่ในพระสิริรุ่งโรจน์แล้วและกำลังพิศเพ่งดูพระเจ้าอย่างกระจ่างชัดเจน แลเห็นสามพระบุคคลและเป็นพระเจ้าเดี่ยวอย่างที่ทรงเป็น ถูกแล้ว แม้เราจะมีหลัชั้นต่างๆ และวิถีทางที่ต่างกันแต่ต่าง

ก็แบ่งปันความรักเหมือนกันทั้งต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนพี่น้องของเรา และเราทั้งหมดร่วมร้องบทเพลงสดุดีบทเดียวกันเพื่อพระสิริรุ่งโรจน์แห่งพระเจ้าของพวกเรา ที่จริงแล้ว ทุกคนก็เป็นของพระคริสต์เจ้า และมีพระจิตของพระองค์รวมให้เป็นพระศาสนจักรหนึ่งเดียว และประสานสัมพันธ์กันอย่างสนิทแน่นแฟ้นในพระคริสต์เจ้า (เทียบ อฟ 4:16) เมื่อเป็นเช่นนี้ ความสัมพันธ์ที่เป็นหนึ่งเดียวกันของผู้ที่กำลังเดินทางอยู่กับพี่น้องที่ได้หลับอยู่ในสันติสุขของพระคริสต์เจ้าย่อมไม่มีทางถูกตัดขาดจากกัน ตรงข้าม ด้วยความเชื่อที่มั่นคงของพระศาสนจักร ความสัมพันธ์นี้กลับถูกกระชับให้แน่นแฟ้นมากขึ้น ด้วยการถ่ายทอดทรัพย์สินสมบัติฝ่ายจิตต่อกันและกัน จากการชดเชยกับพระคริสต์เจ้ามากขึ้น ทำให้ชาวสวรรค์ช่วยพระศาสนจักรทั้งหมดให้มั่นคงในความศักดิ์สิทธิ์มากยิ่งขึ้น ผนวกกับความสูงส่งแห่งคารวกิจที่พระศาสนจักรอุทิศถวายแด่พระเจ้าบนโลกนี้ และโดยหนทางต่างๆมากมายที่ได้ช่วยในวงกว้างในการเสริมสร้างพระศาสนจักร(เทียบ 1 คร 12:12-27) เมื่อได้รับเข้าไปอยู่ในบ้านแห่งสวรรค์ และไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว (เทียบ 2 คร 5:8) โดยทางพระองค์พร้อมกับพระองค์ และในพระองค์ ชาวสวรรค์ก็ไม่หยุดเสนอวิงวอนต่อพระบิดาเพื่อพวกเรา โดยการนำเสนอจากผลบุญที่พวกท่านได้รับมา โดยผ่านทางคนกลางแต่เพียงผู้เดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ คือ พระเยซูคริสต์เจ้า (เทียบ 1 ทธ 2:5) ในการบริการรับใช้พระเจ้าในทุกสิ่ง ความทรมานของพระคริสต์เจ้ายังขาดสิ่งใด ก็เสริมให้สมบูรณ์ด้วยการทรมานในกายของพวกท่าน เพื่อพระกายของพระองค์คือพระศาสนจักร (เทียบ คส 1:24) ดังนั้น ด้วยความหวังใยประสาพี่น้องของพวกท่าน ก็ได้ช่วยเหลือความอ่อนแอของเราอย่างใหญ่หลวง

ความเกี่ยวข้องต่อกันระหว่างพระศาสนจักรบนแผ่นดินกับพระศาสนจักรในสวรรค์

50 ในความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวอย่างเต็มขั้นของพระกายทิพย์ทั้งหมดของพระเยซูคริสต์เจ้านั้น สมาชิกของพระศาสนจักรที่กำลังจาริกบนแผ่นดินตั้งแต่สมัยต้นๆของพระคริสต์ศาสนาได้มีการระลึกถึงผู้ล่วงลับอย่างให้เกียรติและให้ความเคารพอย่างสูง และ “เพราะเป็นความคิดที่ดีและศักดิ์สิทธิ์ เขาสั่งให้ถวายบูชาชดเชยบาปของผู้ตายเพื่อจะได้พ้นจากบาป” (2 มคบ 12:45) ตลอดจนสวดภาวนาอธิษฐานให้พวกเขาด้วย พระศาสนจักรเชื่ออยู่เสมอมาว่า บรรดาอัครสาวกและบรรดามรณสักขีของพระคริสต์เจ้า ผู้ที่ยอมหลังโลหิตของพวกท่านเองเป็นพยานยืนยันขั้นสูงต่อความเชื่อและความรัก มีความใกล้ชิดเป็นหนึ่งเดียวกับชาวเราในพระคริสต์เจ้า พระศาสนจักรจึงแสดงความเคารพต่อพวกท่านเสมอ พร้อมกับพระนางมารีย์ศรีพรหมจารี และบรรดาทูตสวรรค์ผู้ศักดิ์สิทธิ์ ด้วยความรักเป็นพิเศษ และยังวอนขออย่างศรัทธาโดยพึ่งพาคำเสนอวิงวอนของพวกท่าน ต่อมามิช้า ยังเสริมจำนวนเพิ่มขึ้นโดยรวมคนอื่นๆที่ได้เลือกเลียนแบบอย่างการถือพรหมจรรย์และความยากจนของพระคริสต์เจ้าอย่างใกล้ชิดมากขึ้นด้วย ที่สุดยังรวมคนอื่นๆที่ปฏิบัติตามกฎกุศลของคริสตชนอย่างโดดเด่น และทำให้พระหรรษทานอันน่าพิศวงของพระเจ้าเป็นที่ดึงดูดใจแก่บรรดาสัตบุรุษ ทำให้พวกเขาอุทิศถวายตนและเลียนแบบอย่างด้วยความศรัทธา

การมองดูชีวิตของบรรดาผู้ที่ติดตามพระคริสตเจ้าอย่างซื่อสัตย์ จะต้องได้รับแรงบันดาลใจด้วยเหตุผลใหม่ เพื่อการแสวงหานครที่กำลังจะมาถึง (เทียบ ฮบ 13:14 และ 11:10) ในขณะที่เดียวกัน เราถูกสอนให้รู้หนทางที่ปลอดภัย แม้โลกนี้มีความผันผวน ที่จะรักษาไว้ซึ่งสถานะของชีวิตและเงื่อนไขที่เหมาะสมกับเราแต่ละคน เราก็จะสามารถไปถึงความสัมพันธ์อย่างครบสมบูรณ์กับพระคริสตเจ้า นั่นคือ ความศักดิ์สิทธิ์ พระเจ้าทรงแสดงพระองค์แก่มวลมนุษย์ในแบบที่เจิดจ้า โดยที่การประทับอยู่ของพระองค์และพระพักตร์ของพระองค์ดำรงอยู่ในชีวิตของเพื่อนพี่น้องของเรา ในสภาพมนุษย์ผู้ได้รับการเปลี่ยนเป็นภาพลักษณ์ของพระคริสตเจ้าอย่างครบสมบูรณ์มากขึ้น (เทียบ 2 คร 3:18) พระองค์ตรัสกับเราในตัวพวกเขา และเสนอเครื่องหมายแห่งอาณาจักรนี้แก่เรา ซึ่งมีอำนาจดึงดูดเราอย่างมหาศาล เมื่อมีพยานจำนวนมากห้อมล้อมอยู่ (ฮบ 12:1) และพยานนั้นยืนยันความจริงของพระวรสาร

ไม่ใช่เป็นเพียงเพราะแบบอย่างของชาวสวรรค์ที่ทำให้เราระลึกถึงพวกเขาด้วยความยินดีเท่านั้น แต่เรายังอยากทำให้ความศรัทธานี้เป็นการศึกษาปฏิบัติด้วยความรักฉันพี่น้องต่อความสัมพันธ์เป็นหนึ่งในเดียวของพระศาสนจักรทั้งมวลให้แข็งแกร่งแน่นแฟ้นขึ้นในพระจิตเจ้า (เทียบ อฟ 4:1-6) ความสัมพันธ์ของคริสตชนระหว่างบรรดาผู้กำลังจาริกบนแผ่นดินโลกนี้ด้วยกันเองนำเราให้เข้าไปใกล้ชิดพระคริสตเจ้าอย่างไร ก็เป็นอย่างนั้นด้วยกับความสัมพันธ์ของเรากับบรรดานักบุญที่จะเชื่อมเราให้ชิดกับพระคริสตเจ้า ผู้ทรงเป็นองค์ต้นธารและศีรษะ ที่รินหลังพระหรรษทานทุกประการและเป็นชีวิตของประชากรของพระเจ้าเอง ฉะนั้น จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่ง ที่เราจะรักบรรดามิตรสหายเหล่านั้นและบรรดาผู้เป็นทายาทร่วมกันของพระเยซูคริสตเจ้า ผู้ซึ่งเป็นพี่น้องของชาวเราด้วย และเป็นผู้อุปถัมภ์คำซุที่โดดเด่น และที่เราขอบพระคุณพระเจ้าเพื่อเขาเหล่านั้น ให้เราร้องขอพวกเขาอย่างสุภาพ ขอความช่วยเหลือจากคำภาวนาของพวกเขา เพื่อช่วยให้เราได้รับสิ่งที่เป็ประโยชน์ที่เราต้องการจากพระเจ้า โดยผ่านทางพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสตเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา องค์พระผู้ไถ่และผู้ช่วยให้รอดพ้นแต่พระองค์เดียวของชาวเรา อันที่จริง การเป็นพยานของความรักที่แท้จริงทุกครั้งที่เรามอบให้กับบรรดาผู้อยู่ในสวรรค์ ย่อมบ่งถึงและบรรลุจุดหมายในพระคริสตเจ้า “ผู้ทรงเป็นมงกุฎรางวัลของนักบุญทุกองค์” และโดยทางพระคริสตเจ้าในองค์พระเจ้า พระผู้ทรงเป็นที่น่าพิศวงของบรรดานักบุญ ทั้งทรงได้รับพระสิริรุ่งโรจน์ในบรรดาพวกเขาด้วย

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์จะทำให้เราตระหนักอย่างชัดแจ้งที่สุดถึงความสัมพันธ์ของเรา กับพระศาสนจักรในสวรรค์ โดยเครื่องหมายต่างๆ แห่งศีลศักดิ์สิทธิ์ในพิธีกรรม ฤทธานุภาพของพระจิตเจ้าทำงานในตัวเรา และพร้อมด้วยหมู่คณะที่เปี่ยมไปด้วยความยินดี เราเฉลิมฉลองไปพร้อมกับการสรรเสริญพระมหิทธิศักดิ์ของพระเจ้า เมื่อนั้นที่เหล่าผู้คนจากทุกเผ่า ทุกภาษา ทุกประเทศ ทุกชาติ (เทียบ วว 5:9) ซึ่งได้รับการไถ่ด้วยพระโลหิตของพระคริสตเจ้าและได้รวมเข้าในพระศาสนจักรที่รุ่งโรจน์แต่เพียงหนึ่งเดียว ในบทเพลงสรรเสริญบทเดียวกัน ร้องสาธุการพระเจ้าหนึ่งเดียวที่มีสามพระบุคคล ดังนั้น เมื่อเราเฉลิมฉลองพิธีบูชามิสซาเราจะสนิทสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดมากที่สุดกับการนมัสการของพระศาสนจักรแห่งสวรรค์ ซึ่งใน

ความสัมพันธ์กันอย่างนั้น เราเกิดเกียรติ และระลึกถึงพระแม่มาเรียผู้ทรงศรี องค์พรหมจารีที่ตลอดกาล นักบุญโยเซฟ บรรดาอัครสาวก และบรรดามรณสักขีผู้ศักดิ์สิทธิ์ ตลอดจนบรรดานักบุญทุกท่าน

คำแนะนำแนวทางสำหรับศาสนบริกร

51 ความเชื่อที่นำเราพยกย่องของบรรพบุรุษของเราในความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวที่มีชีวิตชีวา ซึ่งมีอยู่ในระหว่างเรากับบรรดาพี่น้องของเราซึ่งบัดนี้อยู่ในสวรรค์อันรุ่งโรจน์ หรือกับบรรดาผู้ที่กำลังชำระมลทินหลังความตายของพวกเขา นั้น สภาสังคายนาศักดิ์สิทธิ์นี้รับไว้ด้วยความเชื่อสัตย์ และนำเอาบัญญัติกฎเกณฑ์ต่างๆของสภาสังคายนาที่นครนีสเซียครั้งที่สอง ของสภาสังคายนาที่นครพลอเรนซ์ และของสภาสังคายนาที่นครเตรนต์กลับมาใช้อีก ในขณะเดียวกันด้วยความเป็นห่วงกังวลทางด้านงานอภิบาล สภาสังคายนาจึงขอเตือนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคน ให้ขจัดหรือให้แก้ไขการกระทำใดๆที่ไม่ถูกต้อง ที่เลยเถิดไป หรือ ขาดตกบกพร่องไป ที่อาจเล็ดลอดไปโผล่ที่นี่หรือที่นั่น และให้แก้ไขปรับปรุงทุกสิ่ง เพื่อว่าพระคริสตเจ้าและพระเจ้าจะทรงได้รับคำสรรเสริญอย่างเต็มเปี่ยมมากขึ้น ฉะนั้น ให้เราสอนบรรดาคริสตชนว่า การเคารพนับถือที่แก้ต่อบรรดานักบุญ ไม่ได้ขึ้นกับกิจการต่างๆภายนอกที่ทวีจำนวนขึ้นมากมายเป็นหลักใหญ่ แต่กลับอยู่ในการปฏิบัติด้วยความรักของเราอย่างจริงใจมากกว่า ซึ่งเพื่อความดีที่ยิ่งใหญ่กว่าต่อเราเองและต่อพระศาสนจักรที่เราแสวงหาจากบรรดานักบุญคือแบบอย่างในวิถีทางดำเนินชีวิตของพวกเขา การเข้าร่วมในคณะของพวกเขา และความช่วยเหลือจากคำวอนขอของพวกเขา ในทางกลับกัน ให้คริสตชนได้รับการสอนว่า ความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวกับชาวสวรรค์เหล่านี้หากว่าถูกทำให้เข้าใจในแสงสว่างแห่งความเชื่ออย่างเต็มที่แล้ว ไม่มีทางที่จะทำให้การนมัสการสรรเสริญต่อพระบิดาเจ้า โดยทางพระคริสตเจ้า ในองค์พระจิตเจ้าลดน้อยลงไป ตรงข้ามกลับทำให้เพิ่มพูนขึ้นเป็นอย่างมาก

เพราะว่า ถ้าเรายังคงรักกันและกันเรื่อยไป และร่วมกันในการสรรเสริญพระตรีเอกภาพผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด เราทุกคนต่างก็เป็นลูกๆของพระเจ้า และรวมกันสร้างเป็นครอบครัวหนึ่งเดียวในพระคริสตเจ้า (เทียบ ฮบ 3:6) เราจะเชื่อสัตย์ต่อกระแสน้ำที่อยู่ในส่วนลึกที่สุดของพระศาสนจักร และเราจะแบ่งปันในการชิมลางล่วงหน้าของพิธีกรรมในพระสิริรุ่งโรจน์อันสมบูรณ์ ในช่วงเวลาที่พระคริสตเจ้าจะทรงปรากฏมา เมื่อการกลับคืนชีพอย่างรุ่งโรจน์ของผู้ตายจะอุบัติขึ้น พระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้าจะส่องแสงเหนือนครแห่งสวรรค์ และลูกแกะทรงเป็นตะเกียงของนครนั้น (เทียบ วว 21:23) แล้วนั้น พระศาสนจักรทั้งมวลของบรรดานักบุญในความบรมสุขสูงสุดของความรักจะร้องสรรเสริญพระเจ้า และ “ลูกแกะที่ถูกประหารแล้วนั้น” (วว 5:12) จะประกาศก้องเป็นเสียงเดียวกันว่า “แต่พระองค์ผู้ประทับบนพระบัลลังก์ และลูกแกะ จงได้รับคำถวายพระพร พระเกียรติยศ พระสิริรุ่งโรจน์ และพระอำนาจปกครอง ตลอดนิรันดรเทอญ” (วว 5:13)

บทที่ 8

พระนางมารีย์ศรีพรหมจารี

1 อารัมภบท

52 พระเจ้าผู้ทรงเป็นองค์ความดีสูงสุดและทรงพระปรีชาญาณหาที่เปรียบมิได้ ได้ทรงมุ่งมั่นที่จะไถ่มนุษยโลกให้จงได้ “เมื่อถึงเวลาที่กำหนดไว้ พระเจ้าทรงส่งพระบุตรของพระองค์ให้มาบังเกิดจากหญิงผู้หนึ่ง ... และทำให้เราได้เป็นบุตรบุญธรรม” (กท 4:4) “เพื่อเห็นแก่เรามนุษย์ และเพื่อช่วยเราให้รอดพ้น พระองค์ได้เสด็จลงมาจากรวรรค์ บังเกิดเป็นมนุษย์จากพระนางพรหมจารีมารีย์ ด้วยฤทธานุภาพของพระจิตเจ้า” (- บทแสดงความเชื่อของมิสซาแบบโรมัน; สัญลักษณ์ของสังคายนาคอนสแตนติโนเปิล) พระธรรมล้ำลึกแห่งการไถ่ให้รอดถูกเปิดเผยเพื่อชาวเรา และยังคงดำรงอยู่ต่อมาในพระศาสนจักร ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสถาปนาขึ้นให้เป็นพระวรกายของพระองค์ท่านเอง ดังนั้นบรรดาสัตบุรุษโดยร่วมใจกับพระคริสตเจ้า องค์พระประมุข และในความสัมพันธ์กับบรรดานักบุญของพระองค์ จะต้องระลึกถึงด้วยความเคารพเป็นอันดับแรกต่อ “พระนางมารีย์ผู้ทรงเป็นพรหมจารีเสมอ พระมารดาของพระเจ้า และพระมารดาของพระเยซูคริสตเจ้า พระเจ้าของเรา” (บทขอบพระคุณของมิสซาโรมัน)

พระนางมารีย์พรหมจารีกับพระศาสนจักร

53 พระนางมารีย์พรหมจารีนี้ ขณะที่ทูตสวรรค์ได้มาแจ้งสาร พระนางก็ได้ทรงรับพระวจนาตถ์ของพระเจ้าไว้ในพระหทัยและพระกายของพระนาง และได้ทรงมอบองค์ชีวิตให้แก่โลก จึงทรงได้รับการยอมรับและพระเกียรติยศว่าทรงเป็นพระมารดาของพระเจ้าและของพระผู้ไถ่อย่างแท้จริง พระนางทรงได้รับการไถ่ด้วยรูปแบบที่สูงส่งกว่า เพราะบุญกุศลของพระบุตรของพระนาง และความสนิทสัมพันธ์กับพระองค์ด้วยสายสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและขาดจากกันไม่ได้ พระนางจึงทรงได้รับตำแหน่งที่สูงส่ง และศักดิ์ศรีของการเป็นพระมารดาของพระบุตรของพระเจ้า และเพราะฉะนั้น พระนางยังทรงเป็นบิดาสุดที่รักของพระบิดา และเป็นพระวิหารของพระจิตเจ้าอีกด้วย โดยพระหรรษทานอันแสนประเสริฐนี้ พระนางจึงทรงอยู่เหนือสิ่งสร้างทั้งหมด ทั้งในสวรรค์และบนแผ่นดิน แต่ เพราะการที่ทรงสืบเชื้อสายมาจากอาดัม พระนางก็ทรงเป็นหนึ่งในเดียวกับผู้ที่ได้รับการไถ่ในเวลาเดียวกัน จริงๆแล้ว “พระนางทรงเป็นพระมารดาของบรรดาสมาชิกของพระคริสตเจ้า... เพราะว่าพระนางได้ทรงร่วมมือด้วยความรักของพระนางในการให้สัตบุรุษบังเกิดขึ้นในพระศาสนจักร เขาเหล่านั้นคือบรรดาอวยวะของศิรัษะ -องค์พระประมุขนั่นเอง” (- เทียบ ข้อเขียนของนักบุญออกัสติน -เรื่องเกี่ยวกับพระนางมารีย์พรหมจารี) นี่จึงเป็นสาเหตุที่พระนางได้รับการสรรเสริญว่าเป็นสมาชิกของพระศาสนจักรที่สูงส่งกว่าผู้อื่น และเป็นแต่เพียงผู้เดียว และทรงเป็นต้นแบบและแบบอย่างอันโดดเด่นในความเชื่อและความรัก พระศาสนจักรคาทอลิกโดยทางพระจิตเจ้าได้สอนให้เทิดเกียรติพระนางด้วยความรักและความศรัทธาประสาธุที่มีต่อแม่ผู้เป็นที่รักอย่างที่สุด

เจตจำนงของสภาสังคายนา

54 ขณะที่สภาสังคายนาศักดิ์สิทธิ์นี้กำลังอธิบายข้อคำสอนเกี่ยวกับพระศาสนจักร ซึ่งองค์พระผู้ไถ่ทรงนำมาเพื่อความรอดพ้นของเรา สภานี้ยังตั้งใจที่จะอธิบายทั้งในเรื่องบทบาทของพระนางศรีพรหมจารีในพระธรรมล้ำลึกของการที่พระวจนาตถ์เสด็จมารับเป็นมนุษย์และพระอศาศกายของพระองค์ กับในเรื่องหน้าที่ต่างๆของบรรดาผู้ที่ได้รับการไถ่ที่จะต้องมีต่อพระมารดาของพระเจ้า ผู้ทรงเป็นพระมารดาของพระคริสตเจ้า และมวลมนุษย์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งของบรรดาผู้ที่เชื่อ อย่างไรก็ตาม สภาสังคายนาไม่ได้ตั้งใจจะให้ข้อคำสอนครบถ้วนในเรื่องเกี่ยวกับพระนางมารีย์ ทั้งไม่ได้ปรารถนาจะตัดสินคำถามต่างๆ ซึ่งเป็นงานของนักเทววิทยาทั้งหลายที่ยังไม่พบความกระจ่างชัดแจ้งเต็มที่ ฉะนั้น ความคิดเห็นเหล่านั้นยังสามารถเก็บไว้ศึกษาโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งจะถูกนำเสนอให้สถานศึกษาคาทอลิกพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับพระนางต่อไป พระนางผู้มีที่ประทับในพระศาสนจักรอยู่ในอันดับสูงสุดรองจากพระคริสตเจ้า และทรงอยู่ใกล้ชิดกับเรามากที่สุดด้วย

2 การกิจของพระนางศรีพรหมจารีในแผนการแห่งความรอด

55 พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งในพันธสัญญาเก่าและพันธสัญญาใหม่ ตลอดจนธรรมประเพณีที่นำเคารพยกย่อง แสดงถึงบทบาทของพระมารดาของพระผู้กอบกู้ในแผนการแห่งความรอดในรูปแบบที่ชัดเจนขึ้นเรื่อยๆ และเรียกร้องให้เราเอาใจใส่ในเรื่องนี้ หนังสือต่างๆของพันธสัญญาเก่าอธิบายประวัติศาสตร์แห่งความรอด ที่แสดงให้เห็นการเสด็จมาของพระคริสตเจ้าว่าได้รับการเตรียมอย่างช้าๆ เอกสารต่างๆในสมัยแรกๆ ที่ถูกนำมาอ่านในพระศาสนจักร และก่อให้เกิดความเข้าใจในแสงสว่างของการเผยแสดงมากขึ้นและครบถ้วนสมบูรณ์ ได้นำเสนอภาพของสตรีผู้หนึ่ง ผู้เป็นพระมารดาของพระผู้ไถ่ ในแบบที่ค่อยๆชัดเจนมากขึ้นเรื่อยๆ ภายใต้อสงสว่างดังกล่าวนี้ พระนางได้ปรากฏแล้วเป็นภาพต่างๆ ตามคำทำนายในคำมั่นสัญญาให้มีชัยชนะเหนืองู ซึ่งทรงให้กับบิดามารดาของเราหลังจากพวกเขาตกในบาป(เทียบ ปฐก 3:15) นอกจากนั้น พระนางคือพรหมจารีผู้จะตั้งครรรภ์และให้กำเนิดบุตรชาย และจะเรียกเขาว่า "อิมมานูเอล" (เทียบ อสย 7:14; มคา 5 :2-3; มธ 1:22-23) พระนางทรงปรากฏเด่นในระหว่างผู้ยากจนและผู้ต่ำต้อยทั้งหลายขององค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ที่หวังอย่างมั่นใจในพระองค์และได้รับความรอดจากพระองค์ หลังจากการรอคอยที่ยาวนาน ก็ถึงเวลาที่ความจริงไปในเธอ วิดาแห่งชีวิตได้รับการยกให้สูงขึ้น และแผนการใหม่แห่งความรอดก็อุบัติขึ้น เมื่อพระบุตรของพระเจ้าได้ทรงรับธรรมชาติมนุษย์จากเธอ เพื่อว่าพระองค์จะได้เข้าไปในธรรมล้ำลึกของการรับเอาเนื้อหนังมังสา เพื่อทรงทำให้มนุษย์เป็นอิสระจากบาป

บทบาทของพระนางศรีพรหมจารี เมื่อทรงรับการแจ้งสารจากทูตสวรรค์

56 พระบิดาผู้ทรงพระทัยเมตตากรุณาได้ทรงมีพระประสงค์ว่า ในการเสด็จมาบังเกิดเป็นมนุษย์ของพระบุตร จะต้องมีการยินดียอมรับก่อนล่วงหน้าในส่วนของผู้ที่ได้รับเลือกสรรให้เป็นพระมารดา เพื่อว่า เฉกเช่นเดียวกับที่หญิงคนหนึ่งได้มีส่วนร่วมนำความตายมาให้ ก็ต้องมีหญิงอีกคนหนึ่งที่จะมีส่วนนำชีวิตขึ้นมาใหม่ นี่เป็นความจริงที่พิเศษสุดสำหรับพระมารดาของพระเยซูเจ้า ผู้ทรงให้ชีวิตที่รื้อฟื้นทุกสิ่งขึ้นเสียใหม่ให้แก่โลก และเป็นผู้ได้รับพระพรอย่างบริบูรณ์จากพระเจ้าเหมาะเจาะกับบทบาทเช่นว่านี้ จึงไม่น่าแปลกใจเลยว่าบรรดาบิดาจารย์มักจะถวายพระนามพระมารดาของพระเจ้าว่า เป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ครบถ้วนและปราศจากบาปมลทินทุกประการ รวากับว่าได้รับการประดับตกแต่งโดยพระจิตเจ้า และได้เกิดเป็นรูปร่างในฐานะเป็นสิ่งสร้างใหม่ด้วยพระพรอันบริบูรณ์ที่ทรงได้รับตั้งแต่พระนางทรงมีกำเนิดมา ซึ่งส่องแสงรุ่งเรืองในความศักดิ์สิทธิ์พิเศษที่เป็นของเฉพาะสำหรับพระนางเท่านั้น พระนางพรหมจารีแห่งเมืองนาซาเร็ธจึงได้รับการทักทายจากทูตสวรรค์ผู้แจ้งสารตามพระบัญชาของพระเจ้าว่าเป็น “ผู้เปี่ยมด้วยพระหรรษทาน” (เทียบ ลก 1: 28) และพระนางตรัสกับทูตสวรรค์ว่า “ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า ขอให้ไปกับข้าพเจ้าตามวาจาของท่านเถิด” (ลก 1: 38) ดังนั้นบุตรสาวของอาดัม คือพระนางมารีย์ ทรงยินยอมสนองตามพระวาจาของพระเจ้า จึงได้ทรงเป็นพระมารดาของพระเยซูเจ้า ทรงมอบพระนางเองด้วยสิ้นสุดจิตใจ และมีทรงถูกกล่าวถวายเพราะบาปใดๆ ตามพระประสงค์อันบันดาลความรอดของพระเจ้า พระนางได้ทรงอุทิศตนโดยสิ้นเชิง ในฐานะเป็นผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ให้แต่พระบุคคลและพระภารกิจแห่งพระบุตรของพระนาง ทั้งภายใต้อำนาจของพระบุตร และพร้อมกับพระบุตร ในการรับใช้ต่อธรรมชาติลึกซึ้งของการไถ่กู้โดยอาศัยพระหรรษทานของพระเจ้าผู้ทรงสรรพานุภาพ เพราะฉะนั้น จึงเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่บรรดาบิดาจารย์จะมองดูพระนางมารีย์ว่า ไม่ได้เป็นเพียงผู้ที่เป็นฝ่ายรับเฉยๆในงานที่พระเจ้าทรงมอบให้ แต่ทรงให้ความร่วมมืออย่างอิสระต่องานของการกอบกู้มนุษยชาติ โดยผ่านทางความเชื่อ และความอ่อนน้อมเชื่อฟัง ดังเช่นที่นักบุญอีเรเนอัสกล่าวไว้ว่า พระนาง “ด้วยความอ่อนน้อมเชื่อฟัง ได้กลายเป็นสาเหตุแห่งความรอดสำหรับพระนางเอง และสำหรับมวลมนุษยชาติด้วย” ดังนั้น จึงมีบรรดาบิดาจารย์สมัยแรกๆอีกจำนวนไม่น้อยที่มีความคิดเห็นคล้ายตามท่าน เราเห็นได้จากคำเทศน์สอนของพวกท่านที่ว่า : เงื่อนปมแห่งความไม่เชื่อฟังของเอวา ได้ถูกแก้ปมด้วยความอ่อนน้อมเชื่อฟังของพระนางมารีย์: สิ่งที่เอวาได้ผูกมัดไว้เพราะความไม่เชื่อของนาง พระนางมารีย์ได้ทรงคลายออกด้วยความเชื่อของพระนาง” ในการเปรียบเทียบพระนางมารีย์กับเอวา พวกท่านกล่าวขานพระนางว่า “มารดาของผู้มีชีวิต” และยังประกาศบ่อยๆว่า “ความตายอุบัติขึ้นโดยเอวา ส่วนชีวิตอุบัติขึ้นโดยพระนางมารีย์”

พระนางศรีพรหมจารี กับ พระเยซูเจ้าในพระปฐมวัย

57 ความสนิทสนมใกล้ชิดเป็นหนึ่งในเดียวระหว่างพระมารดา กับพระบุตรในงานแห่งการกอบกู้ นั่นปรากฏชัดนับตั้งแต่เวลาการปฏิสนธิอย่างพรหมจารีของพระคริสตเจ้าจวบจนกระทั่งการสิ้นพระชนม์ของพระองค์แรกทีเดียว เมื่อพระนางมารีย์ทรงรีบออกเดินทางเพื่อเสด็จเยี่ยมนางเอลีซาเบธ ซึ่งเธอได้กล่าวต้อนรับ

พระนางในฐานะเป็นผู้รับพระพรเพราะความเชื่อของพระนางในคำมั่นสัญญาเรื่องความรอด และผู้ที่นำหน้าพระผู้ไถ่ได้เดินด้วยความยินดีในครรภ์ของมารดาของเธอ (เทียบ ลก 1: 41-45) ต่อมาด้วยเรื่องการบังเกิดขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้ซึ่งมิได้ทรงทำให้พรหมจรรย์อันครบถ้วนของพระมารดาของพระองค์ลดน้อยถอยลงเลย แต่กลับทรงทำให้ศักดิ์สิทธิ์ไป ต่อด้วยพระมารดาของพระเจ้าได้แสดงให้พวกชุมพาบาล และพวกโหราจารย์ได้เห็นบุตรชายหัวปีของพระนางด้วยความยินดี ต่อมาเมื่อพระนางถวายพระกุมารแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าในพระวิหาร โดยการถวายเครื่องบูชาแบบคนยากจน ครั้งนั้นพระนางทรงได้ยินคำพยากรณ์ของท่านสิเมโอนว่า ในเวลาเดียวกันกับที่พระบุตรของพระนางจะเป็นเหตุให้คนจำนวนมากต้องล้มลงหรือลุกขึ้น และเป็นเครื่องหมายแห่งการต่อต้าน พระนางเองจะถูกดาบแทงทะลุจิตใจ เพื่อความในใจของคนจำนวนมากจะถูกเผย (เทียบ ลก 2:34-35) ต่อมาคราวเมื่อพระเยซูเจ้าในวัยเด็กทรงหายไป และพวกท่านได้ตามหาพระองค์ด้วยความกังวลใจ จนกระทั่งพบพระองค์ในพระวิหาร ทรงปฏิบัติภารกิจของพระบิดาของพระองค์ และท่านทั้งสองไม่เข้าใจที่พระองค์ตรัส อย่างไรก็ตาม พระมารดาของพระองค์ทรงเก็บเรื่องทั้งหมดเหล่านี้ไว้ในพระทัย (เทียบ ลก 2:41-51)

พระนางศรีพรหมจารี กับ พระเยซูเจ้าในพระภารกิจสาธารณะ

58 ในช่วงชีวิตออกสู่สาธารณะของพระเยซูเจ้านั้น พระนางมารีย์ได้ปรากฏองค์อย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่วิถีเริ่มต้นพระภารกิจเลยเมื่อพระนางทรงอยู่ในงานสมรสที่หมู่บ้านคานา ด้วยเป็นเพราะความสงสารพระนางจึงได้ทูลเสนอคำวิงวอนขออันก่อให้เกิดเครื่องหมายอัศจรรย์ครั้งแรกของพระเยซูเจ้า องค์พระเมสสิยาห์ (เทียบ ยน 2:1-11) ต่อมา ในระหว่างการเทศน์สอนของพระบุตรของพระนางก็ได้ทรงรับพระวาจาเหล่านั้นไว้ ที่พระองค์ทรงยกย่องพระอาณาจักรของพระเจ้าว่าอยู่เหนือสายสัมพันธ์ใดๆทางเลือดเนื้อเชื้อไขพระองค์ได้ทรงประกาศว่าผู้ที่ฟังพระวาจาของพระเจ้าและปฏิบัติตามย่อมเป็นสุข (เทียบ มก 3:35; ตรงกับ ลก 11:27-28) ในฐานะที่พระนางได้ทรงปฏิบัติอย่างซื่อสัตย์เสมอมา (เทียบ ลก 2:19; 51) ดังนั้นแหละพระนางศรีพรหมจารีก็ได้ทรงเจริญก้าวหน้าในการจาริกดำเนินในความเชื่อของพระนาง และทรงรักษาความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวกับพระบุตรของพระนางอย่างซื่อสัตย์เรื่อยไป จนกระทั่งทรงประทับยืนอยู่ที่เชิงกางเขน ยังคงดำรงอยู่ในแผนการของพระเจ้า ทรงสู้ทนร่วมกับพระบุตรแต่องค์เดียวของพระนางในความทุกข์อันแสนสาหัสของพระองค์ พระนางเองทรงมีส่วนร่วมกับการถวายบูชาอันสมบูรณ์ของพระบุตรด้วยดวงพระทัยของผู้เป็นพระมารดา และทรงยินยอมด้วยความรักกับการบูชาอันมีผู้ที่ได้บังเกิดจากพระนางเป็นเหยื่อของการบูชา และที่สุด พระเยซูเจ้านี้เองขณะกำลังจะสิ้นพระชนม์บนกางเขน ได้ทรงมอบให้พระนางเป็นมารดาของศิษย์ของพระองค์ โดยตรัสว่า “แม่ นี่คือนักลูกของแม่” (ยน 19:26-27)

พระนางศรีพรหมจารี ภายหลังจากพระเยซูเจ้าเสด็จขึ้นสวรรค์แล้ว

59 แต่เพราะเหตุที่พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะยังไม่เปิดเผยอย่างสง่าเกี่ยวกับธรรมชาติที่พระองค์จะทรงหลังพระจิตเจ้าให้ตามที่พระคริสตเจ้าได้ทรงสัญญาไว้ เราได้เห็นว่าการบรดาอัครสาวกก่อนวันฉลองเพนเตกอสเต “ทุกคนร่วมอธิษฐานภาวนาสมาเสมอเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันพร้อมกับบรรดาสตรี รวมทั้งมารีย์พระมารดาของพระเยซูเจ้า และพี่น้องของพระองค์” (กจ 1:14) และเราก็ได้เห็นด้วยว่า พระนางมารีย์ทรงเฝ้าวิงวอนขอพระคุณของพระจิตเจ้าโดยคำภาวนาของพระนาง พระจิตเจ้าผู้ได้ทรงแผ่เงาปกคลุมพระนางไว้แล้วตั้งแต่เวลาที่ทูตสวรรค์มาแจ้งสาร ที่สุด พระนางพรหมจารีผู้ปฏิสนธินิรมลผู้ซึ่งได้รับการรักษาไว้ให้ปราศจากมลทินทั้งสิ้นของบาปกำเนิด ทรงได้รับการยกขึ้นสู่สวรรค์อันรุ่งโรจน์ทั้งกายและวิญญาณ เมื่อครบกำหนดเวลาชีวิตบนโลกนี้แล้ว และองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงยกย่องให้ทรงเป็นพระราชินีเหนือทุกสิ่ง เพื่อให้พระนางทรงมีความสอดคล้องกลมกลืนกับพระบุตรของพระนาง ผู้ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งเจ้านายทั้งหลาย (เทียบ วว 19:16) ทั้งทรงเป็นผู้พิชิตบาปและความตาย

3. พระนางศรีพรหมจารี กับพระศาสนจักร

พระนางศรีพรหมจารี ผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า (60-62)

60 จากคำกล่าวของท่านอัครสาวกว่ามีคนกลางแต่ผู้เดียวเท่านั้น: “เพราะมีพระเจ้าเพียงพระองค์เดียว และพระเจ้ากับมนุษย์ก็มีคนกลางแต่เพียงผู้เดียวซึ่งเป็นมนุษย์คนหนึ่ง คือพระคริสตเยซู ผู้ทรงมอบพระองค์เป็นค่าไถ่สำหรับมนุษย์ทุกคน” (1 ทธ 2:5-6) แต่หน้าที่ของพระนางมารีย์ในฐานะเป็นแม่ของมนุษย์ทั้งหลายย่อมไม่ทำให้การเป็นคนกลางแต่เพียงหนึ่งเดียวของพระคริสตเจ้าอับแสงหรือลดน้อยลง แต่กลับแสดงพลังอำนาจให้เจิดจ้ายิ่งขึ้น เพียงแต่อิทธิพลในการช่วยมนุษย์ให้รอดของพระนางศรีพรหมจารีนั้น มิได้ก่อเกิดมาจากภายในของพระนางเอง แต่มาจากการจัดการของพระเจ้า ออกมาโดยตรงจากบุญญาบารมีอันไพศาลของพระคริสตเจ้าซึ่งขึ้นอยู่กับความเป็นคนกลางของพระองค์ เป็นการขึ้นอยู่โดยสิ้นเชิงและตักตวงเอาประสิทธิภาพทั้งหมดจากการเป็นคนกลางนั้น มันจึงไม่ก่ออุปสรรคใดต่อการร่วมสนิทโดยตรงของคริสตชนกับพระคริสตเจ้า แต่ตรงข้ามกับสนับสนุนยิ่งขึ้นไปอีก

61 การกำหนดล่วงหน้าเกี่ยวกับพระนางศรีพรหมจารีให้เป็นพระมารดาของเจ้านั้น ถูกทำให้เกี่ยวเนื่องกับการเสด็จมาบังเกิดเป็นมนุษย์ของพระวจนาตถ์ ตามพระประสงค์ของพระญาณสอดส่อง พระนางได้ทรงเป็นพระมารดาผู้ส่งงามขององค์พระผู้ไถ่บนโลกนี้ และเหนือสิ่งอื่นใดและในแบบพิเศษแต่หนึ่งเดียวของพระนางโดยเฉพาะ ทรงเป็นผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าโดยมีส่วนร่วมด้วยใจกว้างและสุภาพถ่อมองค์ พระนางได้ทรงปฏิสนธิ ทรงให้กำเนิด และทรงเลี้ยงดูพระคริสตเจ้า พระนางถวายพระองค์แด่พระบิดาในพระวิหาร ได้ทรงมีส่วนร่วมความทุกข์ทรมานของพระบุตรของพระนางในขณะที่พระองค์สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน ดังนั้น ในแบบพิเศษเฉพาะที่เป็นของพระนางทั้งหมดนี้ พระนางได้ทรงร่วมมือโดยความนอบน้อม-เชื่อฟัง ความเชื่อ ความหวัง และความรักที่ถูกร้อนของพระนางในงานของพระผู้กอบกู้ในการฟื้นฟูชีวิตเหนือ

ธรรมชาติของวิญญาณทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้ พระนางจึงเป็นพระมารดาองค์หนึ่งของเราในระบบของพระหรรษทาน

62 ความเป็นพระมารดาของพระนางมารีย์ในระบบของพระหรรษทานประกอบด้วยความต่อเนื่องไม่ขาดสายจากการแสดงความยินยอมซึ่งพระนางได้ทรงให้ไว้อย่างซื่อสัตย์เมื่อครั้งทูตสวรรค์มาแจ้งสาร และพระนางได้ทรงรักษาไว้โดยไม่สั่นคลอนจนถึงที่เชิงกางเขน ไปจนกระทั่งทุกคนที่ได้รับเลือกสรรจะได้เข้าสู่ความครบสมบูรณ์ในรันดร์ การได้รับยกขึ้นสวรรค์ก็ไม่ได้ทำให้พระนางทรงทอดทิ้งภารกิจช่วยให้รอดนี้ แต่ด้วยการเสนอวิงวอนที่เพิ่มพูนมากขึ้นของพระนางก็ยังคงนำชาวเราให้ได้รับพระพรต่างๆของความรอดในรันดร์อย่างต่อเนื่อง ด้วยความรักประสาแม่พระนางเอาพระทัยใส่ต่อพี่น้องๆของพระบุตรของพระนางผู้ซึ่งยังกำลังเดินทางอยู่บนโลกที่ห้อมล้อมไปด้วยอันตรายและความยากลำบากนานัปการ จนกว่าพวกเขาจะถูกนำเข้าไปในบ้านแห่งความสุข เพราะฉะนั้น พระนางศรีพรหมจารีจึงทรงได้รับการกล่าวขานในพระศาสนจักรด้วยพระนามต่างๆ เช่น องค์ทนายแก้ต่าง องค์อุปถัมภ์ องค์ผู้อนุเคราะห์ และองค์คนกลาง อย่างไรก็ตาม เรื่องพระนามต่างๆที่ได้รับเรียกขานนี้ ให้เป็นที่เข้าใจว่ามีได้บ้นทอนหรือเพิ่มเติมสิ่งใดๆต่อพระเกียรติศักดิ์และพระประสิทธิภาพของพระคริสตเจ้า ผู้ทรงเป็นองค์คนกลางแต่เพียงหนึ่งเดียว

แม้ไม่มีสิ่งสร้างใดอาจนำมาเปรียบเทียบกับพระวจนาตถ์ผู้ทรงมารับเป็นมนุษย์ และองค์พระผู้ไถ่ได้ แต่เชกเช่นเดียวกับที่ความเป็นสงฆ์ของพระคริสตเจ้าได้รับการแบ่งปันออกไปในวิถีต่างๆ ทั้งโดยบรรดาศาสนบริกรของพระองค์ และโดยบรรดาสัตบุรุษ และเช่นเดียวกับที่องค์ความดีแต่เพียงหนึ่งเดียวของพระเจ้าได้แพร่กระจายไปยังบรรดาสิ่งสร้างของพระองค์ด้วยวิถีต่างๆ ก็เป็นเช่นนั้นด้วยกับการเป็นองค์คนกลางแต่เพียงหนึ่งเดียวของพระผู้ไถ่ ที่จะไม่ปิดกั้นความร่วมมือต่างๆที่มากหลายออกไป แต่กลับเพิ่มการมีส่วนร่วมในความร่วมมือต่างๆนี้มากขึ้น ซึ่งก็เป็นแต่การมีส่วนร่วมในแหล่งกำเนิดหนึ่งเดียวนี้

พระศาสนจักรจึงไม่รีรอที่จะประกาศบทบาทที่รองลงมานี้ของพระนางมารีย์ ซึ่งพระศาสนจักรตระหนักในข้อนี้เป็นอย่างดีและแนะนำให้บรรดาสัตบุรุษยึดถือเป็นที่พึง เพื่อว่า เมื่อได้กำลังใจจากความช่วยเหลือประสาแม่แล้ว พวกเขาจะได้ชิดสนิทกับองค์คนกลางและองค์ผู้ไถ่มากขึ้น

พระนางศรีพรหมจารีทรงเป็นรูปแบบของพระศาสนจักร (63-64)

63 ด้วยผลแห่งพระพรและบทบาทการเป็นพระมารดาของพระเจ้าซึ่งทำให้พระนางได้ทรงถูกเชื่อมให้เป็นหนึ่งเดียวกันกับพระบุตรของพระนาง และด้วยพระหรรษทานต่างๆ รวมทั้งพระภาระหน้าที่ต่างๆ ที่เป็นของพระนางโดยเฉพาะ ทำให้พระนางศรีพรหมจารีได้ทรงถูกเชื่อมให้เป็นหนึ่งเดียวอย่างแนบแน่นกับพระศาสนจักรด้วย ดังเช่นความคิดของนักบุญอัมโบรสที่ว่า พระมารดาของพระเจ้าทรงเป็นรูปแบบของพระศาสนจักรในระดับของความเชื่อ ความรัก และความเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสตเจ้าอย่างครบบริบูรณ์ เพราะในธรรมชาติของพระศาสนจักร ซึ่งตัวของพระศาสนจักรเองก็ถูกเรียกอย่างถูกต้องว่าเป็นมารดา และเป็นพรหมจารี พระนางศรีพรหมจารีจึงทรงยืนเด่นเป็นสง่าและทรงเป็นแบบเฉพาะหนึ่งเดียวในฐานะที่ทรง

เป็นตัวอย่างทั้งความเป็นพรหมจารี และมารดา โดยผ่านทางความเชื่อและความนอบน้อมเชื่อฟังของพระนาง จึงทรงได้กำเนิดพระบุตรแท้ของพระบิดาให้แก่โลก ไม่ใช่โดยผ่านทางการรู้จักชาย (“เพราะข้าพเจ้าไม่รู้จักชาย”- คำกล่าวของพระนางมารีย์กับทูตสวรรค์) แต่โดยการแผ่เงาปกคลุมของพระจิตเจ้า ด้วยท่าทีของเธอว่า คนใหม่ ที่วางมอบความเชื่อของเธอไว้ไม่ใช่ในแง่ความหลังครั้งเก่าก่อนแต่ในทูตสวรรค์ของพระเจ้าโดยไม่มี ความสงสัยใดๆเลย พระบุตรผู้ที่พระนางทรงให้กำเนิดคือพระผู้ที่พระเจ้าทรงกำหนดให้เป็นบุตรคนแรกใน บรรดาพี่น้องจำนวนมาก (เทียบ รม 8 : 29) นั่นคือ บรรดาสัตบุรุษที่พระนางทรงให้ความร่วมมือด้วยความรัก ประสาแม่ในการให้กำเนิดมาและในการอบรมสั่งสอนพวกเขา

64 ส่วนพระศาสนจักรนั้น จากการพิจารณาอย่างจริงจังถึงความศักดิ์สิทธิ์อันลึกล้ำของพระนาง จากการเลียนแบบอย่างความรักของพระนางและการทำตามพระประสงค์ของพระบิดาให้สำเร็จไปอย่าง ชื่อสัตย์ โดยการรับพระวจนาตถ์ของพระเจ้าด้วยความเชื่อก็กลายเป็นมารดาผู้หนึ่งด้วย โดยการเทศน์สอน และโปรดศีลล้างบาปพระศาสนจักรก็ให้กำเนิดบรรดาลูกๆ ผู้ซึ่งได้รับการปฏิสนธิด้วยพระจิตเจ้าและบังเกิด มาจากพระเจ้า มาสู่ชีวิตใหม่และอมตะ พระศาสนจักรเองเป็นพรหมจารีผู้หนึ่ง ผู้รักษาความเชื่ออย่าง ครบถ้วนและบริสุทธิ์ผุดผ่องในสิ่งที่เธอให้คำมั่นสัญญาไว้กับพระสวามี ในการเลียนแบบอย่างพระมารดาของ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเธอ และด้วยฤทธิ์อำนาจของพระจิตเจ้า พระศาสนจักรได้รักษาความเชื่อ ความ ใจกว้างอันมั่นคง และความรักอันสุจริตใจไว้ไม่เปลี่ยนแปลง

พระนางศรีพรหมจารีทรงเป็นแบบอย่างของฤทธิกุศลต่างๆ

65 ในขณะที่อยู่ในพระนางพรหมจารีผู้สูงส่งพระศาสนจักรได้บรรลุถึงความสมบูรณ์แล้ว โดยดำรง อยู่ปราศจากมลทินหรือปราศจากริ้วรอยตำหนิใดๆ (เทียบ อฟ 5:27) แต่บรรดาสัตบุรุษยังคงต่อสู้ดิ้นรนเพื่อมี ชัยชนะต่อบาปและเพิ่มพูนความศักดิ์สิทธิ์ ดังนั้น พวกเราต่างพึงมองดูพระนางมารีย์ผู้ทรงส่องแสงเหนือหมู่ คณะทั้งหมดที่ได้รับเลือกสรรในฐานะทรงเป็นแบบอย่างของฤทธิกุศลต่างๆ เมื่อพิจารณาไตร่ตรองถึงพระนาง มารีย์ด้วยความศรัทธาภักดี และพึงมองดูพระนางภายใต้แสงสว่างแห่งพระวจนาตถ์ผู้ทรงมารับเป็นมนุษย์นั้น พระศาสนจักรก็แทรกซึมเข้าไปอย่างลึกซึ้งมากขึ้นในพระธรรมล้ำลึกอันยิ่งใหญ่ของการเสด็จมาบังเกิดเป็น มนุษย์ และกลับกลายเป็นเหมือนกับพระสวามีเจ้าของเธอมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ เนื่องด้วยพระนางมารีย์ได้ทรงเข้าไป อยู่ในประวัติศาสตร์แห่งความรอดอย่างลึกซึ้ง ในแบบที่ผูกพันสัมพันธ์ในความเป็นพระบุคคลคลของพระ นางและเป็นเสมือนเสียงสะท้อนกลับของข้อความเชื่อที่สำคัญที่สุด และในแบบที่เมื่อพระนางเป็นผู้ที่ได้รับการ เทศน์สอนถึงและได้รับการแสดงความศรัทธาภักดี พระนางก็ทรงกระตุ้นให้บรรดาสัตบุรุษเข้ามาเฝ้าพระบุตร ของพระนาง เข้ามาฟังการบูชาของพระองค์ และเข้ามาสู่ความรักของพระบิดา ในเมื่อต้องการแสวงหาพระ สิริรุ่งโรจน์ของพระคริสตเจ้า พระศาสนจักรจึงได้กลายเป็นเหมือนรูปแบบอันสูงส่งของพระนาง และก้าวหน้า ต่อไปเรื่อยๆในความเชื่อ ความหวัง และความรัก แสวงหาและทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าในทุกสิ่ง ดังนั้น แม้ในงานแพร่ธรรม พระศาสนจักรก็ได้พึงมองไปที่พระนางผู้ทรงให้กำเนิดพระคริสตเจ้า พระผู้ทรง

ได้รับการปฏิสนธิเดชะพระจิตเจ้า และทรงบังเกิดจากพรหมจารีผู้หนึ่ง เพื่อว่าโดยผ่านทางพระศาสนจักร พระองค์ท่านจะทรงมาบังเกิดและเจริญขึ้นในจิตใจของบรรดาสัตบุรุษ ในชีวิตของพระนางพรหมจารีได้ทรงเป็นแบบอย่างแห่งความรักประสาแม่ ซึ่งทุกคนที่ร่วมในงานแพร่ธรรมของพระศาสนจักรเพื่อการบังเกิดใหม่ของมนุษยชาติจะมีชีวิตชีวาได้ก็ด้วยตัวอย่างความรักประสาแม่แบบนั้น

4. คารวกิจต่อพระนางศรีพรหมจารีในพระศาสนจักร

ธรรมชาติและพื้นฐานคารวกิจต่อพระนางศรีพรหมจารี (66-67)

66 พระนางมารีย์ได้ทรงรับการยกย่องเชิดชูขึ้นด้วยพระหรรษทานให้ประทับอยู่เหนือทูตสวรรค์และมนุษย์ทั้งมวล ทรงเป็นที่สองรองลงมาจากพระบุตรของพระนางเท่านั้น ในฐานะที่เป็นพระมารดาที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระเจ้าผู้ได้ทรงมีส่วนเกี่ยวข้องกับพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า พระนางจึงทรงได้รับเกียรติด้วยคารวกิจเป็นพิเศษในพระศาสนจักร ตั้งแต่สมัยแรกเริ่มพระนางศรีพรหมจารีทรงได้รับเกียรติในตำแหน่งพระมารดาของพระเจ้า ทรงเป็นผู้ปกป้องบรรดาสัตบุรุษผู้มาพึ่งพาพร้อมภาวนาขอในยามที่พวกเขามีภัยอันตราย และมีความต้องการต่างๆ เฉพาะอย่างยิ่ง นับตั้งแต่สภาพสังคายนาที่นครเอเฟซัสเป็นต้นมา ประชากรของพระเจ้าได้ถวายความเคารพภักดีต่อพระนางมารีย์มากขึ้นอย่างน่าอัศจรรย์ใจ ทั้งในความเคารพยกย่องและความรัก ทั้งในการร้องหาและในการเลียนแบบอย่าง ตามที่ทรงกล่าวพยากรณ์ถึงพระนางเองว่า “ชนทุกสมัยจะกล่าวว่าข้าพเจ้าเป็นสุข พระผู้ทรงสรรพานุภาพทรงกระทำกิจการยิ่งใหญ่สำหรับข้าพเจ้า” (ลก 1:48-49) คารวกิจนี้คงอยู่เสมอมาในพระศาสนจักร เป็นคารวกิจที่มีลักษณะเฉพาะหนึ่งเดียว ต่างกันโดยแก่นแท้กับคารวกิจของการนมัสการที่ชาวเราน้อมถวายแด่พระวจนาตถ์ผู้ทรงมารับเป็นมนุษย์ และแด่พระบิดา และแด่พระจิตเจ้า และเหมาะสมที่สุดที่เป็นเช่นนั้น อันว่ารูปแบบต่างๆของความศรัทธาภักดีต่อพระมารดาของพระเจ้า ซึ่งพระศาสนจักรได้ทำการรับรองภายใต้ขอบเขตข้อคำสอนที่ถูกต้องและเที่ยงแท้ ที่เป็นไปตามความพร้อมและความเข้าใจของบรรดาสัตบุรุษ ต้องเป็นประกันว่าในขณะที่พระมารดาทรงได้รับความเคารพภักดี องค์พระบุตรผู้ทรงทำให้ทุกสิ่งมีความเป็นอยู่ได้ (เทียบ คส 1:15-16) และผู้ซึ่งพระบิดาพอพระทัยให้ความบริบูรณ์ทั้งปวงอยู่ในพระองค์ (เทียบ คส 1:19) จะทรงได้รับการรู้จัก ได้รับความรัก และได้รับพระสิริรุ่งโรจน์จากชาวเรา รวมทั้งพระบัญญัติของพระองค์จะได้รับการปฏิบัติตาม

67 สภาพสังคายนาศักดิ์สิทธิ์จึงสอนข้อคำสอนของคาทอลิกในเรื่องนี้โดยได้แนะนำและขณะเดียวกันก็ตักเตือนบรรดาลูกๆของพระศาสนจักรว่า คารวกิจ โดยเฉพาะที่เป็นคารวกิจในพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับพระนางศรีพรหมจารีจะต้องได้รับการสนับสนุนด้วยใจกว้าง และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติและแสดงความศรัทธาภักดีต่อพระนางตามที่ได้เสนอแนะโดยอำนาจการสั่งสอนของพระศาสนจักรในกระแสศตวรรษที่ผ่านมาจะได้รับการยกย่องอย่างสูง และที่ว่าด้วยข้อกำหนดเหล่านั้นที่ได้ให้ไว้ตั้งแต่สมัยแรกเริ่มในเรื่องคารวกิจต่อรูปเคารพของพระคริสตเจ้า ของพระนางศรีพรหมจารี และของบรรดานักบุญ จะได้รับการรักษาไว้ด้วยความศรัทธา แต่ขอเตือนเป็นพิเศษต่อนักเทววิทยาและนักเทศน์พระวาจาของพระเจ้าทั้งหลายให้ระมัดระวังไม่ให้พูดขยายความ

จนเกินจริง กับไม่ให้มีท่าทีด่วนสรุปสิ้นเกินไป ต่อพระเกียรติศักดิ์พิเศษของพระมารดาของพระเจ้า ตามมาด้วยการศึกษาพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ข้อเขียนของบรรดาบิดาจารย์ บรรดานักปราชญ์และพิธีกรรมของพระศาสนจักร และภายใต้การนำทางของพระอาจารย์นาภาของพระศาสนจักร ขอให้พวกเหล่านี้เสนอภาพที่ถูกต้องชัดเจนของพระภรรยาที่และสิทธิพิเศษต่างๆของพระนางศรีพรหมจารีซึ่งเกี่ยวโยงไปถึงพระคริสตเจ้าเสมอ เพราะทรงเป็นแหล่งที่มาของความจริงทั้งสิ้น ความศักดิ์สิทธิ์ทุกประการ และความศรัทธาทั้งหมด ขอให้พวกเขาจะมัดระวังไม่ทำให้เกิดความผิดพลาดเกี่ยวกับข้อคำสอนที่แท้จริงของพระศาสนจักรต่อพี่น้องคริสตชนที่แตกแยกจากเราไปหรือคนอื่นๆด้วย ไม่ว่าจะมาจากคำพูดหรือการกระทำก็ตาม ขอให้บรรดาสัตบุรุษระลึกไว้ดีๆว่า ความศรัทธาที่แท้จริงไม่ใช่ความรู้สึกแต่อย่างเดียว หรือความรู้สึกเพียงชั่วครู่ชั่วยามทั้งไม่ใช่เรื่องของความเชื่อมงาย แต่เป็นเรื่องที่สืบเนื่องมาจากความเชื่อที่แท้จริง ซึ่งจะพาเราให้ตระหนักรู้ถึงความสูงส่งของพระมารดาของพระเจ้า และเราถูกดึงดูดเข้าสู่ความรักประสาลูกต่อพระมารดาของเรา และถูกกระตุ้นให้เราเลียนแบบพฤติกรรมพิเศษต่างๆของพระนางด้วย

5. พระนางมารีย์ เครื่องหมายแห่งความหวังและความบรรเทาใจที่แท้จริงสำหรับประชากรของพระเจ้าผู้กำลังจาริกบนแผ่นดินนี้

68 ในระหว่างนี้ พระมารดาของพระเยซูเจ้า ในพระสิริรุ่งโรจน์ซึ่งพระนางได้ทรงครอบครองในสวรรค์ทั้งกายและวิญญาณ ทรงเป็นภาพลักษณ์และการเริ่มต้นของพระศาสนจักรซึ่งจะบรรลุถึงความครบสมบูรณ์ในโลกหน้าที่จะมาถึง เหมือนดังเช่นที่พระนางกำลังทอแสงอยู่บนโลกนี้จนกว่าวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะมาถึง (เทียบ 2 ปต 3:10) จึงทรงเป็นเครื่องหมายประการหนึ่งถึงความหวังอันแน่นอน และความบรรเทาใจให้แก่ประชากรของพระเจ้าผู้กำลังจาริกบนแผ่นดินนี้

69 จึงเป็นความยินดีอย่างใหญ่หลวงและความบรรเทาใจให้กับสภาพสังคายนาศักดิ์สิทธิ์นี้ว่า แม้ในท่ามกลางพี่น้องที่แตกแยกไปจากเราด้วย ยังมีผู้คนเหล่านั้นที่แสดงความเคารพตามที่ถูกที่ควรแด่พระมารดาขององค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้กอบกู้ของเรา เฉพาะอย่างยิ่งท่ามกลางคริสตชนตะวันออกผู้มีจิตที่ศรัทธาและเฝ้าตักเตือนสั่งสอนอย่างกระตือรือร้นในการเกิดเกียรติแด่พระมารดาของพระเจ้า ผู้ทรงเป็นพรหมจารีเสมอ ดังนั้นขอให้บรรดาสัตบุรุษทั้งหมดเสนอวิงวอนอย่างเร่งด่วนแด่พระมารดาของพระเจ้าและของมนุษย์ ให้พระนางผู้ได้ทรงช่วยการเริ่มต้นของพระศาสนจักรด้วยคำภาวนาของพระนาง ก็ในบัดนี้ในฐานะที่พระนางทรงได้รับการยกขึ้นสูงกว่าบรรดาทูตสวรรค์และนักบุญทั้งหมด โปรดทรงช่วยเสนอวิงวอนต่อพระบุตรของพระนางในความสนิทสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวกันกับนักบุญทั้งหลาย จวบจนกระทั่งประชากรทุกๆครอบครัวยังไม่ว่าพวกเขาได้รับเกียรติมีชื่อว่าเป็นคริสตชน หรือไม่ว่าพวกเขายังไม่ได้รู้จักพระผู้กอบกู้ ให้ได้เข้ามารวมกันอย่างมีความสุขในสันติสุขและอย่างเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในการเป็นประชากรหนึ่งเดียวของพระเจ้า เพื่อพระสิริรุ่งโรจน์ของพระตรีเอกภาพผู้ศักดิ์สิทธิ์อย่างยิ่ง และผู้ทรงมีอาจแบ่งแยกได้ด้วยเทอญ

ข้อความทั้งหมดทุกบททุกตอน ที่ได้ตีพิมพ์ในกฤษฎีกาพระธรรมคำสอนนี้ บรรดาบิดาจารย์แห่ง
สภาสังคายนาสากลได้ให้ความเห็นชอบแล้ว และเรา อาศัยอำนาจอาชญาสิทธิ์ของอัครสาวกที่ได้รับสืบทอด
จากพระคริสตเจ้ามาถึงเรา พร้อมกันกับบรรดาบิดาจารย์ที่เคารพทั้งหลายเหล่านี้ เดชะพระจิตเจ้าทรงโปรด
เราเห็นชอบ เรากำหนด และเราอ้างไว้ และสิ่งที่ตราไว้ในสภาสังคายนา เราสั่งให้ประกาศโฆษณา เพื่อพระ
สิริรุ่งโรจน์แต่พระเจ้า

กรุงโรม ที่มหาวิหารนักบุญเปโตร

วันที่ 21 พฤศจิกายน 1964

ข้าพเจ้า เปาโล

พระสังฆราชแห่งพระศาสนจักรคาทอลิก